

VNNS • số 277 • tháng 11 năm 2015
Mục Lục

1 Hình bìa • Thái Tăng An

3 Quan điểm • Giáng Sinh An Lành

9 Chủ đề • Ý nghĩa của ngày lễ Giáng Sinh

- Nguồn gốc lễ Giáng Sinh
- Những lời chúc Giáng Sinh

- ❖ Giải thưởng Trần Văn Bá
- ❖ Âu Châu và vấn đề tỵ nạn
- ❖ Chúng ta làm được gì cho đất nước

16 Xã luận • Vô cảm: sự bất hạnh của dân tộc
• Nhìn Miến Điện nghĩ về Việt Nam

21 Tin Tức • Tin Sinh hoạt Cộng Đồng • Tin Hòa Lan
• Tin Thế Giới • Tin Việt Nam

30 Truyện • Đoạn đường em đi • “Ngàn ánh dương rực rỡ”
• Người Việt Nam nhìn đất nước từ bên ngoài

Thơ • Hoài Tâm Niệm • Trang Đài -Trần guyễn
• Xuân Quỳnh •Trần Minh Hiền

33 Đố Vui SuDoKu

40 Bạn có biết • Có thể bạn chưa biết hết về chiếc điện...

42 Góc bạn trẻ • Giữa Đồng

45 Truyền thông xã hội dân sự

47 Gia Chánh • Bún sông • Chè đậu xanh bột báng

49 Giáo dục

51 Y Học – Sức Khỏe • Dinh dưỡng ở người cao tuổi

52 Vui cười

53 Lá thư tòa soạn

54 Nhạc • Nguyễn Quyết Thắng

Việt Nam Nguyệt San
Cơ Quan Ngôn Luận CĐVNTNCS/HL
Vietnam Magazine
Tijdschrift van Vietnamese
Vluchtelingen in Nederland
www.congdonghoalan.com

ISSN: 0929-5151

Ban Quản Trị VNNS

Kroeten 9 - 4871JT- Etten-Leur
Nederland

Email: hpnguyen@congdonghoalan.com

Telefoon: +31 (0)765038426

IBAN: NL16 INGB 0001 5086 64 t.n.v.

Chủ nhiệm & Chủ bút
Nguyễn Hữu Phước

Thủ Quỹ
Nguyễn Thị Cẩm Vân

Kỹ thuật & Phát hành
Nguyễn Quang Kế

&

Với sự cộng tác của

- Bạch Mai • Đắc Khanh
• Đào Quốc Bảo • Đinh Ngọc Hiền
• Đăng An • Đỗ Văn Bùi • Hoài Tâm Niệm
• Lê Quang Kế • Mây Lang Thang • Miê
Thụy • Nguyễn Đắc Trung • Ngô Thụy
Chương
• Nguyễn Quyết Thắng • Ông Năm Chuột
• Tam Hợp • Tiểu Yến Tử • Thái Tăng An
• Tuyết Lê • Trúc Hà • Topa • Ty Na
• Trần Quốc Hiền • Tạ Trung Hiếu
• Trần hữu Sơn • Võ Đức Tiến • Ý Nga

Lập trường

Chống bạo quyền độc tài cộng sản Hà Nội • Ủng hộ mọi tổ chức quốc gia tranh đấu cho tự do dân chủ của dân tộc

Chủ trương

Bảo tồn và phát huy văn hoá Việt • Duy trì và phát triển tình cảm tốt đẹp sẵn có giữa cộng đồng VNTNCS và nhân dân Hoà Lan • Tăng cường tình đoàn kết trong cộng đồng người Việt TNCS tại Hoà Lan • Khuyến khích và nâng đỡ người Việt hội nhập vào cuộc sống tại Hoà Lan

Quan Điểm

Giáng Sinh An Lành

Kính thưa quý vị độc giả của Việt Nam Nguyệt San, thời gian thấm thoát thoi đưa, mới thoáng đó mà một mùa Giáng Sinh nữa lại về. Cho dù mỗi người đều tất bật mưu sinh, học hành, lo cho sự nghiệp mai sau, nhưng có lẽ mỗi độ Giáng Sinh về mỗi người trong chúng ta sẽ dành thời gian quây quần sum họp với gia đình, tổ chức những bữa tiệc nho nhỏ với bạn bè, hàn huyên tâm sự với nhau về những thành bại, được mất một năm qua và dự định cho tương lai, cho năm mới sắp tới...

Đã hàng ngàn năm trôi qua Giáng Sinh là dịp để mọi người theo đạo Thiên Chúa kỷ niệm một sự kiện vĩ đại là Ngôi Hai con một Thiên Chúa xuống thế làm người để cứu độ nhân loại. Trong mùa Giáng Sinh lời cầu chúc cho nhau sự bình an không chỉ với thân xác mà còn cả trong tâm hồn mỗi người. Có an lành thì mọi ước muốn mới có cơ may thành tựu.

Thế giới ngày nay thật sự đang rơi vào sự bất ổn nghiêm trọng và thiếu vắng bình an, chỉ vì phẩm giá con người đang bị chà đạp và tước đoạt bởi những toan tính của những lãnh đạo có tầm ảnh hưởng đến thế giới, những chế độ cộng sản còn sót lại, các chế độ quân phiệt, những tổ chức khủng bố núp bóng tôn giáo, chủ nghĩa dân tộc cực đoan..v.v...

Nổi kinh hoàng của vụ khủng bố liên hoàn Thứ Sáu ngày 13/11/2015 ở Paris, Pháp Quốc do nhà nước Hồi giáo ISIS gây ra chưa phải là vụ khủng bố cuối cùng, nhưng lại là một sự khởi đầu cho một cuộc chiến lan rộng với sự tham gia của nhiều quốc gia ngay tại chảo lửa Trung Đông và hơn thế nữa có thể lan ra nhiều vùng nóng trên thế giới. Hơn lúc nào hết, con người là nạn nhân chịu sự hủy diệt do chính những thành tựu khoa học về phát triển vũ khí có độ chính xác cao và giết người hàng loạt. Hơn ai hết người Việt Nam chúng ta thấm thía nỗi đau của mất mát, chết chóc, đau thương, trong những năm tháng chiến tranh hàng chục năm trời dài đằng đẵng trên quê hương mình. Chính vì vậy, chúng ta dù thuộc tôn giáo nào cũng lắng lòng mình khẩn nguyện không chỉ cho quê hương chúng ta mau thoát ách cộng sản, hưởng được tự do, dân chủ, đích thực mà còn cầu nguyện hướng về những dân tộc đang phải gánh chịu nỗi đau và mất mát của chiến tranh, khủng bố. Đặc biệt những nạn nhân là trẻ em và cầu nguyện cho chính quốc gia mà chúng ta đang sống tạm dung hưởng được sự bình an...

Mùa Giáng Sinh năm 2015 và chuẩn bị chào đón năm mới 2016, VNNS xin kính chúc toàn thể quý vị một mùa Giáng Sinh An Lành, một Năm Mới nhiều hạnh phúc và thành đạt. Chúng ta không quên cầu nguyện cho tổ quốc, cho mỗi người chúng ta và cho thế giới này bớt đi những thảm cảnh đau lòng, để cây nhân ái nở hoa và bình an sẽ đến với khắp mọi nhà.

Vinh Phúc Thăng.

Cộng Đồng Việt Nam Tỵ Nạn Cộng Sản tại Hòa Lan
Associatie Van Vietnamese Vluchtelingen in Nederland (AVVN)
Vietnamese Association of Political Refugees in the Netherlands

Kroeten 9 – 4871 JT Etten-Leur - Nederland, Tel: +31 (0)76-5038426

IBAN: NL16 INGB 0001 5086 64 t.n.v. AVV

www.congdonghoalan.com @: info@congdonghoalan.com

Thư mời

Tham dự ngày nhân quyền

Etten-Leur, 20-11-2015

Kính gửi: - quý đại diện tôn giáo
 - quý đoàn thể, nhân sĩ
 - quý đồng hương

Hằng năm vào ngày 10 tháng 12, ngày Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền, các quốc gia tự do dân chủ trên thế giới đồng loạt tổ chức kỷ niệm ngày Nhân Quyền nhằm bảo vệ và xiển dương phẩm giá con người, không phân biệt chủng tộc. Tuyên ngôn này đã được công bố vào ngày 10-12-1948 tại Genève.

Cộng đồng người Việt tỵ nạn của chúng ta khắp nơi đã hưởng ứng tổ chức ngày kỷ niệm mang đầy ý nghĩa này, nhất là Việt Nam chúng ta đang bị cai trị bởi một chế độ độc tài, phi nhân cộng sản.

Tại Hòa Lan, chúng ta vui mừng, hãnh diện là cộng đồng chúng ta đã luôn luôn giữ vững, thực hiện đều đặn những sinh hoạt tốt đẹp mang đầy ý nghĩa này. Nhân dịp này, chúng tôi kính mời quý vị nhin thì giờ quý báu đến tham dự buổi sinh hoạt ý nghĩa này vào ngày :

Chủ nhật, 13-12-2015 lúc 13:30 giờ đến 17:00 giờ
tại: 't Veerhuis – Nijemonde 4 – 3434 AZ Nieuwegein-Zuid

Trong buổi sinh hoạt này quý đồng hương sẽ có dịp trao đổi cùng ông kỹ sư Nguyễn Ngọc Bảo, ủy viên trung ương đảng Việt Tân về trình trạng nhân quyền tại Việt Nam. Trong phần 2 của chương trình quý vị sẽ có buổi trò chuyện cùng một tù nhân lương tâm, một nhà hoạt động xã hội nổi tiếng, được nhiều người biết đến từ trong quốc nội.

Trên các mạng xã hội quý vị đã từng theo dõi những thông tin nóng bỏng từ trong quốc nội gởi ra, nhưng để biết ngọn ngành, sát với cuộc sống thực tế của người dân quý vị sẽ được ông Nguyễn Ngọc Bảo và nhà hoạt động xã hội (xin không nêu tên trong thư này vì lý do an ninh) trình bày chi tiết thêm.

Sự hiện diện của quý vị sẽ tạo sự khích lệ lớn lao cho ban tổ chức và là niềm hãnh diện chung của cộng đồng chúng ta đã cùng gắn bó, tạo sự đoàn kết mạnh mẽ để gìn giữ sinh hoạt của cộng đồng tỵ nạn của chúng ta tại Hoà Lan ngày một bền vững.

Hẹn gặp lại quý vị trong ngày sinh hoạt nhân quyền.

Trân trọng kính chào thân ái,

Nguyễn Hữu Phước
chủ tịch Cộng Đồng VNTNCS/ HL

Ý nghĩa của ngày lễ Giáng Sinh

Theo Wikipedia

Lễ Giáng Sinh (ngày 25 tháng 12), còn được gọi là lễ Thiên Chúa giáng sinh, Noel, Christmas hay Xmas là một ngày lễ kỷ niệm Chúa Giêsu sinh ra đời, ...

Lễ Giáng Sinh, còn được gọi là lễ Thiên Chúa giáng sinh, Noel, Christmas hay Xmas là một ngày lễ kỷ niệm Chúa Giêsu sinh ra đời, theo phần lớn các tín hữu Kitô giáo. Họ tin là Chúa Giêsu được sinh tại Bethlehem (Bêlem) thuộc xứ Judea (Giudêa) nước Do Thái (ngày nay là 1 thành phố của Palestine), lúc bấy giờ thuộc Đế quốc La Mã, khoảng giữa năm 7 TCN và năm 2.

Ngày lễ được cử hành chính thức vào ngày 25 tháng 12 nhưng thường được mừng từ tối ngày 24 tháng 12 bởi theo lịch Do Thái, thời điểm tính bắt đầu một ngày là lúc hoàng hôn chứ không phải nửa đêm. Lễ chính thức ngày 25 tháng 12 được gọi là "lễ chính ngày", còn lễ đêm 24 tháng 12 gọi là "lễ vọng" và thường thu hút nhiều người tham dự hơn. Nhiều giáo hội Chính Thống giáo Đông phương như ở Nga, Gruzia vẫn sử dụng lịch Julius để định ngày này, cho nên lễ Giáng sinh của họ ứng với ngày 7 tháng 1 theo lịch Gregory.

Noel, từ tiếng Pháp Noël, dạng cổ hơn là Naël, có gốc từ tiếng Latinh nātālis (diēs) có nghĩa là "(ngày) sinh". Cũng có ý kiến cho rằng tên gọi Noel xuất phát từ tước hiệu Emmanuel, tiếng Hebrew nghĩa là "Thiên Chúa ở cùng chúng ta", như được chép trong sách Phúc âm Matthêu.

Trong tiếng Anh, ngày lễ này được gọi phổ biến là Christmas. Chữ Christ (phiên âm Việt là "Ki-tô" hay "Cơ-đốc", có nghĩa là Đấng được xúc dầu) là tước hiệu của Chúa Giêsu; còn chữ Mas nghĩa

là thánh lễ. Do đó Christmas theo nghĩa chiết tự là "(Ngày) lễ của Đức Kitô". Chữ Christ bắt nguồn và được viết trong tiếng Hy Lạp là "Χριστός" (Khristos), mở đầu bằng chữ cái "X" (Chi) nên Christmas còn được viết tắt là Xmas.[5]

Ba nhà chiêm tinh theo ánh sao chỉ đường tới thăm Hải Nhi Giêsu, tranh vẽ

Thời kỳ Kitô giáo sơ khai (khoảng 2 đến 3 thế kỷ đầu công nguyên), lễ này được mừng chung với Lễ Hiện Linh. Ngay từ năm 200, thánh Clementê thành Alexandria (150-215) đã đề cập đến lễ hết sức đặc biệt này được cử hành vào ngày 20 tháng 5. Nhưng Giáo hội Latinh thì mừng lễ này vào ngày 25 tháng 12[6].

Theo một nguồn khác thì các Kitô hữu sơ khai không ăn mừng lễ sinh nhật, vì họ cho rằng ăn mừng sinh nhật là làm theo thói quen của dân ngoại đạo thờ thần tượng. Bởi lẽ đó họ không ăn mừng lễ giáng sinh của Chúa Giêsu trong suốt ba thế kỷ đầu. Đến thế kỷ thứ 4, người Kitô hữu mới bắt đầu muốn ăn mừng lễ giáng sinh của Chúa Giêsu mỗi năm một lần, nhưng lại sợ bị chính quyền Đế quốc La Mã phát hiện và bắt bớ, bởi vì thời điểm đó Kitô giáo vẫn chưa được công nhận là một tôn giáo hợp pháp.

Những người La Mã hàng năm ăn mừng "Thần Mặt trời" (Feast of The SolInvictus) đem ánh sáng đến cho trần gian vào ngày 25 tháng 12. Các Kitô hữu đã nhân cơ hội này để tổ chức ăn mừng ngày Chúa Giêsu giáng sinh, đem ánh sáng và sự sống đến cho nhân loại (Gioan 8:12) trùng một ngày với ngày lễ "Thần Mặt trời" của người La Mã. Vì vậy, chính quyền La Mã đã không phát hiện rằng thực sự là các Kitô hữu tổ chức ăn mừng lễ giáng sinh của Chúa Giêsu.[5].

Đến năm 312, Hoàng đế La Mã Constantine I đã bỏ đa thần giáo và theo Kitô giáo. Ông đã hủy bỏ ngày lễ ăn mừng "Thần Mặt trời" và thay vào đó là ngày ăn mừng sinh nhật Chúa Giêsu. Đến năm 354, Giáo hoàng Libêrô công bố ngày 25 tháng 12 là ngày chính thức để cử hành lễ Giáng sinh của Chúa Giêsu.

Trong nhiều thế kỷ, những sử gia Kitô giáo chấp nhận ngày lễ giáng sinh là ngày Chúa Giêsu

được sinh ra. Tuy nhiên, đến đầu thế kỷ 18, các học giả bắt đầu đề xuất một cách giải thích khác. Isaac Newton cho rằng ngày giáng sinh đã được lựa chọn để tương ứng với ngày đông chí ở bắc bán cầu, từng được đánh dấu là ngày 25 tháng 12. Năm 1743, Paul Ernst Jablonski người Đức lập luận ngày giáng sinh được xác định ngày 25 tháng 12 để khớp với ngày Sol Invictus trong tôn giáo La Mã cổ. Ngoài ra trước Kitô giáo, nhiều nền văn hóa và tôn giáo khác cũng ăn mừng ngày lễ của họ vào cuối tháng 12.

Vòng lá mùa Vọng

Vòng lá mùa Vọng là vòng tròn kết bằng cành lá xanh thường được đặt trên bàn hay treo lên cao để mọi người trông thấy, trong 4 tuần Mùa Vọng. Cây xanh thường được trang hoàng trong các bữa tiệc của dịp Đông chí – dấu hiệu của mùa đông sắp kết thúc. Trên vòng lá đặt 4 cây nến. Tục lệ này khởi xướng bởi các tín hữu Lutheran ở Đức vào năm 1839 với 24 cây nến gồm 20 nến đỏ và 4 nến trắng, cứ mỗi ngày gần Giáng sinh được đốt thêm một cây nến.[7][8]

Vòng lá có hình tròn nói lên tính cách sự sống vĩnh hằng và tình yêu thương vô tận của Thiên Chúa. Màu xanh lá nói lên hy vọng rằng Đấng Cứu Thế sẽ đến cứu con người. 4 cây nến bao gồm ba cây màu tím – màu của Mùa Vọng, cây thứ 4 là màu hồng, là màu của Chúa Nhật thứ Ba mùa Vọng, hay còn gọi là Chúa Nhật Vui mừng (Gaudete Sunday). Hoặc 4 cây nến đỏ, cứ mỗi tuần mùa Vọng đốt 1 cây nến.[8]

Ngoài ra, tại phương Tây, thường có một lịch mùa Vọng là một lịch đặc biệt được sử dụng để đếm hoặc kỷ niệm những ngày chờ đợi đến lễ Giáng sinh.

Hang đá và máng cỏ: Thường là vào mùa Giáng sinh, một máng cỏ được đặt trong hang đá (hay gổ) được dựng lên trong nhà hay ngoài trời, với các hình tượng Chúa Giê-su, Mẹ Maria, thánh cả Giuse (Joseph), xung quanh là các thiên sứ, mục đồng cùng các gia súc như bò, lừa để kể lại sự tích Chúa ra đời trong máng cỏ.

Cây Giáng sinh: Cây Giáng Sinh là cây xanh (thường là cây thông) được trang hoàng để trình bày trong dịp lễ Giáng Sinh theo phong tục của người Ki tô giáo. Thiệp Giáng sinh với hình ông già Noel năm 1940 Bắt nguồn từ năm 1843 khi ông Henry Cole (1808 – 1882), một thương gia giàu có nước Anh, đã nhờ John Callcott Horsley (1817 – 1903), một họa sĩ ở Luân Đôn, thiết kế một tấm thiệp thật đẹp để tặng bạn bè. Vào Noel năm đó, Horsley trình làng tấm thiệp đầu tiên trên

thế giới và sau đó nó đã in ra 1000 bản. Thiệp Giáng sinh nhanh chóng bùng phát và trở thành một thịnh hành ở Anh trong suốt 10 năm kể từ khi Chính phủ Anh thông qua đạo luật năm 1846 cho phép bất kỳ người dân nào gửi thư đến bất kỳ nơi nào với giá rẻ. Không lâu sau, trào lưu này du nhập sang Đức và tới 30 năm sau người Mỹ mới chấp nhận nó.

Những món quà biểu lộ tình yêu của mọi người với gia đình và bè bạn. Đối với một số người, những món quà Giáng Sinh còn có một ý nghĩa tín ngưỡng sâu sắc. Đó là lễ kỷ niệm ngày sinh của Chúa Giê-su, món quà mà Thiên Chúa đã ban tặng cho con người.

Khi Chúa Giê-su cất tiếng khóc chào đời tại Bethlehem trong một cái máng cỏ, ba nhà thông thái (hay nhà chiêm tinh, theo truyền thống cũng là ba vị vua) từ phương Đông đã đến để bày tỏ sự thành kính của mình. Họ mang đến ba món quà quý giá, đó là vàng, nhũ hương và mộc dược. Vàng có ý nói Chúa Giêsu là vua, nhũ hương để tuyên xưng Giêsu là Thiên Chúa và mộc dược tiên báo cuộc khổ nạn và sự chết của Chúa Giêsu để cứu chuộc nhân loại.

Ba vị vua rất giàu có nhưng những người dân nghèo hầu như chẳng có tài sản cũng mang đến bất cứ những gì họ có thể để tỏ lòng thành kính với Chúa Hài đồng. Những người chần chừ tặng Giêsu hoa quả và những món đồ chơi nhỏ do chính họ tạo ra.

Theo truyền thuyết xưa, Ông già Noel thường cưỡi xe tuần lộc trên trời, đến nhà có cây thông Giáng sinh và leo qua ống khói để đem đến những món quà cho các em nhỏ đang ngủ và thường để quà trong những chiếc bít tất (vớ).

Ngoài ra, ngày nay ở Việt Nam thì Giáng sinh cũng là dịp để các bạn trẻ có cơ hội gửi cho nhau những món quà, những bó hoa tươi và lời chúc tốt đẹp đến người thân và bạn bè.

Chợ Giáng sinh: Chợ Giáng sinh (tiếng Đức: Weihnachtsmarkt; tiếng Pháp: Marché de Noël) là một chợ đường phố kiểu truyền thống được tổ chức vào dịp Giáng sinh (thường bắt đầu khoảng 1 tháng trước Lễ Giáng sinh) có nguồn gốc tại vùng đất ngày nay là nước Đức và Đông Bắc nước Pháp. Bắt đầu xuất hiện từ cuối thời Thời kỳ Trung Cổ (khoảng thế kỷ 14), cho đến nay chợ Giáng sinh vẫn là nét văn hóa truyền thống đặc sắc của Đức, Áo và Đông bắc Pháp trong dịp Giáng sinh cũng như được phổ biến đến nhiều quốc gia khác trên thế giới.

Hát mừng Giáng sinh ở Jersey

Ở hầu hết các quốc gia châu Âu, ngày lễ Giáng Sinh vào hai ngày 25 và 26 tháng 12 là ngày nghỉ lễ chính thức có trả lương cho tất cả người lao động. Đối với người châu Âu, theo truyền thống Giáng sinh trước hết là một dịp đoàn tụ gia đình, để mỗi người nói lên tình yêu và tỏ sự quan tâm tới những người thân trong gia đình, họ hàng và với bạn bè, hàng xóm,[9] khi những người con đi làm xa về thăm lại gia đình. Sau buổi thánh lễ vào chiều ngày 24 tháng 12, thường được nối tiếp là một bữa ăn tối chung trong gia đình và trao quà vào lúc nửa đêm; từ buổi chiều là ngoài đường gần như không còn người qua lại. Sáng ngày 25 tháng 12, thường là cả gia đình cùng đi nhà thờ dự thánh lễ.

Cũng như các quốc gia Tây Âu khác, lễ hội bắt đầu ở Hà Lan vào đêm 24 tháng 12 – đêm thánh Nicolas. Món quà của thánh Nicolas tặng cho ba chị em nghèo khổ qua chiếc ống khói và phong tục treo tất ở ống khói có thể được bắt nguồn từ câu chuyện này. Theo truyền thuyết, mỗi năm vị Thánh bốn mạng ở Amsterdam này đi thuyền tới thành phố với người cộng sự của mình là Black Peter ăn mặc như một người Moor. Họ được đón chào nồng nhiệt. Mọi người trao đổi quà với nhau và họ náo nức chuẩn bị cho mùa Giáng sinh.

Theo truyền thống, các gia đình Hung vẫn ăn chay cho đến hết ngày 24 tháng 12 và bữa chay tối chung ngày 24 tháng 12 của cả gia đình được chuẩn bị chu đáo với các món táo, hạnh nhân, mật ong và tỏi, các loại ngũ cốc, kèm xúp đậu nấu với bơ, sau này khi tục lệ ăn chay được nới lỏng, họ có thể thêm món súp cá hoặc bắp cải nhồi thịt.[9] Cũng theo phong tục, bà chủ nhà không được rời bàn tiệc trong suốt buổi ăn và mọi người đứng ăn, và rơm được đặt dưới bàn để tưởng nhớ sự tích Chúa Giêsu ra đời trong máng cỏ.[9]

Đối với những người theo Chính thống giáo Nga, nhiều nước Đông Âu và ở đất thánh Jerusalem, Giáng sinh rơi vào ngày 7 tháng 1 bởi họ dùng lịch Julius chứ không dùng lịch mới Gregory có từ thế kỷ 16. Ông già Tuyết trong Giáng sinh theo Chính thống giáo Nga (gọi là ông già Tuyết) có vẻ ngoài tương tự như “đồng nghiệp” ở phương Tây, nhưng lại mặc áo màu xanh và dắt theo một công chúa tuyết. Công chúa là người trao quà cho trẻ em. Với nhiều người Nga, lý do chính để ăn mừng Giáng sinh không phải bản thân ngày lễ này, mà đây là dịp để nghỉ ngơi. Người lao động có tới 10 ngày nghỉ, và với rất nhiều trong số họ thì đây là 10 ngày uống say sưa.[10]

Nhật Bản không có ngày nghỉ lễ Giáng Sinh chính thức. Giáng Sinh ở Nhật Bản không mang nhiều màu sắc tôn giáo. Từ đầu tháng 12, phố xá đã bắt đầu treo đèn trang trí. Các trung tâm lớn ở Tokyo như ga Tokyo, Ikebukuro, Shinjuku, Shibuya, Roppongi, Ginza v.v. đều treo đèn gọi là illumination rất đẹp. Đặc biệt nổi tiếng có lẽ là hành lang đèn có tên “Tokyo Millenario” do đạo diễn mỹ thuật người Ý tên là Valerio Festi thiết kế chạy dài 800 m tại Marunouchi gần ga Tokyo.

Gần đến ngày Giáng Sinh tại các quảng trường đều có đặt cây thông. Các siêu thị bán nhiều mặt hàng cho lễ Giáng Sinh như giày ủng đồ đựng đầy bánh kẹo bên trong, các vòng lá thông gắn bằng lụa đỏ và chuông mạ vàng, có cả bánh ngọt mùa Giáng Sinh của châu Âu như panettone có xuất xứ từ Italia. Một số nhân viên bán hàng hóa trang thành ông già Noel khi phục vụ khách hàng. Các cửa hàng bách hóa lớn (department stores) mở cửa đến 11 giờ đêm, làm việc cả 31 tháng 12 và 1 tháng 1. Trai gái thường lấy mùa Giáng Sinh để tỏ tình, tặng quà nhau mang ý nghĩa đặc biệt. Vào đêm Giáng Sinh các gia đình Nhật thường ăn bánh ngọt mùa Giáng Sinh do họ tự làm hoặc mua ở hiệu.[11]

Việt Nam

Ngày nay, ở Việt Nam, dù không phải là ngày nghỉ chính thức nhưng Giáng sinh dần dần được coi như một ngày lễ chung, thường được tổ chức vào tối 24 và kéo sang ngày 25 tháng 12. Trong những ngày này, cây thông Nô-en được trang trí ở nhiều nơi bằng cây thật (thường là thông ba lá hoặc thông mã vĩ) hay thông nhân tạo làm bằng nhựa, không phải cây thông như ở các nước phương tây thường là họ Bách tán. Trên cây, người ta thường treo các đồ trang trí nhiều loại nhưng thường có những cặp chuông, dây giả tuyết, những chiếc ủng, các gói quà tượng trưng và đèn trang trí giống như các nước phương Tây...

Lễ Giáng sinh ở Việt Nam là một dịp sinh hoạt văn hóa cộng đồng nhộn nhịp. Trong đêm Giáng Sinh, những đôi tình nhân âu yếm tặng quà cho nhau, trẻ em háo hức chờ sự xuất hiện của ông già Noel, gia đình bè bạn rủ nhau hội hè, yến tiệc, hát karaoke,... và đặc biệt là những người Công Giáo thì chuẩn bị tham dự thánh lễ tại thánh đường giáo xứ hoặc giáo họ của mình. Người Việt Nam rất thích thú các ca khúc Giáng sinh.[12]

@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@

Nguồn gốc lễ Giáng Sinh

Lễ Giáng sinh, còn được gọi là lễ Thiên Chúa giáng sinh, Nô-el, hay Nô-en (từ tiếng Pháp Noël, là viết tắt từ gốc Em-ma-nu-el, nghĩa là Thiên Chúa ở cùng chúng ta) là một ngày lễ quốc tế kỷ niệm ngày Chúa Giê-su sinh ra đời của phần lớn người Cơ Đốc giáo. Họ tin là Giê-su được sinh tại Bethlehem thuộc tỉnh Judea của Đế quốc La Mã giữa năm 6 TCN và năm 6.

Một số nước ăn mừng ngày này vào 25 tháng 12, một số nước lại vào tối ngày 24 tháng 12. Tuy nhiên, những người theo Chính Thống giáo Đông phương vẫn sử dụng lịch Juliêng để định ngày này, cho nên họ tổ chức lễ Giáng sinh vào ngày 7 tháng 1 theo lịch Gregory.

Nguyên thủy, lễ giáng sinh là của những người theo đạo Kitô giáo, nhằm kỷ niệm ngày sinh ra của người lãnh đạo tôn giáo mình, người mà họ cho là Thiên Chúa xuống thế làm người. Nhưng dần dần, theo thời gian và qua các lễ hội của phương Tây, người ta tổ chức lễ Giáng sinh ngày càng linh đình. Kết quả là bây giờ, lễ Giáng sinh được xem là một ngày lễ quốc tế, với ông già Noel, cây Giáng sinh và cây thông no-el.

Tên gọi Christmas

Chữ Christmas gồm có chữ Christ và Mas. Chữ Christ (Đấng chịu sức dầu) là tước vị của Đức Giêsu. Chữ Mas là chữ viết tắt của Mass (thánh lễ). Khi chữ Christ và Mas viết liền thành ra chữ Christmas. Christmas có nghĩa là ngày lễ của Đấng Christ, tức là ngày lễ Giáng sinh của Đức Giêsu.

Chữ Christmas và Xmas đều có cùng một ý nghĩa như nhau. Vì chữ Hy Lạp viết chữ Christ là Christos, Xpilotós hay Xristos. Người ta dùng phụ âm X để tượng trưng cho nguyên chữ Xristos hay Xpilotós, rồi thêm chữ Mas kế cận để thành chữ Xmas. Như vậy Xmas cũng có nghĩa là ngày lễ của đấng Christ

Ý nghĩa:

Ngoài ý nghĩa theo đạo Thiên Chúa, Noël là một ngày lễ gia đình, một ngày đặc quyền để tụ tập quây quần mọi người, mọi thế hệ trong gia đình. Lễ này dưới mọi hình thức được biểu lộ, tạo những kỷ niệm chung và duy trì tình cảm giữa mọi người trong gia đình. Mỗi người tìm được, bằng cách thức riêng của mình, để tạo dựng mối liên hệ : chia sẻ với nhau một bữa ăn chung, một đêm không ngủ, nghe thuật lại một câu chuyện, quây quần bên cạnh cây sa pin Noël... Với địa vị

ngày càng lớn lao của trẻ con trong gia đình, ngày Noël trở thành một buổi lễ của trẻ em : một đêm thần diệu mà hầu như tất cả mọi ước nguyện trẻ con được thành sự thật trong sự sung sướng của những người lớn.

Ngày Noel cũng là một thông điệp của hoà bình : " Vinh danh Thượng Đế trên cao – Bình an cho người dưới thế " : đây là câu được hát bởi những thiên thần báo tin sự xuất hiện của vị cứu thế và Noël cũng là ngày người ta chia sẻ với những ai bị bỏ rơi, bị cô đơn, bệnh hoạn, già yếu...

Lịch sử:

Thời kỳ Giáo hội cơ đốc sơ khai (2,3 thế kỷ đầu công nguyên), lễ này được mừng chung với lễ Hiển linh. Tuy nhiên ngay từ năm 200, thánh Clementê Alexandria (150-215) đã nói đến một lễ hết sức đặc biệt được cử hành vào ngày 20 tháng 5. Còn Hội thánh La tinh thì mừng kính lễ ấy vào ngày 25 tháng 12.[2]

Theo một nguồn khác thì tín hữu cơ đốc sơ khai không ăn mừng lễ sinh nhật, vì họ cho rằng ăn mừng sinh nhật là làm theo thói quen của dân ngoại đạo thờ thần tượng. Bởi lẽ đó họ không ăn mừng lễ giáng sinh của Đức Jesus trong suốt ba thế kỷ đầu. Đến thế kỷ IV, những người Cơ đốc mới bắt đầu muốn ăn mừng Lễ giáng sinh của Đức Jesus mỗi năm một lần, nhưng lại sợ bị chính quyền La Mã phát hiện và bắt bớ bởi vì đến lúc đó, cơ đốc giáo vẫn chưa được công nhận là một tôn giáo hợp pháp.

loi chuc noel 3 Nguồn gốc và ý nghĩa của ngày lễ Giáng sinh (noel) 25/12

Những người La Mã, hàng năm ăn mừng "Thần Mặt trời" (Feast of The SolInvictus) đem ánh sáng đến cho trần gian vào ngày 25 tháng 12. Những người cơ đốc đã nhân cơ hội này để tổ chức ăn mừng ngày Đức Giêsu giáng sinh vào đem ánh sáng và sự sống đến cho nhân loại (Gioan 8:12) cùng một ngày với ngày lễ "Thần Mặt trời" của người La Mã. Nhờ vậy, chính quyền đã không phát hiện việc các tín hữu cơ đốc tổ chức ăn mừng Lễ giáng sinh của Đức Giêsu.[1]. Đến năm 312, Hoàng đế La Mã Constantine đã bỏ đa thần giáo và theo cơ đốc. Ông này đã hủy bỏ ngày lễ ăn mừng "Thần Mặt trời" và thay vào đó là ngày ăn mừng sinh nhật của Đức Jesus. Đến năm 354, Giáo hoàng Liberius công bố ngày 25 tháng 12 là ngày chính thức để cử hành lễ Giáng sinh của Đức Jesus.

Trong nhiều thế kỷ, những nhà ghi chép Ki-tô giáo chấp nhận Giáng sinh là ngày Jesus được sinh ra đời. Tuy nhiên, đến đầu thế kỷ 18, các

học giả bắt đầu đề xuất một cách giải thích khác. Isaac Newton cho rằng ngày Giáng sinh đã được lựa chọn để tương ứng với đông chí ở Bắc bán cầu, từng được đánh dấu là ngày 25 tháng 12. Năm 1743, Paul Ernst Jablonski người Đức lập luận ngày Giáng sinh được xác định ngày 25 tháng 12 để khớp với ngày Sol Invictus trong tôn giáo La Mã cổ. Ngoài ra trước người Kitô giáo, nhiều nền văn hóa và tôn giáo khác cũng ăn mừng ngày lễ cuối tháng 12.

Những lời chúc giáng sinh (noel) hay nhất 2015

Noel hay còn gọi là lễ giáng sinh diễn ra vào ngày 24 tháng 12 hàng năm để kỷ niệm ngày chúa Jesus ra đời. Ban đầu ngày lễ giáng sinh là ngày dành cho tất cả tín đồ công giáo, nhưng tính tới nay ngày lễ noel (giáng sinh) đã trở thành ngày lễ chung của toàn thể nhân loại. Và cứ đến tháng 12 (theo lịch Tây) hàng năm khắp nơi trên thế giới rộn ràng chào đón giáng sinh. Chúng ta có thể cảm nhận được không khí ấm áp – an lành ấy ngay tại Việt Nam từ trong nhà ra ngoài phố nơi nơi tràn ngập ánh đèn lung linh. Ngày này được giới thanh niên trẻ đặc biệt quan tâm, yêu thích. Hãy cùng Sms Tốt gửi những lời chúc noel, câu chúc giáng sinh mang dư vị ngọt ngào đến người thân và bạn bè của mình nhé.

I. Gợi ý những lời chúc noel ngọt ngào và an lành nhất cho bạn bè và người thân yêu:

Ngoài ra các bạn nhớ tặng kèm những món quà nhỏ xinh xắn trong ngày giáng sinh nhé. Chắc chắn đó là những khoảnh khắc đáng nhớ và khó quên của những người được nhận quà và lời chúc " Merry Christmas 2015" đấy.

II. Lời chúc noel của các linh mục:

Lễ giáng sinh sắp về chúng tôi thay mặt cho tất cả các giáo hữu cùng như các đoàn thể, đã, đang và sẽ sinh hoạt tại trung tâm công giáo. Xin rất chân thành kính chúc quý vị cùng gia đình một mùa giáng sinh đầy ý nghĩa và hồng ân của thiên chúa. Những ơn bình an mà chúa đã hứa ban cho qua lời ca hát của các thiên thần ngày xưa sẽ được linh nghiệm từng người và cũng như từng gia đình.

Xin kính chúc tất cả quý vị một lễ giáng sinh đầy hồng ân của chúa Kito, và vui vẻ gia đình đầm ấm.

Mùa giáng sinh là mùa của an bình và hy vọng. Gửi lời cầu chúc giáng sinh đến tất cả các quý hữu kito cũng như những người thân thương một mùa giáng sinh đầm ấm trong tình yêu thương của thiên chúa.

III. Lời chúc giáng sinh cho người yêu:

Người mới:

Lời chúc cho các chàng:

Hạnh phúc không phải là em được tặng nhiều quà nhiều cây thông hay ông già noel to lớn, hạnh phúc không phải là em được đi chơi đây đó. Hạnh phúc lớn lao nhất với em là noel này em được ở bên anh đấy. Chúc anh một noel an bình và hạnh phúc.

Ai nhận được dòng tin "Merry Christmas 2014" của tôi, chắc chắn người ấy thật đặc biệt trong trái tim tôi. Chúc người đặc biệt ấy nhận được thật nhiều lời chúc của các thiên thần và hồng ân của thiên chúa. Love you!

Em cầu chúa em hoa và chúa ban cho em một vườn hoa. Em cầu chúa cho em cây và chúa cho em một rừng cây. Em cầu chúa ban cho em một người yêu và chúa đã ban cho em một thiên thần, đó chính là anh! Love you!

Noel thường mang lại cho em sự cô đơn và lạnh lẽo, nhưng khi có anh xuất hiện anh đã xua tan băng giá của những ngày mùa đông lạnh lẽo và sưởi ấm trái tim nhỏ bé của em. Yêu anh lắm! Merry Christmas!

Một giáng sinh an lành và ấm áp không phải là việc ngồi cạnh bếp lửa sưởi ấm, mà là được ở bên người mình yêu thương. Cảm ơn anh đã làm em hạnh phúc. Giáng sinh vui vẻ nhé tình yêu!

Cảm ơn chúa đã mang anh đến với em, hạnh phúc rất đổi bất ngờ và làm em bối rối. Con tim em trở nên tươi mới và noel này em được bên anh thật sự quá ấm áp và bình yên. Yêu anh, Merry Christmas!

Lời chúc cho các nàng:

Không có tình yêu nào là tình yêu vĩnh cửu, chỉ có những giây phút vĩnh cửu của tình yêu. Anh và em sẽ giữ được phút giây ấy suốt cả cuộc đời phải không nhé! Merry Xmas!

Noel trước và noel năm nay anh có em bên cạnh, anh mong mãi mãi về sau em sẽ vẫn là người cùng anh sưởi ấm những tháng ngày giáng sinh an bình. Yêu em, mãi mãi yêu em

Noel lạnh nhưng không lạnh bằng những khi em giận dỗi. Mùa hè nóng bức, nhưng sẽ chẳng thể nóng bức bằng những lúc em buồn tủi. Nhưng anh biết chắc anh sẽ không muốn em buồn, muốn đôi mắt huyền diệu ấy ướt. Chúc em giáng sinh vui vẻ.

Người cũ:

Anh à vậy là đã giáng sinh rồi, em sẽ nhớ anh nhiều hơn đây người yêu cũ của em. Chúc anh một giáng sinh an lành và ấm áp bên người yêu mới...

Vậy là đã 3 năm rồi kể từ ngày anh và em gặp nhau. Và cũng đã hơn gần một mùa Noel chúng ta rời xa nhau tự bao giờ. Em vẫn nhớ như in buổi đầu gặp gỡ, buồn nhiều lắm. Giáng sinh vui vẻ và ấm áp bên người mới anh nhé. Chúa sẽ chúc phúc cho anh! Merry Xmas!

Khi giáng sinh về, những ánh đèn đường lộng lẫy lung linh. Những cơn gió nhẹ và lạnh lẽo khiến anh nhớ đến hơi thở ấm áp của em hôm nào. Khi tiếng chuông giáo đường ngân lên anh lại được thấy em mỉm cười với anh yêu thương và trìu mến. Giá như những ngày cuối cùng của năm này, anh lại một lần nữa có em trong vòng tay.

IV. Lời chúc giáng sinh cho bạn bè:

Hạnh phúc, an bình và tình yêu sẽ được chúa và các thánh thần ban cho bạn yêu dấu của tôi. Chúc cho thành công ngập tràn cuộc đời bạn! Giáng sinh vui vẻ!

Chúc cho bạn tôi giáng sinh này sẽ nhận được nhiều quà và được nhiều lời mời đi chơi từ các hot boy nhé.

Hạnh phúc không phải là một chiếc đồng hồ đắt tiền, hay một chiếc xe hơi sang trọng. Hạnh phúc là tôi được sống vui vẻ bên bạn bè thân yêu của mình. Merry Christmas!

Kính mong đức chúa trời ban ơn cho nhân loại, xua tan những điều xấu xa ra khỏi thế giới này. Và đặc biệt các bạn của tôi ai cũng thật vui vẻ và hạnh phúc. Merry Xmas.

Tạo hóa sinh ra con người và mỗi con người chúng ta mang một xứ mệnh đặc biệt. Đức chúa trời đã ban cho chúng ta món quà cực kỳ quý giá đó là: thời gian. Mọi người hãy trân trọng thời gian nhé, hãy làm thật tốt để những người bên cạnh mình được vui và hạnh phúc. Chúc mừng giáng sinh 2014.

Thay mặt thủ tướng chính phủ và các bộ ban ngành đoàn thể, chúc bạn một giáng sinh thật ấm áp, thật hạnh phúc và nhớ giữ gìn vệ sinh thật tốt.

Lời chúc Noel cho bạn thân:

– Cờ Hó à ! tao với mày đã trải qua 25 mùa Noel... trong quán net rồi đó. Mùa Noel thứ 26 này tao có “gấu” rồi. Tao chúc mày Noel năm nay cũng có “gấu” như tao nhưng là thằng bạn thân tao biết mày thà bỏ “gấu” chứ không bỏ “game”. P/s cháu bà chủ quán net tuy hơi ốm và xấu nhưng tao thấy nó hay liếc trộm mày đó được thì tới đi cho mùa Noel năm nay của mày “bớt lạnh”

– Tặng bạn niềm vui để bạn ngọt ngào, tặng bạn nụ cười để bạn rạng rỡ, tặng bạn nhiều điều tốt lành để bạn mãi là người bạn thân yêu của mình!

– Giáng sinh và năm mới sắp đến rồi. Chúc chị em: Trẻ trung như heo sữa, Bốc lửa như heo hơi, Chịu chơi như heo nái, Hăng hái như heo con, Sắc son như heo đất, Đủ chất như ..heo thịt! Chúc anh em: Tươi vui như heo cắn, đỏ đần như heo lai, sức dai như... heo nọc, xốc vác như heo rừng, bưng bưng như... heo quay! Merry Christmas!

– Giáng sinh đến cùng với tuyết trắng và gió lạnh, nên mọi người bảo mùa đông thật lạnh. Nhưng bạn hãy tin rằng bạn luôn có được những tình cảm ấm áp nhất từ mình. Luôn có một người bên bạn trong những lúc bạn buồn, cô đơn hay cảm thấy mùa đông thật lạnh. Chúc bạn một mùa giáng sinh hạnh phúc và an lành!!! một mùa đông thật ấm áp!!! và một năm mới thật nhiều niềm vui!

V. Lời chúc giáng sinh cho bố mẹ

– Mẹ ơi, con yêu mẹ nhiều lắm. Có những lúc con đã làm mẹ phải bận lòng về con phải không mẹ. Nhưng con luôn yêu mẹ, yêu mẹ rất nhiều. Mẹ hãy luôn mạnh khỏe và ở bên con, giúp con vượt qua mọi khó khăn trong cuộc sống, mẹ nhé !!! .

– Cám ơn Mẹ, đã sinh ra con và nuôi dưỡng con cho đến ngày trưởng thành. Cám ơn Mẹ, về những tháng ngày nhọc nhằn đã làm lưng Mẹ còng xuống, đôi mắt mẹ thâm quầng vì những đêm không ngủ, về những nỗi buồn lo mà Mẹ đã từng âm thầm chịu đựng suốt những năm qua.... Con chúc Mẹ có một ngày giáng sinh thật ấm áp và vui bên chúng con, con yêu Mẹ nhiều.

– Chúc bố luôn khỏe mạnh vui vẻ và mãi bên mẹ con chúng con. Chúng con cám ơn bố vì bố đã hi sinh vì gia đình mình. Chúng con tự hào về bố lắm. Chúng con yêu bố nhiều. Con cầu cho chúa luôn che chở cho bố, để bố mãi ở bên cạnh chúng con.

Và còn rất nhiều lời chúc giáng sinh ý nghĩa khác mà bạn có thể tự nghĩ ra để dành tặng những người bạn yêu thương.

Ủy Ban Giải Thưởng Trần Văn Bá

ubdh.gttvb@gmail.com

Thông báo ngày 26.10.2015

Một giải thưởng mang tên Giải Thưởng Tinh Thần Trần Văn Bá sẽ được Ủy Ban Giải Thưởng Trần Văn Bá (UBGT) khởi xướng.

Mang tên Tinh Thần Trần Văn Bá, giải thưởng nói lên ý chí liên kết Quốc Nội – Hải Ngoại và ý chí kết hợp gắn bó giữa những người Việt tha hương. Hai việc anh Trần Văn Bá đã làm và đã đi trọn vẹn con đường của Anh : Khi trở về nước chiến đấu bên cạnh người trong nước và kết hợp các tổ chức sinh viên, ty nạn Âu Châu trong lúc Anh còn hoạt động tại Paris.

Với quan niệm : **‘Chuyện Việt Nam phải được giải quyết ở Việt Nam’**,

Giải sẽ dành trao cho những người ở quốc nội đang trực diện, bất chấp hiểm nguy, đòi hỏi và đẩy mạnh Tự Do, Dân Chủ, Công Lý Xã Hội và Bảo Toàn Lãnh Thổ cho Việt Nam.

UBGT ước muốn đây sẽ là giải chung của tất cả chúng ta, những người vẫn còn giữ lý tưởng một tương lai tươi sáng cho Việt Nam. Nói cách khác, việc lập giải và chọn người trao giải sẽ có tính cách mở, mọi người đều có thể yểm trợ và tham gia Giải Thưởng Trần Văn Bá. Giải Thưởng Trần Văn Bá đầu tiên được dự trù công bố vào đầu tháng Giêng 2016.

UBGT thiết tha kêu gọi đồng bào trong và ngoài nước, hội đoàn, báo giới, trang mạng tích cực yểm trợ cho giải thưởng bằng cách phổ biến, giúp tay kêu gọi và vận động. Chúng tôi sẽ tiếp tục gửi các thông báo kế tiếp để thông tin điển tiến của giải thưởng.

UBGT là tập hợp những cá nhân rải rác khắp nơi, cùng nhau hành động trong tinh thần Trần Văn Bá. UBGT hoàn toàn biệt lập với mọi đảng phái, tổ chức hay cơ quan chính phủ.

Mọi liên lạc, kính xin gửi điện thư về : ubdh.gttvb@gmail.com

Hải ngoại, 26.10.2015

Thay mặt UBGT,

Nguyễn Ngọc Bách, Pháp - Nguyễn Thế Thái, Úc - Nguyễn Hữu Phước, Hòa Lan - Trần Ngọc Giáp, Gia Nã Đại - Trần Quý Phong, Bruxelles, Vương Quốc Bỉ - Lê Hữu Đào, Liège, Vương Quốc Bỉ

Giải thưởng được yểm trợ bởi (danh sách vẫn còn mở) :

Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam tại Paris – Cộng Đồng Người Việt Ty Nạn tại Hòa Lan – Cộng Đồng Việt Nam Liège – Hội Thân Hữu Bỉ Việt – Phong Trào Tinh Thần Trần Văn Bá

Âu Châu và vấn đề tỵ nạn

Ngô Thụy Chương

Ngày 2 tháng 9 năm 2015 vừa qua, trên bãi biển khu nghỉ mát Bodrum thuộc nước Thổ Nhĩ Kỳ, trôi dạt vào xác một em bé trai. Em mặc chiếc quần ngắn màu xanh, áo đỏ, chân mang đôi giày vải. Em bé này là Aylan Kurdî, ba tuổi, người Syrië.

Theo Liên Hiệp Quốc, trong năm nay, hơn 2.500 người tỵ nạn đã chết đuối trên biển Địa Trung Hải, trong đó có hàng trăm trẻ em, nhưng gần như không một ai lưu tâm đến. Cho đến khi bức hình bé Aylan chết chìm trên biển được đăng trên báo chí thế giới và chuyền nhanh qua facebook, mới đánh động trái tim con người khắp nơi.

Bức tranh đó là sự thật. Một trẻ thơ chết trong dòng thủy triều.

Bức tranh đã diễn tả đầy đủ về thảm họa trên biển Địa Trung Hải.

Tờ báo Anh The Independent đưa hình cậu bé lên trang web của họ và đặt câu hỏi: "Nếu đây là hình ảnh thật đau đớn của một em bé người Syrië chết, trôi dạt vào một bãi biển, thì thái độ của châu Âu đối với người tỵ nạn có thay đổi không?"

Điều gì đã và đang xảy ra ở Syrië?

Trong hơn bốn năm nay, nước Syrië đã và đang xảy ra một cuộc chiến tranh giữa chế độ độc tài của Tổng thống Assad với lực lượng nổi dậy. Trong cuộc chiến này, cả hai phe đều nhận được sự trợ giúp của những người đồng đạo từ các nước trong khu vực. Do vậy, cuộc chiến đã kéo dài, không lối thoát và vượt khỏi biên giới của Syrië sang các nước khác ở Trung Đông. Thêm

vào đó, từ hơn một năm nay, khi cuộc chiến tại Syrië chưa ngã ngũ thì lại thêm lực lượng Hồi giáo cực đoan (IS) với các vụ thảm sát dã man mà hầu hết nạn nhân đều là thường dân. Để sống còn, hàng triệu người dân Syrië đã phải trốn chạy khỏi quê hương của họ, đi lánh nạn tại các nước lân bang như Thổ Nhĩ Kỳ, Libanon, Jordanië.

Tại sao ngày càng nhiều người Syrië đến châu Âu?

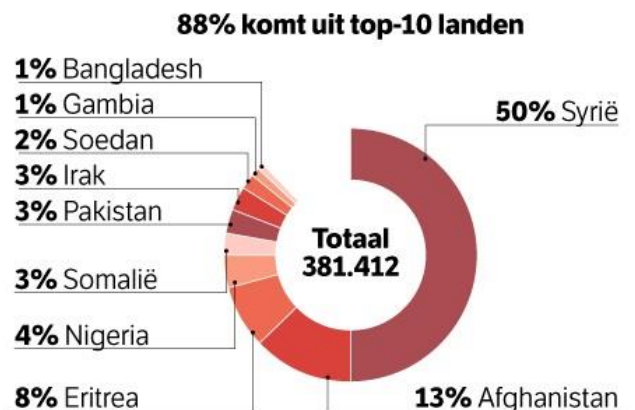
Cuộc nội chiến ở Syrië đã diễn ra hơn bốn năm, và hơn một năm gần đây, nơi nào họ đi qua, lực lượng cực đoan Hồi giáo (IS) cũng gây nhiều hành động khủng bố, tàn phá, giết chóc và hãm hiếp. Tuy nhiên, chỉ vài tháng này, làn sóng tỵ nạn mới ồ ạt kéo đến Âu Châu. Một trong những nguyên nhân chính là các nước láng giềng của Syrië đã tiếp nhận người tỵ nạn quá sức mình.

Không phải bây giờ người Syrië mới rời bỏ khỏi quê hương của họ. Thật ra gần bốn năm qua, hơn bốn triệu người Syrië đã phải đi lánh nạn ở các nước chung quanh. Một nửa số này, khoảng 2 triệu người, hiện tỵ nạn ở Thổ Nhĩ Kỳ. Tại Libanon có hơn một triệu và Jordanië cũng cứu mang hơn 600.000 người. Với số lượng đông như vậy, người tỵ nạn không tránh khỏi cuộc sống cơ cực trong các trại tạm cư các quốc gia đó. Và hơn thế nữa, họ không nhìn thấy được một viễn ảnh tương lai khả dĩ tốt đẹp hơn cho bản thân và gia đình họ.

"Những nước này đã không còn chỗ để đón thêm người tỵ nạn. Đó là lý do tại sao thời gian gần đây, châu Âu là một địa điểm thu hút đối với họ", VluchtelingenWerk Nederland giải thích.

Ước tính có khoảng 300.000 người tỵ nạn Syrië đang đi trực tiếp hoặc đi từ các trại tỵ nạn sang châu Âu. Con số này đang tăng nhanh do có những "nhóm buôn người" nhúng tay tổ chức.

Nationaliteit migranten op Middellandse Zee-routes

Ngoài người Syrië, những người tỵ nạn khác đến từ đâu?

Cao Ủy Tỵ Nạn Liên Hiệp Quốc (UNHCR) thông báo gần 400.000 người tỵ nạn đã đến Âu châu. Trong số này, 88% đến bằng thuyền. Một nửa đến từ Syrië, 13% từ A Phú Hãn, số còn lại từ các quốc gia khác như Eritrea, Nigeria, Somalia, Pakistan, Iraq, Sudan, Gambia và Bangladesh.

Tại sao bây giờ họ mới đến Âu châu?

Điều quan trọng nhất là sự tuyệt vọng của cuộc chiến ở Syrië. Sự tuyệt vọng càng ngày càng tăng, làm cho mọi người từ bỏ hy vọng rằng họ có thể trở về quê hương để sống. Hơn nữa, cuộc sống tạm bợ của người tỵ nạn ở các nước chung quanh Syrië càng ngày càng tồi tệ. Một phần vì các tổ chức cứu trợ không nhận được đầy đủ tiền từ các nước tài trợ. Người tỵ nạn không có đủ chỗ ở, thực phẩm thiếu thốn, y tế và giáo dục thấp. Một phần khác, họ không được phép tỵ nạn vĩnh viễn tại Thổ Nhĩ Kỳ. Và quan trọng hơn cả, họ đã tìm ra đường bộ qua Hung Gia Lợi để đến các nước trong khu vực Âu châu an toàn hơn nhiều so với cuộc hành trình nguy hiểm vượt Địa Trung Hải để đến Ý hay Hy Lạp.

Âu châu giải quyết người tỵ nạn như thế nào?

Trong phiên họp cuối tháng 9 vừa qua, các quốc gia Âu châu đã đồng ý trong việc phân phối 120.000 người tỵ nạn đến các quốc gia thành viên. Đa số các quốc gia đã bỏ phiếu chấp thuận. Tiệp Khắc, Hung Gia Lợi, Lỗ Ma Ni và Slowakije bỏ phiếu chống, Phần Lan bỏ phiếu trắng.

Có sự khác biệt rõ ràng về cơ hội cho người tỵ nạn ở các nước Âu châu. Ở Thụy Điển người tỵ nạn được phép đi làm ngay. Ở Đức, việc tiếp nhận người tỵ nạn được tổ chức rất tốt; Hòa Lan cũng vậy. Do vậy hầu hết người Syrië muốn sang Đức, Hòa Lan hoặc Thụy Điển. Những nước như Hy Lạp và Hung Gia Lợi là những quốc gia không có dự phòng tổ chức tiếp đón người tỵ nạn.

Nền kinh tế của các quốc gia Âu châu vẫn chưa phục hồi, nên việc tiếp nhận người tỵ nạn cũng gặp nhiều chống đối từ dân bản xứ. Thêm nữa là sự khác biệt về phong tục, tôn giáo và văn hóa gây khó khăn không ít trong việc hòa nhập. Điều này đòi hỏi nỗ lực của đôi bên: người tỵ nạn và nước chủ nhà.

Hòa Lan đón nhận người tỵ nạn như thế nào?

Trong thời gian hai năm tới đây, Hòa Lan sẽ nhận 7214 người tỵ nạn. Nhiều trung tâm tiếp nhận tỵ nạn đã được thiết lập. Nijmegen có trung tâm tiếp nhận lớn nhất, có thể đón tiếp 3000 người tỵ nạn.

Việc tiếp nhận người tỵ nạn vào Hòa Lan không suông sẻ, mà đã tạo nhiều tranh cãi, bạo động và nhất là phân hóa trong tâm tư người dân bản xứ.

Trong khi nhiều tổ chức, trường học, cá nhân mở rộng vòng tay chào đón người tỵ nạn, như yểm trợ tiền bạc, quần áo, gia dụng cần thiết hay ghi tên làm thiện nguyện trong các trung tâm tiếp cư, thì cũng có nhiều cuộc biểu tình chống đối đã nổ ra. Đôi khi còn có những hành động mạnh bạo, điển hình như ở Woerden, hơn 20 người bị mặt đã ném bom lửa và trúng vào một trung tâm tiếp nhận với 150 người tỵ nạn, trong số đó có hơn 50 trẻ em.

Cuộc biểu tình chống tiếp nhận người tỵ nạn của Pegida, một tổ chức chống Hồi Giáo, đã đụng độ với nhóm ủng hộ người tỵ nạn tại Utrecht, cũng là những dấu hiệu phân hóa xã hội. Thêm vào đó, ngay chính trong các trại tiếp cư thường xảy ra những xung đột gây thương tích giữa người tỵ nạn với nhau. Điều này khiến hình ảnh về người tỵ nạn lại càng không tốt đẹp.

Dù muốn dù không, người tỵ nạn là những người đáng thương, cần sự giúp đỡ về tinh thần cũng như vật chất. Không ai muốn từ bỏ quê hương, ông bà cha mẹ, ruộng vườn, tài sản để dấn thân, vượt bao khó khăn nguy hiểm, tìm đến một đất nước xa lạ để sống. Phải chăng vì muốn sống còn, vì muốn có cuộc sống bình an, muốn con cái có tương lai tốt, những người tỵ nạn đã không có sự chọn lựa nào khác hơn là rời bỏ quê hương chiến tranh của họ.

Hãy mở rộng tình thương và vòng tay để giúp đỡ những người tỵ nạn này. Chỉ với một số tiền nhỏ gửi đến Vluchtelingen Werk Nederland, Artsen zonder Grenzen, hay ghi tên làm tình nguyện viên cho Rode Kruis cũng là những việc làm tích cực mà người tỵ nạn Việt Nam chúng ta có thể thực hiện được.

CHÚNG TA CÓ THỂ LÀM ĐƯỢC GÌ CHO ĐẤT NƯỚC?

Nguyễn Hưng Quốc

Với chữ “chúng ta” ở đây, tôi chỉ giới hạn trong cộng đồng người Việt Nam ở hải ngoại. Nghe nói cộng đồng ấy đã lên đến trên dưới bốn triệu người sống rải rác trên khoảng một trăm quốc gia trên thế giới. Đó là một cộng đồng khá đa tạp, bao gồm nhiều thành phần khác nhau, những cách thức rời bỏ quê hương khác nhau, từ những người vượt biên và những cựu tù nhân chính trị được ra đi chính thức đến những người được thân nhân bảo lãnh, các cựu du học sinh và những người quyết định định cư ở nước ngoài chỉ vì lý do thuần túy kinh tế.

Tuy đa tạp như vậy, nhưng tất cả đều có một số điểm chung. Chung ở hoàn cảnh: lưu vong. Chung ở tâm thế: tâm thế lưu vong.

Theo các nhà Lưu vong học, tâm thế ấy bao gồm bốn điểm chính:

Thứ nhất, tất cả đều chia sẻ một số ký ức tập thể chung liên quan đến nguồn cội.

Thứ hai, tất cả, với những mức độ khác nhau, đều cảm thấy ít nhiều lạc lõng trên đất khách.

Thứ ba, tất cả đều không nguôi nhớ về quê cũ, thi vị hoá quá khứ, đấu đấu theo dõi từng diễn biến trong đời sống chính trị ở cái nơi mình đã bỏ ra đi.

Cuối cùng, thứ tư, như là hệ quả của ba đặc điểm vừa nêu, tất cả đều sống trong trạng thái ở giữa: giữa quê cũ và quê mới, giữa quá khứ và hiện tại, giữa hoài niệm và hoài bão, giữa đây và đó.

Trong các đặc điểm vừa nêu, điều đáng chú ý nhất là những ám ảnh về quê cũ. Những ám ảnh ấy có nhiều biểu hiện khác nhau. Có người thấy thoả mãn với việc thỉnh thoảng bay về quê hương

như một du khách. Có người thường xuyên theo dõi các biến chuyển ở quê hương một cách thụ động. Có người trần trờ muốn làm một cái gì đó để thay đổi tình hình đất nước. Chính với nhóm người sau cùng này, một câu hỏi thường được đặt ra: Liệu những nỗ lực của họ có thành hiện thực? Hay nói cách khác, rộng hơn, liệu những người đó có thể làm được gì cho đất nước?

Để trả lời câu hỏi ấy, không thể không nhìn lại kinh nghiệm của các cộng đồng lưu vong trên thế giới. Sau năm 1917, cả hàng triệu người Nga bỏ nước ra đi. Sau năm 1945, hàng triệu người Đông Âu bỏ nước ra đi. Họ, cũng giống chúng ta, không ngớt thao thức về đất nước, và một số khá đông cũng tìm mọi cách để dân chủ hoá đất nước của họ. Nhưng họ còn hơn chúng ta ở một điểm: Trong họ, có nhiều tài năng có tầm vóc thế giới, nhiều tên tuổi nổi tiếng trong nhiều lãnh vực khác nhau, từ khoa học đến văn học nghệ thuật. Cuối cùng, họ đã làm được gì cho đất nước của họ?

Câu trả lời khá buồn: hầu như không được gì cả. Từ đầu thập niên 1980 trở về trước, bất chấp những sự phê phán và phản kháng của các cộng đồng lưu vong ở nước ngoài, các chế độ cộng sản ở Nga và Đông Âu vẫn vững mạnh. Cuối thập niên 1980, các chế độ cộng sản ở những nơi ấy lần lượt sụp đổ vì những lý do khác chứ không hề từ những nỗ lực tranh đấu từ bên ngoài. Sau khi chủ nghĩa cộng sản sụp đổ, các cộng đồng lưu vong cũng không đóng góp được gì trong quá trình dân chủ hoá chế độ. Từ trước đến sau, các cộng đồng lưu vong đều là những kẻ ngoại cuộc, bất lực và vô vọng.

So với các cộng đồng lưu vong Nga và Đông Âu trước đây, cộng đồng lưu vong Việt Nam có gì khác?

Có.

Cái khác căn bản nhất là ở thời đại: Chúng ta, may mắn hơn, sống trong thời toàn cầu hoá, trong đó, các phương tiện truyền thông đại chúng, đặc biệt là internet, phát triển vượt bậc khiến quan hệ trong và ngoài nước được dễ dàng và vô cùng nhanh chóng. Trước, những tiếng nói phản kháng của những người lưu vong, kể cả những người từng đoạt giải Nobel về văn chương, từ Aleksandr Solzhenitsyn (1918-2008) đến Joseph Brodsky (1940-1996), đều chỉ vang lên ở Tây phương chứ không vọng về được trong nước họ. Bây giờ, với chúng ta, tình hình khác hẳn. Bất cứ tiếng nói nào được cất lên ở hải ngoại, qua mạng lưới internet, được người trong

nước nghe ngay tức khắc. Con đường ngược lại cũng tương tự: một tiếng kêu từ trong nước, trong vòng tích tắc, đã được tiếp nhận ở hải ngoại.

Với những quan hệ chặt chẽ giữa trong và ngoài nước như vậy, những nỗ lực tranh đấu của người Việt ở nước ngoài sẽ dễ có hiệu quả hơn. Hiệu quả ấy có thể thấy trên hai khía cạnh: Thứ nhất, người Việt ở hải ngoại đóng góp phần lớn vào tiến trình quốc tế hoá cuộc đấu tranh trong nước. Một trong những lý do chính làm cho các chính phủ Tây phương cũng như các tổ chức về nhân quyền trên thế giới biết đến những sự đàn áp thô bạo của chính quyền Việt Nam chính là nhờ các nỗ lực vận động của người Việt ở nước ngoài. Không có họ, các tiếng gào thét cất lên từ trong nước rất dễ tan biến vào hư không. Thứ hai, điều người Việt ở nước ngoài có thể đóng góp cho những người Việt tranh đấu ở trong nước là về phương diện lý luận. Người Việt ở trong nước có nhiều kinh nghiệm trực tiếp về sự độc tài và tàn ác của chế độ, nhưng điều họ thiếu là những kinh nghiệm về dân chủ cũng như tầm nhìn bao quát về địa chính trị vốn là mặt mạnh của những người Việt Nam ở hải ngoại.

Nói cách tóm tắt, qua các mạng truyền thông xã hội, người Việt trong và ngoài nước cùng bắt tay nhau trên con đường tranh đấu cho tự do và dân chủ. Mỗi bên đều có mặt mạnh và mặt yếu nhưng qua sự hợp tác, các mặt yếu sẽ được khắc phục và các mặt mạnh sẽ được phát huy. Tất cả sẽ góp phần hình thành nên một trận tuyến chung trong việc dân chủ hoá đất nước.

Bảng vàng đề tên

VNNS rất hân diện đã nhận được tin từ độc giả Nguyễn Thị Thanh Nhàn, Apeldoorn thông báo ái nữ là **cô Nguyễn Thị Thanh Thúy** vừa tốt nghiệp bằng đại học Media Informatie en Communicatie tại trường Hogeschool van Amsterdam.

Ban biên tập VNNS xin chúc mừng cô Nguyễn Thị Thanh Thúy và gia đình. Chúc cô luôn thành đạt trên bước đường tương lai.

Cho Dòng Đồi Nên Thơ

Trần Minh Hiền

*Như là những dòng sông
Trôi qua đời bằng lãng
Anh vẽ mùa vọng động
Trên một thời lang thang*

*Như giấc mơ địa đàng
Trong nụ hồng đỏ thắm
Anh ru hồn dĩ vãng
Trên mặt hồ xa xăm*

*Như trăng xưa đến rằm
Em hiền như sương sớm
Anh ruối rong ngàn dặm
Vấn mơ hoài tình thơ*

*Như cội xưa già bòm
Lá hoa thời lỡ dở
Anh ru em tình lớn
Cho dòng đời nên thơ*

Mắt Môi Em Hiền Lá Trên Cành

*Mưa còn rơi trên đường lãng đãng
Anh còn mơ cho đến bao giờ
Sông còn chảy qua đời hữu hạn
Em còn yêu anh bóng sao mờ*

*Ôi hạnh phúc mơ hồ dang dở
Như giấc mơ giờ đã tan tành
Như mơ ước muộn màng duyên nợ
Mắt môi em hiền lá trên cành*

trần minh hiền 10/10/08 Orl.

Xã luận

Coi chừng trở thành cánh quân thứ hai của giặc bành trướng

Hà Sĩ Phu

Nhân dân Việt Nam, mà đại biểu là những người yêu nước, tử tế, thức tỉnh và dám nói đã bộc lộ thái độ đối với ông Tập Cận Bình trong chuyến thăm Việt Nam lần này, mà những **lời tuyên bố**, những **bài viết** và những tấm hình như dưới đây có thể lấy làm ví dụ.

Nguồn ảnh: Anh Ba Sàm

Ta rất quý những tiếng nói từ lương tâm, từ lòng yêu nước như vậy, nhưng chưa dễ gì đưa xã hội ra khỏi cơn lúng túng như đèn cù, vẫn thấy có dòng hành quân không nghỉ nhưng chỉ lát sau tất cả lại về chỗ cũ. Hôm nay tuy “khách quý” (chữ của ông Trần Công Trục) chưa đến nhưng kết quả chuyến thăm viếng thế nào thiết tưởng đã có thể đoán trước.

Nhất định là chuyến thăm lần này của họ Tập đến Việt Nam (như thăm một **nạn nhân** của chủ nghĩa Bành trướng Đại Hán) vẫn sẽ đạt được những mục đích mà họ dự định, đạt những ý đồ mà họ mong muốn, mà không gặp trở lực nào từ

phía Việt Nam. Đừng ai ngạc nhiên khi thấy “nạn nhân” vẫn hân hoan đón rước anh xâm lược, vẫn cung kính tưng bừng, nạn nhân có giầy giụa hay phản kháng gì đâu? Vẫn ôm 16 chữ vàng để gìn giữ cái tài sản chung quý giá mà hai bác Mao-Hồ đã dày công vun đắp. Vẫn những thứ cũ, êm ru, có mới chằng là ở chỗ con sói đã nhích chân vào nhà chủ được thêm một bước, nạn nhân bị khóa chặt thêm một mắt xích, và nội bộ người Việt thì càng hiểu rõ lòng dạ của nhau hơn thôi.

Có thể sẽ lại được giải thích về những cố gắng kiên trì khôn ngoan gì đó, thắng lợi to lớn gì đó của nhà cầm quyền Việt Nam. Cứ tạm cho những cái gọi là cố gắng ôn hòa khôn ngoan ấy là thực tâm muốn cho nước nhà tốt đẹp đi chăng nữa, nhưng thử nghĩ mà xem, nếu không có những hoạt động như vậy từ phía ĐCSVN thì một kẻ cao cò thâm hiểm như Trung quốc đương nhiên sẽ phải rất tốn công phu để tạo dựng cho được một cánh quân thứ hai, phối hợp với cánh quân thứ nhất là đội quân xâm lăng lộ liễu. Cánh quân thứ hai này có chức năng phải chống xâm lược bằng nước bọt để dân nghe cho sướng mà yên lòng, nhưng đồng thời phải dẹp tan những cuộc biểu tình thực sự muốn chống xâm lược, phải ngăn cản sự hỗ trợ quốc tế bằng cách khước từ sự can dự của nước thứ ba và không kiện ra Liên Hiệp Quốc... Tóm lại, cánh quân thứ hai này che chắn cho cánh quân thứ nhất xâm lược được trọn vẹn. Liệu có lúc nào những người “đảng viên nhưng mà tốt” giật mình, thấy mình ủng hộ cấp trên làm những điều như thế là vô tình trở thành cánh quân thứ hai của bọn Tàu xâm lược hay không? Cũng xin thưa thêm rằng kẻ đánh thuê mà không biết mình đánh thuê, cứ tưởng mình chân chính thì kẻ ấy mới càng nguy hiểm. Vẫn có rất nhiều nguy biện để lừa dối người dân nhưng tôi tin rằng vẫn còn những người không dối nổi lương tâm.

Vì vậy, để hy vọng về một viễn cảnh tốt hơn, họa chẳng ra khỏi cái vòng luẩn quẩn như đèn cù, ta thử học người thầy thuốc, muốn chữa bệnh phải tìm được cái gốc đã sinh ra bệnh. Thử đặt câu hỏi: Ông cha ta đã ứng xử thế nào để thoát khỏi bàn tay ghê gớm của con mãnh thú bành trướng, 1000 năm Bắc thuộc chứ ít gì đâu thế mà thoát được? Thoát được rồi, nhưng vì sao đến thế hệ ngày nay, với bao nhiêu thuận lợi hơn ngày xưa mà nguy cơ Bắc thuộc có thể trở lại, trở lại một cách khó gỡ?

Dù biết mình còn nhiều điều nông cạn nhưng cũng mạn phép được góp một nhời bàn về kế sách Thoát Trung của các tiền nhân.

Quy luật CẬN và VIỄN trong quan hệ Việt Trung

Với Trung quốc nên gần hay nên xa?

Xin thưa ngay: nên gần, nhưng đừng gần quá, phải giữ khoảng cách, đừng chui vào tay áo người ta.

- Không có nước nào **gần gũi** và nhiều duyên nợ với Việt Nam hơn nước Trung quốc.

- Không có người dân nào **gần gũi** và dễ hòa hợp với dân Việt Nam hơn những người dân “đồng văn đồng chủng” Trung Hoa.

- Không có nền văn hóa nào **gần gũi**, ảnh hưởng nhiều đến văn hóa Việt Nam hơn văn hóa Trung Hoa, đó là một trong vài nền văn hóa vĩ đại của thế giới.

Với một đối tượng như thế sao lại không nên gần gũi? Gần để học cái Thiện mà theo, để biết cái Ác mà chống (1). Một nhân dân nhiều người tài giỏi thế, một Văn hóa nhiều nét đặc sắc thế chẳng những nên gần mà còn nên kính trọng. Nhưng cũng chính Khổng Tử khi nói về sự kính trọng lại đề xuất một cách ứng xử “Kính nhi viễn chi” (kính nhưng mà phải đứng xa) để đối xử với “Quý thần”, bởi “Quý thần” không phải là người thường như ta, kính trọng mà gần gũi quá thì sinh vạ. Tổ tiên người Việt đã ứng xử với yếu tố Trung Hoa một cách “*Kính nhi viễn*” đúng như vậy nên đã thành công.

Số mệnh truyền kiếp nước Việt phải kề môi kề răng với một con mãnh thú khổng lồ, kinh địch với nó cũng chết mà co rúm trước nó cũng chết. Vậy mà nước Việt ta trải bốn nghìn năm không chết. “Đình Lê Lý Trần” vẫn cứ sánh vai cùng “Hán Đường Tống Nguyên” mà “hùng cứ một phương”, là bởi biết tìm ra luật ứng xử “viễn cận”. Bình thường thì gần gũi và nhún nhường, chấp nhận triều cống, kể cả việc xin làm dâu làm rể Thiên triều. Nhưng nếu Thiên triều giờ mặt, nhe nanh muốn nuốt chửng ta thì toàn dân ta trên dưới một lòng, đem hết sức bình sinh quyết một phen sống mái, đánh cho đoàn quân Thiên triều tan tác, xác chết đầy sông đầy gò. Nhưng thắng mà không kiêu (như kiêu kiêu của Lê Duẩn sau này), không tận diệt mà mở đường cho địch rút, sau đó lại chủ động hiếu hòa.

Sách lược lúc gần lúc xa, lúc cương lúc nhu sở dĩ được tiến hành nhịp nhàng thành công như vậy là cốt ở hai điều: một là khi thân thiết vẫn phải giữ khoảng cách, không để cho Tàu chiếm được những nơi huyết mạch, hai là lúc kháng cự phải có sức mạnh tổng lực trên dưới một lòng quyết đánh cho giặc chẳng những phải thua mà còn phải nể sợ đến mức

phải từ bỏ dã tâm xâm lược. Lúc Cận lúc Viễn đều có chừng mực như vậy làm cho gã khổng lồ đành phải nuốt hận, để cho nước Việt nhỏ tồn tại, đô hộ tới cả ngàn năm mà đồng hóa không nổi, từng tác giang sơn của họ vẫn được giữ nguyên.

Bài học “Kính nhi viễn chi” ấy tổ tiên người Việt ta đã phải trả bằng máu xương suốt nghìn năm nô lệ và đã thành công. Rất cần trọng nhưng linh hoạt, không được thái quá cũng không bất cập. Nhưng sự du nhập chủ nghĩa Cộng sản đã phá tan thành cái cấm nang giữ nước ấy của ta. Bởi bản chất của chủ nghĩa Cộng sản là vừa **quá tả** lại vừa **quá hữu**, vừa thái quá lại vừa bất cập. Lê Cận -Viễn không thể điều hòa, khi Cận khi Viễn đều thái quá. Quan điểm phân chia giai cấp-địch ta và đấu tranh không khoan nhượng, một mất một còn, tạo ra rất nhiều kẻ thù và hờn oán, đó là mặt quá tả, đối với người khác mình thì đẩy ra xa (Viễn) và quy thành địch. Nhưng lại mơ tưởng một thế giới đại đồng, một thứ hữu ái giai cấp không biên giới, đó là mặt quá hữu khuynh, đã gần (Cận) thì lại gần quá, mất cảnh giác một cách ngây thơ trước bản năng bất thiện vẫn tiềm tàng dù là đồng chí. Cả hai mặt quá đà, quá khích này đều gây tai họa cho dân Việt Nam. Sự lạc quan tếu về tình cảm “vô sản đại đồng” chẳng những làm nhòe ranh giới giữa công dân và người cầm quyền xã hội bằng quan hệ cha con, bác cháu, mà cũng làm nhòe ranh giới quốc gia bằng quan hệ “anh cả Liên xô, chị hiền Trung quốc” như một đại gia đình vô sản. Khốn nỗi sự xóa nhòa những ranh giới tự nhiên ấy một mặt ru ngủ những con cừu ngò nghêch, nhưng mặt khác chẳng những không lòe được những con hổ con sói tinh khôn mà còn đánh thức bản năng tham lam của chúng và tạo cơ hội cho chúng nuốt chửng những “đồng chí” nhỏ yếu hơn, khác nào quan hệ đồng thuận và hợp tác của mãnh thú với con mồi trong cái ảo ảnh của thế giới đại đồng Cộng sản. Chủ nghĩa đại đồng ảo tưởng đã tạo ra những con mồi đầy tính tự nguyện hiến dâng. Phải chăng đó chính là cái “tài sản chung quý giá” mà một nước Việt nhỏ bé với mãnh thú Đại Hán khổng lồ Đại Hán mà hai “Bác” đã dày công vun đắp. Đại Hán cố giữ “khế ước” ấy làm cái gông, cái bẫy, để nước nhỏ bé không chựa được, chứ nước Việt bị thua thiệt đang cần thoát gông thì giữ cái đó làm gì?

Tóm lại là toàn bộ âm mưu đô hộ kiểu mới của Đại Hán đối với Việt Nam được thiết kế trên cái nền Cộng sản. Chừng nào còn đứng chung trên cái mặt bằng Cộng sản chung ý thức hệ ấy thì dân Việt vẫn như bị ngồi trên con tàu đã thiết kế

sẵn đường ray. Dân Việt muốn chạy thoát khỏi cơn nô lệ mới chỉ có một cách là từ bỏ cái nền tảng ấy, mặt bằng ấy, con tàu ấy, đường ray ấy. Đó là đáp số duy nhất cho bài toán của Dân tộc chúng ta. Nhưng lối thoát ấy đã vướng một cái khóa do chính quá trình cũ tạo ra. Cái khóa hóc hiểm rất khó mở ấy là: tuy con tàu bị định hướng sai khiến cho hành khách bức xúc và muốn thoát ra nhưng đội ngũ lái tàu và tập đoàn thân hữu kiểm soát trên tàu của họ đã thu được lợi quyền kếch xù nhờ quỹ đạo sai đó, thì họ phải ơn cái quỹ đạo đó đến muôn năm. Nghe hành khách, bỏ đường ray ấy, bỏ con tàu ấy thì lợi quyền vua chúa kia đâu còn như cũ?

Câu chuyện bi hài của dân Việt mình suy cho cùng cũng đơn giản thế thôi. Những anh xu thời được vận may, kiếm chác được ít nhiều thì cũng có thể rộng lòng bỏ qua cho họ, nhưng sẽ không thể chấp nhận nếu họ cúi đầu bán rẻ linh hồn cho quỹ Bắc Kinh, làm nhục cho cả dân tộc, đặc tội trước công lao và xương máu của tổ tiên muôn đời nước Việt. Đảng CSVN đã đi quá đà trong việc gần gũi với Tàu, để quân Tàu gần gũi quá sâu vào nội tình, nội địa của mình mà không biết chính sách **“Viễn-Cận”** nham hiểm của Tàu là **“Viễn giao, Cận công”**, tức kết bạn với nước ở xa nhưng phải trừng trị, phải đánh, phải dạy những nước ở gần. Thế thì kẻ núp vào ống tay áo của Tàu hãy coi chừng vì ắt có ngày toi mạng!

Tóm lại, đối với anh Tàu Đại Hán, nước Việt ta phải theo gương tổ tiên mà “Kính nhi viễn chi”, phải làm cho họ hiểu rằng “chúng em rất kính trọng các ông, nhưng xin các ông đứng xa ra một chút, giữ đúng cự ly an toàn cho chúng em nhờ! Nếu không... Bạch Đằng - Đống Đa còn đó! Ý Đảng Cộng sản thế nào? Chứ lòng Dân tôi quyết là như vậy. *

Điều trớ trêu là khi dân đang bảo nhau thực hiện cho được chữ **VIỄN** để giữ khoảng cách an toàn trước anh Đại Hán thì đại diện đại quốc lại có ông rất **CẬN** sang chơi là ông **CẬN Bình họ Tập**. Cái lẽ **VIỄN-CẬN** lại được một phen thử thách. Nhớ chữ trong Tam tự kinh, đang muốn **“Tập tương VIỄN”** là tập xa nhau ra, thì lại tiếp ông **Tập CẬN Bình**, vậy phải “tập” thế nào đây, “tập” cho gần nhau thêm nữa thì khôn!

Đừng quên cầm nang Thoát Trung là **KÍNH nhi VIỄN!** Bởi **Kính** mà **Kính Cận** quá e nhìn không thấy kẻ thù.

3-11-2015

con là quê hương của mẹ

Trang Đài Glassey-Trần guyễn

(Trích từ tuyển tập thơ “MÙA YÊU CON Thứ nhất,” 2012)

*Dấu Yêu ơi,
Con yêu dấu yêu ơi!*

*mỗi bập bẹ
khuyến thiện vách tường
mân mê ngày tháng cũ
con ô a
đàn trẻ lớp vỡ lòng
lay trường làng thức dậy trước hừng đông*

*mắt nheo nheo, nháy nháy, gieo tình
thất thỏm sông rạch
xao xuyên gió hè
ruộng xa*

*bàn tay mềm như gió trời mới nở
xoa vào nghìn giấc ngủ của hôm qua
bùn non
mẫn mẫn
tan giòn*

*tiếng cười thắm vào không gian
xe chỉ vắn vương
luồn tơ lưu luyến
mẹ nhớ mình cười vài thập niên trước
và một quê hương lẻo đẻo đi cày*

*ôi, Dấu Yêu, con hít vào khoảng trống
xả hồng trần, muôn lượng kiếp trước, sau
trống như nắng, như đêm chưa kịp ngủ
rỗng như trời, như ống trúc, mo cau*

*ôi, Yêu Dấu, con thở ra trăm cõi
xõa quê hương trên vũng nhớ đơn côi
mùi mía thơm trong nắng Tết trắng vôi
mùa tảo mộ nửa con trăng Nguyên Đán*

*con đã đến, quê hương thôi lẽ bóng
quê-hương-con bông bông nước tao phùng*

(Xem chú thích trang 20)

VÔ CẢM: SỰ BẤT HẠNH CỦA DÂN TỘC

Trong bài “Mất cảnh giác” cách đây ba tuần, tôi nhìn vấn đề từ giác độ những người cầm quyền. Trong bài này, tôi nhìn từ góc cạnh khác: sự mất cảnh giác của người dân. Luận điểm chính của tôi là: Không những giới lãnh đạo mà ngay cả phần lớn dân chúng cũng hồ hững trước những hiểm họa đến từ Trung Quốc.

Một người bạn thân của tôi có cháu họ - con của một cán bộ cao cấp trong chính quyền-, trước, du học tại Úc, sau, về Việt Nam làm giám đốc chi nhánh một công ty nào đó của Trung Quốc. Người cháu rủ bạn tôi sang Trung Quốc chơi với những lời hứa hẹn đầy hấp dẫn. Bạn tôi, vốn ghét những âm mưu bành trướng của Trung Quốc trên Biển Đông, hỏi: “Mày không khó chịu trước các hành động ngang ngược của Trung Quốc đối với Việt Nam à?” Người cháu cười to và đáp: “Thôi, bận tâm làm gì về mấy chuyện đó, chú. Cứ coi như Việt Nam đã mất trắng vào tay Trung Quốc rồi, mình có làm gì được nữa chứ. Lo chơi cho vui, chú ạ.”

Tôi có một số bạn bè thuộc giới trí thức tại Việt Nam. Họ không sỗ sàng như người cháu của bạn tôi. Nhưng thái độ của họ trước nguy cơ giành lấn biển đảo của Trung Quốc thì cũng như vậy. Trong những lần chuyện trò, bao giờ tôi cũng là người gợi chuyện về mối quan hệ giữa Việt Nam với Trung Quốc chứ không bao giờ là họ cả. Ngay cả khi tôi đặt vấn đề, người ta cũng lảng sang chuyện khác với lý do giống nhau: “Mình có làm được gì đâu. Suy nghĩ làm gì cho mệt óc!”

Một số người có thể cãi: Các ví dụ tôi nêu ở trên chỉ là những ngoại lệ. Ở đây, chúng ta gặp ngay một khó khăn: Khác với ở Tây phương, ở Việt Nam không có những cuộc điều tra dư luận để chúng ta có được những con số chính xác. Tuy

nhiên, bù vào đó, chúng ta có thể quan sát từ kinh nghiệm giao tiếp riêng của mình. Trước đây, những lần về Việt Nam, tôi gặp khá nhiều người đủ mọi giới, tôi nhận thấy ít người thực sự quan tâm đến chính trị. Mà nếu quan tâm, những điều họ quan tâm cũng chỉ quanh quẩn những giai thoại về đời sống của một số chính khách. Điều quan trọng nhất trong chính trị là chính sách thì thường bị bỏ quên.

Với những người chưa có dịp về Việt Nam, có thể quan sát điều này trên facebook. Nghe nói ở Việt Nam hiện nay có khoảng 30 triệu người sử dụng facebook. Không ai có thể biết hết những người chơi facebook ấy. Nhưng theo ghi nhận của tôi, trong số mấy ngàn “friend” và gần mười ngàn “follower”, những người thực sự quan tâm đến chính trị chỉ là thiểu số. Phần lớn chỉ thích chuyện ăn uống, quần áo, vui chơi, du lịch... thuần túy có tính chất giải trí.

Nhiều người tuyên bố thẳng thừng: Sẽ huỷ kết bạn với những người thích bàn chuyện chính trị. Về phương diện xã hội, trước đây có một số cuộc xuống đường biểu tình chống Trung Quốc ở Sài Gòn và Hà Nội nhưng số người tham gia bao giờ cũng rất thưa thớt. Mà mấy năm gần đây, những cuộc biểu tình như thế cũng hoàn toàn vắng bóng.

Có thể nói người Việt Nam ở Việt Nam rất ít bận tâm đến các vấn đề chính trị, kể cả vấn đề quan trọng nhất liên quan đến độc lập và chủ quyền quốc gia trên Biển Đông. Ít hơn hẳn những người Việt Nam đang sống ở hải ngoại. Ở hải ngoại, ở đâu và lúc nào người ta cũng trần trụi với các diễn biến chính trị trong nước. Mà không phải chỉ là người Việt Nam lưu vong. Cộng đồng lưu vong nào cũng vậy. Cũng chia sẻ một số những ký ức tập thể giống nhau. Cũng dần vật về vấn đề bản sắc. Và cũng khắc khoải với những biến động chính trị ở quê gốc. Nhiều người, từ Việt Nam sang, có dịp gặp gỡ nhiều người Việt sống ở hải ngoại, cứ thắc mắc: Sao sống xa quê hương lâu đến thế mà vẫn không quên quá khứ và vẫn không thoát được những ám ảnh về chính trị?

Điều quan trọng là người Việt Nam ở Việt Nam hiện nay ít quan tâm đến chính trị hơn hẳn ngày trước. Trước, ở miền Nam, hầu như lúc nào người ta cũng sôi sục chuyện chính trị. Ở miền Bắc cũng vậy. Trong đời sống cũng như trong văn học, đề tài chính trị lúc nào cũng nóng hổi. Chỉ có hiện nay người ta mới nguội lạnh trước số phận của đất nước. Ngươi lạnh đến mức gần như vô cảm. Tại sao?

Câu trả lời, thật ra, rất đơn giản và đã được nhiều người đề cập: Đó là hậu quả của các chính sách tuyên truyền và giáo dục của nhà cầm quyền mà biểu hiện cụ thể nhất là qua lập luận: “Chuyện quốc gia đại sự hãy để nhà nước lo, đồng bào đừng bận tâm.” Xin lưu ý là kiểu lập luận này khác hẳn với chủ trương của đảng Cộng sản trước đây. Trong cuộc chiến tranh chống Pháp cũng như chiến tranh Nam Bắc, đảng Cộng sản và nhà cầm quyền Hà Nội lúc nào cũng đề cao sức mạnh của quần chúng, kêu gọi quần chúng tham gia vào các công tác chính trị. Bây giờ, ngược lại, họ đẩy quần chúng ra ngoài, biến thành những kẻ bàng quan và vô trách nhiệm trước các biến động của đất nước. Có thể nói là họ sợ việc quần chúng quan tâm đến chính trị.

Mà sợ cũng phải. Năm ngoái, khi chính quyền Hà Nội chủ trương chặt hạ 6700 cây xanh trên 190 con đường ở thủ đô, dân chúng phản đối quyết liệt, cuối cùng, chính quyền phải rút lại cái lệnh quái gở ấy, hơn nữa, còn bị buộc phải kiểm điểm về quyết định và quá trình thi hành quyết định ấy của mình. Đầu năm nay, dân chúng phát hiện và phản đối việc tỉnh Sơn La có dự án chi cả 1.400 tỉ đồng cho việc xây dựng khu lưu niệm, kể cả tượng đài Hồ Chí Minh, đã khiến không những chính quyền Sơn La mà cả chính phủ trung ương phải lúng túng. Đích thân Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng phải ra lệnh xét duyệt lại dự án bị dân chúng phản đối ấy. Gần đây, khi dân chúng phát hiện những lỗi sai nghiêm trọng trong bộ sách thực hành kỹ năng sống bậc tiểu học, Bộ giáo dục đã phải ra lệnh thu hồi toàn bộ các cuốn sách ấy.

Qua các trường hợp hoạ hoạn vừa kể, chúng ta thấy rõ sức mạnh của quần chúng (nếu quần chúng biết tận dụng!). Đó là điều chắc chắn chính quyền Việt Nam không hề mong muốn. Chính vì thế, họ có hai sách lược: Một là giấu giếm toàn bộ các việc làm của họ để không ai biết và không ai phê phán cả. Hai là họ nỗ lực tuyên truyền và giáo dục dân chúng trở thành vô cảm. Cho đến nay, không thể nói là họ không thành công. Tiếc, sự thành công của họ lại là một bất hạnh lớn nhất của cả nước.

NGUYỄN HƯNG QUỐC

Danh ngôn cuộc sống

Cuộc đời chỉ là một chuỗi những cơ hội ngẫu nhiên. Cái khó là nắm bắt cơ hội mà hành động. Đừng bao giờ để vuột mất.”Không phải ngày nào bạn cũng gặp cơ hội may đâu.”

GEORGE BESNARD-SHAW

(Tiếp của trang 18)

Chú thích của bài thơ Con là quê hương của mẹ

!Tôi sinh sau cuộc chiến Việt Nam. Khi tôi còn ấu thơ, thì tiếng cười vô tư của tôi quán quýt bên những chiếc cày gỗ do trâu kéo trên những thửa ruộng loáng phèn. Cả quê hương tôi lẻo đẻo đi cày trong giai đoạn đó và về sau.

!!Triết gia Kim Định cho rằng cái khoảng trống trong trống đồng chính là cốt lõi của triết Việt: “...triết lý tâm linh lấy việc xả làm bước nhập môn... Riêng Việt thì xây trên chữ Trống... nhấn mạnh đến sự trống rỗng của tâm hồn làm nền móng” (tr. 42, Phong Thái An Vi, tác giả Kim Định, An Việt Houston xuất bản). Con hít vào khoảng trống, là hít vào cái tinh hoa cốt lõi của an vi.

!!!Ở miền quê Tây Nam Bộ vào các thập niên sau 1975, người dân làng nghèo, chỉ dùng vôi trắng để sơn phết lại mộ bia, đa số là mộ đất, hay nhà cửa, trong dịp cuối năm, vừa tảo mộ, vừa chuẩn bị đón Tết. Có lẽ gần bốn thập niên sau, vẫn còn người chỉ có đủ tiền để mua vôi phết trên những nắm mộ nghèo mỗi lần đón Tết.

!vCon và quê hương, đối với một người mẹ Việt Nam xa quê, đã nên một. Con là tất cả những hy vọng và tình thương mà mẹ muốn trao cho quê hương, và chính quê hương lại là di sản thiêng liêng nhất mẹ muốn trao cho con. Chính trong con, mẹ đã tìm lại quê hương khi mẹ trao quê hương cho con mỗi ngày trong lúc cực cù lao. Con, quê hương, và mẹ cùng lớn lên trong một sự sống mới, gặp nhau trên một sinh lộ mới. Tôi dùng chữ “nước” ở đây với nhiều ngụ ý. Nước, cũng chính là quê hương. Nhưng nước cũng hàm ý nước ối, mạch nước nuôi dưỡng thai nhi trong thời gian chín tháng mười ngày. Bông bông nước chỉ một sự

Tin Sinh Hoạt Cộng Đồng

Bữa Cơm Tình Thương Yểm Trợ Thương Phế Binh Việt Nam Cộng Hoà

Den Bosch 24/10/2015 (VNNS).- Vào lúc 19g00 ngày 24 tháng 10 năm 2015 tại hội trường Nico Schuurmanhuis thuộc thành phố Den Bosch, khoảng 80 đồng hương đã đến tham dự “Bữa Cơm Tình Thương” do Gia Đình Quân Cán Chính Việt Nam Cộng Hoà tại Hoà Lan tổ chức, nhằm gây quỹ giúp đỡ các Thương Phế Binh VNCH hiện đang gặp nhiều khó khăn trong cuộc sống tại Việt Nam. Được biết, đây là một trong những công tác do Hội Quân Cán Chính thực hiện hàng năm để yểm trợ các Thương Phế Binh, xoa dịu phần nào những nỗi khốn khổ mà các TPB/VNCH đã phải gánh chịu sau khi miền Nam Việt Nam đã hoàn toàn rơi vào bàn tay cộng sản vào ngày 30 tháng 4 năm 1975.

Sau nghi thức chào quốc kỳ, hát quốc ca và tưởng niệm các chiến sĩ đã hy sinh vì bảo vệ Tự Do cho tổ quốc, ông Trương Hải, hội trưởng GĐQCC/VNCH/HL chào mừng đồng hương và cho biết các TPB/VNCH đã phải chịu nhiều thiệt thòi trong phân biệt đối xử dưới chế độ cộng sản và cần đến sự giúp đỡ vật chất, an ủi tinh thần trong giai đoạn khó khăn hiện nay.

Tiếp theo đó, ông Nguyễn Hữu Phước, chủ tịch Cộng Đồng Việt Nam Ty Nạn Cộng Sản tại Hoà-Lan bày tỏ lòng tri ân đối với các chiến sĩ đã hy sinh một phần thân thể của họ cho tổ quốc. Ông cho biết đồng hương tại khắp nơi trên thế giới vẫn không quên ơn các chiến sĩ và có những hoạt động qua các hình thức tổ chức văn nghệ,

bữa cơm tình thương,... để gây quỹ giúp đỡ Thương Phế Binh VNCH. Ông Đinh Ngọc Hiến, trưởng cơ sở đảng Việt Tân tại Hoà-Lan nêu lên chính nghĩa bảo vệ Tự Do của các chiến sĩ Việt Nam Cộng Hoà, được đồng bào yêu thương và tri ân qua các hoạt động gây quỹ giúp đỡ TPB.

Ông Trần Văn Thắng (GĐQCC/VNCH/HL) đã tường trình về những sự trợ giúp của đồng hương tại Hoà-Lan cho TPB/VNCH và ông đã thay mặt hội cảm ơn những sự trợ giúp này.

Sau đó mọi người đã cùng dùng cơm thân mật với các món ăn do một số thân hữu của hội Quân Cán Chính đóng góp.

Trong chương trình văn nghệ “cây nhà lá vườn” nhưng thật đặc sắc do các tham dự viên đóng góp cùng với những hình ảnh được chiếu trên màn ảnh, mọi người cùng có dịp hồi tưởng lại những ngày tháng trước năm 1975, những người lính VNCH đã anh dũng chiến đấu bảo vệ Tự Do, bảo vệ từng tấc đất cho quê hương, những ngày tháng đau buồn của đất nước sau ngày 30/4/1975, người lính VNCH thì bị tập trung vào “trại cải tạo”, người dân miền Nam Việt Nam thì bị đưa đi các “khu Kinh Tế Mới”. Sự phản đối chế độ cộng sản được thể hiện rõ nét nhất qua các cuộc vượt biên, vượt biển của hàng triệu người Việt Nam. Hàng trăm ngàn người đã vùi thân vĩnh viễn dưới đại dương hay trong chốn rừng sâu ghi mãi tội ác của cộng sản trong lịch sử nhân loại.

“Bữa Cơm Tình Thương” chấm dứt lúc 24g00. Đây không chỉ là một dịp để gây quỹ giúp thương phế binh VNCH, người tham dự có dịp cùng nhau trao đổi tâm sự ôn về quá khứ, nhìn vào thực trạng của xã hội đầy bất công hiện nay, hướng về tương lai, góp phần cùng đồng bào trong nước chấm dứt chế độ cộng sản, nguyên nhân chính gây ra đau khổ cho người dân Việt Nam.

Buổi họp khoáng đại của cộng đồng

Vào ngày chủ nhật 1-11-2015 lúc 13:30 cộng đồng Hòa Lan đã diễn ra cuộc họp khoáng đại do Ban Chấp Hành Cộng Đồng tổ chức tại Nieuwegein. Buổi sinh hoạt quy tụ các đoàn thể như gia đình Quân Cán Chính VNCH/ HL, đảng Việt Tân, nhóm Vinh Danh Cờ Vàng, ủy ban XDTĐTN và nhân sĩ trong cộng đồng. Trong dịp này các tham dự viên đã được Ban Chấp Hành Cộng Đồng báo cáo các công tác đã được thực hiện trong thời gian qua. Hội nghị đã được ông chủ tịch cộng đồng, Nguyễn Hữu Phước trình bày tuần tự theo thời gian tính từ tháng Giêng cho đến nay, những chi tiết như ngày tháng cùng những sinh hoạt mà Ban Chấp Hành đã thực hiện được ông báo cáo rõ ràng. Phần tài chánh cộng đồng đã được bà thủ quỹ, Nguyễn Thị Cẩm Vân báo cáo tổng quát và đã trả lời thỏa đáng những câu hỏi của các tham dự viên. Kế đến là phần tường trình công trình xây dựng tượng đài thuyền nhân do bà trưởng ban, Nguyễn Thị Như Tuyết phụ trách. Theo bà Tuyết công trình đã được thực hiện suông sẻ và đã diễn ra đúng như chương trình dự phóng. Hiện nay khuôn viên đã được hoàn thành và tảng đá thiên nhiên đã được đặt trên nền có 3 trụ móng kiên cố nằm giữa khuôn viên. Bà Lia Krol đang rất ráo thực hiện công việc đúc tượng. Việc còn lại của Ủy Ban là vận động tài chánh để thực hiện những việc còn lại như tấm bia khắc chữ, 2 cột cờ, băng ghế, bảo quản và lễ khánh thành.

Sau cùng là phần hoạch định công tác cho ngày nhân quyền năm nay và ngày hội xuân Bính Thân 2016. Buổi họp kết thúc vào lúc 17 giờ cùng ngày.

Bạch Mai tường trình

Mẹ Của Anh

Xuân Quỳnh

Phải đâu mẹ của riêng anh
 Mẹ là mẹ của chúng mình đấy thôi
 Mẹ tuy không đẻ không nuôi
 Mà em ơn mẹ suốt đời chưa xong
 Ngày xưa má mẹ cũng hồng
 Bên anh mẹ thức lo từng cơn đau
 Bây giờ tóc mẹ trắng phau
 Để cho mái tóc trên đầu anh đen
 Đâu con dốc nắng đường quen
 Chợ xa gánh nặng mẹ lên mấy lần
 Thương anh thương cả bước chân
 Giống bàn chân mẹ tảo tần năm nao
 Lời ru mẹ hát thuở nào
 Chuyện xưa mẹ kể lẫn vào thơ anh
 Nào là hoa bưởi hoa chanh
 Nào câu quan họ mái đình cây đa
 Xin đừng bắt chước câu ca
 Đi về dối mẹ để mà yêu nhau
 Mẹ không ghét bỏ em đâu
 Yêu anh em đã là dâu trong nhà
 Em xin hát tiếp lời ca
 Ru anh sau nỗi lo âu nhọc nhằn
 Hát tình yêu của chúng mình
 Nhỏ nhoi giữa một trời xanh khôn cùng
 Giữa ngàn hoa cỏ núi sông
 Giữa lòng thương mẹ mệnh mông không bờ
 Chắc chiu từ những ngày xưa
 Mẹ sinh anh để bây giờ cho em.

Tin Hòa Lan

Nguy Cơ Bất Khả Trị Sau Rutte II?

Như đã trình bày trong kỳ báo trước, làn sóng người xin tỵ nạn ở Bắc Phi và Trung Đông đang tràn vào Âu Châu đã khiến cho đảng PVV của Geert Wilders bắt lại trốn đi lên, không khác nào điều gặp gió. Đợt khủng bố tại Ba Lê mới đây đã góp phần giúp đảng này giữ vững ưu thế mà nó đạt được trong thời gian vừa qua. Theo dự báo mới nhất của nhà thăm dò dân ý Maurice de Hond, công bố vào ngày 22 tháng 11, thì hiện giờ đảng này có thể trở thành đảng lớn nhất trong Hạ Viện, với 38 trên 150 ghế, lớn hơn đảng VVD được dự đoán sẽ đứng thứ hai đến 18 ghế. Sự hồi sinh ngoạn mục của Wilders có nguy cơ biến Hòa Lan thành một “quốc gia bất khả trị” (een onregeerbaar land) sau khi nội các thứ hai do Thủ Tướng Mark Rutte cầm đầu mãn nhiệm hoặc sụp đổ trước thời hạn.

Có lẽ mọi người đều biết rằng muốn cầm quyền tại vương quốc này thì tối thiểu một nội các phải có sự ủng hộ quá bán tại Hạ Viện. Vì Hòa Lan là một quốc gia đa nguyên, có nhiều khuynh hướng chính trị tranh giành cử tri với nhau nên từ trước đến nay chưa có đảng nào có thể “đơn thương độc mã” chiếm được 76 ghế hay nhiều hơn trong cơ quan lập pháp nói trên. Điều này khiến cho mọi nội các trong lịch sử Hòa Lan đều phải dựa vào một liên minh thân chính từ hai đảng trở lên, một sự kiện sẽ không thay đổi trong thời gian sắp đến. Như vậy, nếu đảng PVV quả thật là đảng thắng nhiều ghế nhất tại Hạ Viện sau kỳ bầu cử tới, thì, theo thông lệ, Wilders sẽ là người đầu tiên được vua Willem-Alexander đề nghị đứng ra thương lượng với các đảng khác với mục đích thành lập một nội các mới. Vấn đề là dường như không có một đảng đáng kể nào chịu hợp tác với Wilders để làm chuyện đó, vì họ không thể tin hay

	TK2012	23-11 2014	15-11 2015	22-11 2015	Versch. in 1 jaar	Versch. in 3 mnden	Versch. TK2012
VVD	41	22	19	20	-2	1	-21
PvdA	38	12	10	10	-2		-28
PVV	15	27	38	38	11		23
SP	15	16	16	15	-1	-1	
CDA	13	24	18	19	-5	1	6
D66	12	23	17	16	-7	-1	4
ChristenUnie	5	6	6	6			1
GroenLinks	4	8	14	14	6		10
SGP	3	4	3	3	-1		
Partij voor de Dieren	2	5	4	4	-1		2
SOPLUS	2	2	4	4	2		2
Overig	1	1	1	1			1
Totaal	150	150	150	150			
VVD+PvdA	79	34	29	30	-5	1	-49

bất đồng quan điểm một cách sâu đậm với ông ta.

Nếu muốn đi đến một nội các bền vững dưới điều kiện chính trị hiện hành thì Wilders sẽ phải liên minh với hai đảng hữu khuynh khác là VVD và CDA, nhưng cả hai đảng này đều không có kinh nghiệm tốt đối với vị lãnh tụ đảng PVV, người đã từng cùng họ ủng hộ Nội Các Rutte I, nhưng cũng đã đột ngột chấm dứt hợp tác với họ khi nội các nói trên đứng trước những quyết định ít được ưa chuộng, có thể làm cho đảng PVV mất nhiều cử tri. Tại một đại hội đảng được tổ chức vào đầu tháng 11, lãnh tụ đảng CDA là ông Sybrand van Haersma Buma đã khẳng định rằng khi nào ông còn cầm đầu đảng CDA thì đảng này sẽ không bao giờ hợp tác với Wilders, với lý do là ông ta đã bỏ cuộc lúc gặp khó khăn (“Hij liep weg toen het moeilijk werd.”) Trước đó thì ông Halbe Zijlstra, thủ lĩnh đảng VVD tại Hạ Viện, cũng đã bày tỏ sự e ngại đối với một sự hợp tác mới với đảng PVV do một lời hứa bị cho là mang tính chất kỳ thị đối với người Ma Rốc mà Wilders đã thốt ra hồi năm ngoái và sau đó nhất định không chịu từ bỏ. (“Geert Wilders belooft ‘minder Marokkanen’ in Den Haag.”) Thế nên, dù cho đảng PVV hiện nay đang chiếm thế thượng phong trong các cuộc thăm dò dân ý, điều này không có nghĩa là Wilders sẽ dễ dàng giành được Dinh Thủ Tướng trong tương lai gần đây.

Tuy nhiên, việc quan trọng hơn tương lai chính trị của cá nhân ông Wilders là viễn ảnh bất khả trị của nước Hòa Lan. Căn cứ vào kết quả của các cuộc thăm dò dân ý nói trên, chúng ta có thể thấy rằng các đảng khác rất khó có thể tạo nên một nội các có khả năng cầm quyền một cách ổn định. Một liên minh thân chính không có PVV mà lại có số ghế quá bán tại Hạ Viện có thể sẽ phải bao gồm ít nhất là năm đảng, một yếu tố khiến cho liên minh công keng này khó có thể hình thành và nếu có hình thành được thì cũng sẽ dễ tan rã vì những mâu thuẫn gần như vô phương hóa giải giữa những đảng tham gia.

22/11/2015

(Ông Năm Chuột tổng hợp các sự kiện và ý kiến lấy từ báo chí, đài phát thanh, đài truyền hình và mạng lưới thông tin toàn cầu.)

TIN THẾ GIỚI

Thủ đô Paris bị khủng bố

Tin tức tổng hợp: Vụ khủng bố Paris đêm 13/11 khiến 129 người chết, trở thành cuộc tấn công đẫm máu nhất ở Pháp kể từ sau Thế chiến 2. Tổng thống Francois Hollande phải nhanh chóng tuyên bố tình trạng khẩn cấp trên cả nước, lần đầu tiên kể từ sau vụ bạo động của người nhập cư vào năm 2005. Nhà chức trách áp dụng hàng loạt biện pháp tăng cường an ninh, bao gồm triển khai cảnh sát rầm rộ để bảo vệ an ninh tại thủ đô, đóng cửa biên giới và kiểm soát gắt gao việc xuất, nhập cảnh.

Ít nhất 6 kẻ tấn công là người châu Âu và từng đến Syria. 7 tên đã thiệt mạng trong những vụ tấn công. Kẻ chủ mưu, Abdelhamid Abaaoud (quốc tịch Bỉ), đã thiệt mạng trong vụ đột kích của cảnh sát Pháp ngày 19/11. Các chuyên gia về chống khủng bố so sánh kế hoạch tấn công Paris tương tự như vụ khủng bố ở Mumbai (Ấn Độ) năm 2008, khi thủ phạm chia ra nhiều nhóm để tấn công theo các mục tiêu xác định từ trước gây náo loạn cả thành phố chứ không chỉ tập trung ở một điểm.

Hôm ngày 19/11/2015, Chưởng lý Paris đã chính thức thông báo, Abdehamid Abaaoud quốc tịch Bỉ, kẻ bị tình nghi là đầu não của các vụ khủng bố tại Paris đã bị tiêu diệt trong cuộc tập kích của đặc nhiệm vào căn hộ ở Saint-Denis, ngoại ô Paris sang sớm ngày 18/11/2015. Cuộc tập kích vào căn hộ giữa Saint-Denis đã kéo dài 7 giờ với mức độ khốc liệt chưa từng thấy. Trong cuộc họp báo hôm qua Chưởng lý Paris cho biết, lực lượng đặc nhiệm đã sử dụng tới 5.000 viên đạn và 86 quả lựu đạn trong vụ tấn công. Kết quả, có ít nhất

2 kẻ khủng bố cố thủ trong căn hộ đã bị chết, cảnh sát bắt giữ 8 người. Danh tính các đối tượng bị bắt giữ không được công bố. Tổ chức Nhà nước hồi giáo ISIS đã tuyên bố nhận trách nhiệm vụ khủng bố này.

Máy bay rơi ở Ai Cập : Nga thừa nhận nguyên nhân khủng bố

RFI: Sau một thời gian dài tỏ thái độ hoài nghi, Matxcova ngày 17/11/2015 chính thức công nhận chiếc Airbus A321 của một hãng hàng không Nga bị rơi ở Sinai -Ai Cập do bị khủng bố đặt bom. Cơ quan an ninh Nga FSB còn treo thưởng 50 triệu đô la cho những ai cung cấp thông tin cho phép bắt giữ và trừng trị thủ phạm. Tai nạn đã khiến 224 người thiệt mạng đa phần là công dân Nga.

Lãnh đạo cơ quan tình báo FSB Alexandre Bortnikov đã thông báo nguyên nhân chiếc máy bay rơi cho ông Putin trong cuộc họp vào đêm ngày 16 rạng sáng ngày 17/11/2015 tại điện Kremlin. Theo nhân vật này, một quả bom tự tạo tương đương với 1 kg TNT đã phát nổ khi máy bay đang bay, khiến cho chiếc phi cơ bị nổ tung, và điều này giải thích tại sao người ta đã tìm thấy mảnh vỡ máy bay trên một chu vi rộng lớn.

Jerusalem Post

Trên tạp chí chính thức của IS là Dabiq xuất hiện hình một lon nước ngọt Schweppes Gold và một vật dường như là kíp nổ bên cạnh, theo Reuters.

Nhóm khủng bố cho hay chúng đã khai thác được kẽ hở ở sân bay Sharm el-Sheikh, nơi chiếc Airbus 321 xuất phát, nhằm đặt bom lên khoang. Ban đầu chúng định cài bom lên một máy bay của một nước tham gia liên minh không kích của Mỹ tại Syria và Iraq, nhưng thay đổi kế hoạch sau khi Nga thực hiện chiến dịch ở Syria. IS cho rằng vụ khủng bố xảy ra "sau quyết định khinh suất của Moscow".

Nga – Pháp tăng cường không kích trả thù ISIS

Tổ chức giám sát nhân quyền Syria (SOHR) cho biết các cuộc không kích mà Pháp tiến hành trong đêm 15/11 đã đánh trúng các kho vũ khí và một trại huấn luyện của tổ chức Nhà nước Hồi giáo (IS) tự xưng tại Raqqa. Giám đốc SOHR, ông Rami Abdel Rahman, cho biết: "Đã có ít nhất 36 vũ nổ xảy ra trong đêm 15/11 tại thành phố Raqqa, một vài vụ do máy bay Pháp không kích, còn lại do vũ khí phát nổ sau khi bị trúng bom."

Ông Rahman nói với hãng tin AFP: "Các vụ nổ làm cả thành phố rung chuyển. Các cuộc không kích diễn ra ở cả phía Bắc và Nam ở Raqqa." SOHR không thể khẳng định ngay về con số thương vong sau các cuộc không kích diễn ra chỉ 2 ngày sau khi IS thừa nhận trách nhiệm tiến hành các vụ tấn công khủng bố tại 6 địa điểm ở thủ đô Paris của Pháp khiến 132 người bị chết và 349 người bị thương.

Trong khi đó các máy bay của Không quân Nga ngày 18/11 đã dội bom nhằm phá hủy một nhà máy lọc dầu do IS kiểm soát tại Syria, và phá hủy khoảng 500 xe chở dầu của nhóm phiến quân này. Nga đã tăng gấp đôi các cuộc không kích nhằm các mục tiêu phiến quân tại Syria. Hôm 17/11, Nga đã đưa 25 máy bay ném bom chiến lược tới Syria để tham gia không kích cùng các chiến đấu cơ Su-34, Su-25 và Su-24M.

Giải cứu con tin vụ tấn công khủng bố ở Mali

Tin từ tập đoàn Rezidor, chủ sở hữu khách sạn Radisson Blu ở thủ đô Mali nói chừng 140 khách và 30 nhân viên khách sạn đã bị kẹt bên trong. Cuộc tấn công gây ra bất ngờ cho giới chức.

Pháp ngưng mọi chuyến bay dân sự tới Mali, cùng lúc vẫn gửi 50 cảnh sát tinh nhuệ sang giúp Mali chống lại các nhóm Hồi giáo cực đoan. Hiện Pháp có chừng 1000 quân ở Mali. Ít nhất ba người được cho là đã thiệt mạng trong vụ độ súng giữa cảnh sát với những kẻ tấn công ở khách sạn Radisson Blu.

Trung Quốc tuyên bố 'không ngưng xây dựng' ở biển Đông

VOA: Trung Quốc hôm 22/11/2015 tuyên bố sẽ tiếp tục xây dựng các cơ sở quân sự và dân sự

trên các đảo nhân tạo mà quốc gia này xây dựng trên biển Đông, một ngày sau khi Tổng thống Obama kêu gọi ngưng quân sự hóa trên vùng biển tranh chấp. Bắc Kinh cũng cho rằng Washington đang “khiêu khích chính trị”.

“Xây dựng và duy trì các cơ sở quân sự cần thiết, đây là điều cần thiết đối với quốc phòng của Trung Quốc và đối với việc bảo vệ các hòn đảo và bãi đá”, Thứ trưởng Ngoại giao Trung Quốc Lưu Chấn Dân phát biểu như vậy trong một cuộc họp báo ở Kuala Lumpur.

Ông Lưu nói thêm rằng Trung Quốc có kế hoạch “mở rộng và nâng cấp” các cơ sở dân sự trên các hòn đảo “nhằm phục vụ tốt hơn các tàu thương mại, ngư dân, cũng như giúp đỡ các tàu gặp nạn và cung cấp thêm các dịch vụ công ích”.

Nhà ngoại giao này cũng bác bỏ ý kiến cho rằng Trung Quốc đang quân sự hóa biển Đông, và cho biết rằng Bắc Kinh chủ yếu xây dựng các cơ sở dân sự. Ông Lưu cũng nói rằng Washington đang thử thách Bắc Kinh khi nhất mực tiến hành các cuộc tuần tra để bảo đảm “tự do hàng hải” ở tuyến đường biển chiến lược. Ngoài việc triển khai một tàu khu trục trang bị tên lửa dẫn đường tới gần các hòn đảo nhân tạo của Trung Quốc, Washington đầu tháng này phái các máy bay ném bom B-52 bay tới gần một số đảo.

Về các hoạt động đó, ông Lưu nói rằng “đã vượt ra ngoài khuôn khổ của tự do hàng hải”. “Đó là một sự khiêu khích chính trị và mục đích là để thử thách sự đáp trả của Trung Quốc”, ông Lưu nói.

TRIỆU TIÊN: NHIỀU QUAN CHỨC CẤP CAO ĐÃ BỎ CHẠY, KIM JONG-UN LO SỢ BỊ ÁM SÁT

Đại Kỷ Nguyên VN: Có thể nói, chính quyền độc tài Kim Jong-un đang trong giai đoạn hấp hối: Trong năm nay đã có ít nhất 20 quan chức cấp cao của chính quyền Kim Jong-un bỏ trốn sang Hàn Quốc. Ngày 27/10 vừa qua, truyền thông của Úc đã cung cấp thông tin cho biết, số quan chức cấp cao của Triều Tiên chạy trốn càng ngày càng nhiều.

Theo thông tin, trong số những người bỏ chạy có cả quan chức của Bộ Chính trị Quân đội Nhân dân (People’s Army Politburo). Vị quan chức này khi được cử đi thăm Bắc Kinh đã trốn chạy qua Hàn Quốc.

Đa số người bỏ trốn là quan chức ngoại giao được Kim Jong-un tin nhiệm Vào tuần trước, Cục Tình báo Hàn Quốc (NIS) đã công bố số liệu mới nhất về các quan chức Triều Tiên bỏ trốn. Người phụ trách NIS cho biết, đa số những người bỏ chạy đều là quan chức được Kim Jong-un tin nhiệm, họ sau khi được cử đi nước ngoài đã quay về Hàn Quốc mà không về Triều Tiên. Trong số những người trốn khỏi có thành viên của Phòng số 39 Đảng Lao động Triều Tiên (tức Ban Kế toán – Tài chính Triều Tiên). Phòng số 39 phụ trách quản lý quỹ hối lộ của Kim Jong-un. Theo thông tin, trong số quan chức tạo phản có người được phái đi Phi châu, phụ trách về dự án tượng đài bằng đồng. Triều Tiên nổi tiếng về xây dựng tượng đài khổng lồ bằng đồng mang phong cách Chủ nghĩa Xã hội, thợ của Triều Tiên có nhu cầu thị trường lớn ở Zimbabwe. Vị quan chức này đã mang theo một phần tiền dự án bỏ chạy.

Theo NIS, số quan chức tháo chạy khỏi Bình Nhưỡng đang ngày càng tăng lên. Năm 2003, có 8 quan chức chạy đến Seoul, còn năm ngoái có 18 quan chức. Ngoài ra còn nhiều quan chức đã chạy đến Âu châu và Mỹ.

Ban Tổ chức trân trọng thông báo
Ngày Hội Xuân Năm Bính Thân 2016

(Xem quảng cáo trang 55)

Phần 1 chương trình: 15giờ30-17giờ30
THI KARAOKE

***Giải thưởng trao tặng € 200**

***Các thí sinh có thể ghi danh ngay từ bây giờ**

Liên lạc qua fb: Quang Ke Nguyen
hoặc đt: 0636303270

Vàng giả từ Trung Quốc lại xuất hiện

RFA: Năm 2014, vàng giả của Trung Quốc xuất hiện tại thành phố Quảng Ngãi, tỉnh Quảng Ngãi, miền Trung Việt Nam và gây tổn thất không nhỏ cho người dân ở đây.

Bẵng đi một thời gian ngắn, vàng giả từ Trung Quốc lại xuất hiện ở các tỉnh phía Bắc Việt Nam. Và lần này, vàng giả Trung Quốc xuất hiện lộ liễu, rầm rộ hơn ở Hải Phòng so với lần trước ở Quảng Ngãi. Một người tên Phúc, cư dân thành phố Hải Phòng, cựu nhân viên an ninh cửa khẩu tỏ ra lo lắng: “Theo như tôi biết thì tình hình vàng giả hiện nay không thể quản lý được nữa. Vì trước đây mười năm, thời tôi còn đương chức thì nó đã loạn cào cào lên rồi nhưng chưa được đưa lên báo chí những vụ nổi cộm như hiện nay. Các cửa khẩu từ Bắc chí Nam đều có, từ Lạng Sơn, Lào Cai, Lào Bảo, Tây Ninh... đều có hàng giả...”. Cũng theo ông Phúc, tình trạng mua phải vàng giả của Trung Quốc tại Hải Phòng, Hưng Yên, Lào Cai, đặc biệt là một số bà con đồng bào thiểu số ở miền núi Tây Bắc là rất lớn, không phải con số lẻ tẻ vài người bị mua giả như ở Hải Phòng. Bởi lẽ đội ngũ người Việt chuyên tiêu thụ hàng giả cho người Trung Quốc rất hùng hậu.

Thường thì các nhóm bán vàng giả chia làm ba cấp, cấp trung ương nằm đầu não ở Trung Quốc, do những tay chuyên sản xuất và tiêu thụ hàng giả gồm vàng giả và tiền giả nắm quyền chóp bu. Cấp thứ hai là những đầu gấu Trung Quốc và đầu gấu người Việt Nam, họ làm việc theo tỉ lệ ăn chia 50/50 số tiền 40% sau khi đã bán hàng. Và cấp cuối cùng chính là đội ngũ lính lác người Việt chuyên tiêu thụ vàng giả và tiền giả, nhóm này được hưởng 10% trên toàn giá trị hàng tiêu thụ. Và giá hàng bán được phép dao động từ 20% đến 50% tùy vào từng thị trường. Trên thực tế đây là chiêu trò của các trùm Trung Quốc nhằm kích thích số lượng tiêu thụ tại Việt Nam.

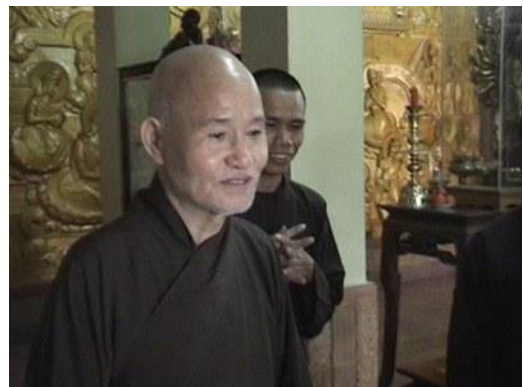
Trên thực tế, các hiệu vàng tại Việt Nam vẫn tiêu thụ số lượng vàng giả của Trung Quốc rất lớn. Chính nhờ vào số lượng vàng giả từ Trung Quốc này mà các hiệu vàng nhanh chóng giàu phát lên.

Chánh Trị Sự Cao Đài ở Đức Trọng kêu cứu quốc tế vì bị sách nhiễu

RFA: Ông Hứa Phi, chánh Trị Sự Cao Đài châu đạo Đức Trọng, được Hội Đồng Liên Tôn Việt Nam cử đi dự hội nghị về tự do tôn giáo khu vực Châu Á Thái Bình Dương ở Thái Lan, bị tịch thu hộ chiếu ngày 28/9/2015 khi làm thủ tục xuất cảnh. Sau 4 lần bị liên tục mời đi làm việc mà hộ chiếu vẫn không được trả lại, ông Hứa Phi thảo một thư gửi đến các nơi như đặc phái viên Liên Hiệp Quốc về tự do tôn giáo Thế Giới Heiner Bielefeldt, Ủy Hội Luật Gia Quốc Tế ICJ, các tổ chức nhân quyền và tự do tôn giáo trên thế giới, nói rõ là ông đang bị đối xử như tội phạm mà không biết đã phạm vào luật nào.

Chủ tịch Quỹ Quốc gia Tài trợ Dân chủ nói về tình trạng của HT Thích Quảng Độ

RFA: 12 tổ chức Nhân quyền và Dân chủ Quốc tế, với 90 nhân vật trên thế giới, từ những Khôi nguyên Giải Nobel Hòa bình, lãnh đạo tôn giáo, Giáo sư Đại học, nhà tư pháp, nhà văn, nhà báo... đã ký tên vào bức Thư Ngỏ gửi Tổng Thống Hoa Kỳ yêu cầu can thiệp với Nhà cầm quyền Hà Nội trả tự do cho người Tù nhân vì Lương thức lâu năm nhất, là Đại lão Hòa thượng Thích Quảng Độ bị giam giữ hơn 30 năm qua.

Chủ tịch Quỹ Quốc gia Tài trợ Dân chủ là ông Carl Gersman đã phát biểu về việc này như sau: “Tôi nghĩ rằng ngài Thích Quảng Độ không riêng là một hình ảnh dũng cảm tại Việt Nam đã từng bao nhiêu năm tranh đấu cho dân chủ, nhân quyền và tự do tôn giáo từ thập niên 60. Hòa thượng đã bị bắt giam từ năm 1963, và từ đó, không ngừng đấu tranh chẳng chút nào do dự. Hòa thượng là tiếng nói cao cả cho tự do tôn giáo, bảo vệ sự độc lập của Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất thoát ly sự kiểm soát của nhà cầm quyền. Tôi nghĩ rằng Hòa thượng đứng lên tranh đấu không riêng cho Việt Nam, mà cho toàn thể thế giới. Rất, rất quan trọng để chúng ta đứng bên cạnh ngài. Hòa thượng đã từng được đề cử 9 lần làm ứng viên Giải Nobel Hòa bình, Hòa thượng còn đoạt nhiều giải Nhân quyền nổi danh khác, trong đó có giải “Tôn vinh nhà Dân chủ dũng cảm” của Phong Trào Dân chủ Thế giới. Hòa thượng là một anh hùng, ngài đứng lên bảo vệ các nguyên tắc dân chủ, nhân quyền và tự do tôn giáo. Tôi nghĩ rằng chuyện tối khẩn mà Tổng Thống Hoa Kỳ phải nắm lấy cơ hội trong chuyến viếng thăm Châu Á này để đòi trả tự do cho Đức Tăng Thống.”

Liên Hiệp Quốc chỉ trích Việt Nam trục xuất người tị nạn

RFI: Việt Nam và Thái Lan, ngày 20/11/2015, đã bị Liên Hiệp Quốc chỉ trích vì đã trục xuất người tị nạn. Theo tổ chức quốc tế này, những người bị trao trả có nguy cơ bị “vi phạm nghiêm trọng nhân quyền”.

Theo tuyên bố của bà Ravina Shamdasani, phát ngôn viên Phủ Cao ủy Nhân quyền Liên Hiệp Quốc với giới báo chí, trong tháng 10/2015, Việt Nam đã bắt giam 9 công dân Bắc Triều Tiên, trong đó có một em bé một tuổi và một thiếu niên. Những người này sau đó đã được chuyển cho chính quyền Trung Quốc – đồng minh chính của Bình Nhưỡng.

Bà Shamdasani lo sợ rằng “những người này có thể đã bị trả về Cộng hòa Dân chủ Nhân dân Triều Tiên. Họ có nguy cơ bị vi phạm nhân quyền trầm trọng”. Theo nội dung báo cáo, nhóm người này đến từ thành phố Thẩm Dương, gần với biên giới Bắc Triều Tiên và họ bị bắt tại Việt Nam ngày 22/10/2015. Sau đó những người này đã được trả về cho chính quyền thành phố Đông Hưng, gần với biên giới Việt Nam. Cũng theo phát ngôn viên của Liên Hiệp Quốc, dường như “nhóm người này đã được chính quyền Bắc Kinh hộ tống đưa đi đâu không ai rõ”.

Bà Shamdasani quan ngại là “chín người này có thể đã bị cưỡng bức hồi hương”. Tuyên bố trên của bà Shamdasani được đưa ra ngay sau khi Đại Hội Đồng Liên Hiệp Quốc lên án các “ hành động vi phạm nhân quyền phổ biến, liên tục và có hệ thống lâu nay tại Bắc Triều Tiên”.

Ngoài ra, phát ngôn viên Phủ Cao ủy Nhân quyền Liên Hiệp Quốc cũng chỉ trích Thái Lan đã trục xuất không rõ lý do hai công dân Trung Quốc, đã được công nhận quy chế tị nạn, được quyền hưởng chế độ tái định cư ở nước thứ ba.

Bà Shamdasani nhắc lại là: “Nguyên tắc không trao trả nghiêm cấm việc cưỡng bức hồi hương một người tị nạn đến từ một quốc gia mà ở đó họ có thể phải đối mặt với các hành động đàn áp hay tra tấn. Nguyên tắc này đã được ghi trong điều khoản 3 của Hiệp ước chống Tra tấn hay những hành động Đối xử hoặc Trừng phạt bạo tàn, vô nhân đạo hay gây tổn thương khác, mà Thái Lan vẫn thường hay sử dụng”.

“Khai tử” môn lịch sử?

NLD: Bộ Giáo dục và Đào tạo (Bộ GD-ĐT) cho biết sẽ tích hợp môn lịch sử vào môn học mới trong khi các chuyên gia khẳng định lịch sử phải là một môn học độc lập, không thể tích hợp. Sở dĩ môn lịch sử trở thành chủ đề “nóng” bởi trước áp lực của dư luận về việc Bộ GD-ĐT bỏ lịch sử là môn bắt buộc. Trước đó, Bộ GD-ĐT đã làm việc với Hội Khoa học lịch sử Việt Nam, Ban Tuyên giáo trung ương, Liên hiệp các Hội Khoa học kỹ thuật Việt Nam... về dự thảo Chương trình giáo dục phổ thông tổng thể, tập trung vào vấn đề vị trí của môn lịch sử trong hệ thống các môn học ở bậc phổ thông. Các chuyên gia và giáo viên tâm huyết với môn lịch sử đã có những phản biện trước quyết định này. Một giáo viên của Trường phổ thông Tứ Kỳ, Hải Dương cùng các đồng nghiệp tiến hành điều tra xã hội học từng lớp học của cả 3 khối 10, 11 và 12. Kết quả trong số 1.167 học sinh được điều tra và trả lời, có 939 em không đồng ý việc môn lịch sử là “môn tự chọn”, chiếm tỉ lệ 80,4%. Giáo viên này cũng cho rằng trong nhiều năm qua, Bộ GD-ĐT có cách

nhìn nhận không công bằng, đánh giá không đúng vai trò và vị trí của môn lịch sử trong các môn học phổ thông. Và khi môn lịch sử chưa có cơ hội “phục hưng” thì những người soạn thảo Dự thảo Chương trình giáo dục phổ thông tổng thể của Bộ GD-ĐT đã và đang từng bước “khai tử” môn học này.

QHT(Tổng hợp)

@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@

Món quà mùa Giáng Sinh

GIEO HẠT

Một doanh gia thành công đã già và muốn chọn người kế vị quản trị doanh nghiệp. Thay vì chọn một trong những con cái mình, ông gọi tất cả các phụ tá trẻ lại và nói:

“Đây là lúc tôi bước xuống và chọn người kế vị. Tôi đã quyết định chọn một người trong các bạn. Hôm nay tôi sẽ phát cho mỗi bạn một hạt giống. Một hạt giống rất đặc biệt tôi muốn các bạn gieo, tưới nước, và mang trở lại đây sau một năm với những gì các bạn đã làm nên từ hạt giống đó. Sau đó tôi sẽ thẩm định thành quả và chọn ai là tân Giám đốc. ”

Cũng như những người khác, anh Jim nhận được một hạt giống. Anh về nhà hào hứng kể cho vợ nghe câu chuyện. Bà vợ kiếm cho anh một cái chậu, bỏ đất và phân bón vào để anh gieo hạt. Mỗi ngày, anh tưới nước và theo dõi; nhưng nó chẳng hề nảy mầm. Ba tuần, bốn tuần, rồi năm tuần, vẫn chẳng thấy gì. Bây giờ, những người khác đã nói về cây của họ, nhưng Jim không có cây và cảm thấy mình thất bại.

Sáu tháng trôi qua – vẫn chẳng có gì trong chậu của Jim. Anh chỉ biết là mình đã giết chết hạt giống. Mọi người khác đều có cây mọc cao, nhưng anh chẳng có gì. Jim đã không nói bất cứ điều gì với các đồng nghiệp, tuy rằng anh vẫn tiếp tục tưới nước và bón phân – Anh muốn hạt giống nảy mầm.

Một năm trôi qua, các phụ tá trẻ của công ty mang cây của họ để ông giám đốc xem. Jim nói với vợ rằng anh không muốn mang cái chậu trống rỗng theo. Nhưng chị muốn anh phải trung

thực với những gì đã xảy ra. Jim cảm thấy khó chịu trong lòng, anh đã có những khoảnh khắc xấu hổ nhất trong đời, nhưng anh biết vợ anh đúng. Anh mang cái chậu trống không của mình vào phòng họp. Đến nơi, anh ngạc nhiên trước sự đa dạng của cây cối được trồng bởi các phụ tá khác. Chúng thật đẹp – với đủ thứ hình dáng và kích cỡ. Jim đặt cái chậu trống rỗng của mình trên sàn nhà. Nhiều đồng nghiệp của anh cười, một vài người thấy tội nghiệp cho anh!

Khi giám đốc đến, ông quan sát cả phòng và chào các phụ tá trẻ.

Jim chỉ lấp ló ở phía sau. Giám đốc nói: “Chà, tuyệt, cây và hoa của các bạn đã lớn mạnh. Hôm nay một trong các bạn sẽ được bổ nhiệm làm tân Giám đốc !”

Đột nhiên ông nhận ra Jim ở cuối phòng với cái chậu trống không. Ông ra lệnh cho anh lên phía trước. Jim sợ hãi. Anh nghĩ, “Ông Giám đốc biết tôi thất bại! Có lẽ tôi sẽ bị sa thải!”

Khi Jim đã lên phía trước, ông giám đốc hỏi anh chuyện gì đã xảy ra – Jim kể lại câu chuyện.

Ông giám đốc yêu cầu mọi người ngồi xuống, ngoại trừ Jim. Ông nhìn Jim, và thông báo: “Đây là tân Giám đốc của các bạn! Tên anh là Jim!” Jim không tin ở tai mình. Thậm chí anh không ướm nổi hạt giống.

Những người khác nói: “Làm sao anh ta có thể là tân giám đốc được?”

Ông Giám đốc cho biết: “Một năm trước đây, tôi đã cho mỗi người trong căn phòng này một hạt giống. Tôi đã nói các bạn gieo hạt, tưới nước, và mang nó trở lại hôm nay. Nhưng hạt giống tôi cho các bạn đã được luộc chín, chết rồi – không thể mọc thành cây được.”

Tất cả các bạn, trừ Jim, đã mang lại cho tôi cây và hoa. Khi các bạn phát hiện ra hạt giống không phát triển, các bạn đã thay hạt giống khác. Jim là người duy nhất dũng cảm và trung thực đã mang lại một chậu với hạt giống của tôi trong đó. Do đó, anh là Giám Đốc mới của các bạn! ”

- * Nếu bạn gieo thành thật, bạn sẽ gặt lòng tin
- * Nếu bạn gieo lòng tốt, bạn sẽ gặt bạn hữu
- * Nếu bạn gieo khiêm tốn, bạn sẽ gặt vĩ đại
- * Nếu bạn gieo kiên nhẫn, bạn sẽ gặt mãn nguyện

- * Nếu bạn gieo quan tâm, bạn sẽ gặt viễn tượng
- * Nếu bạn gieo chăm chỉ, bạn sẽ gặt thành công
- * Nếu bạn gieo tha thứ, bạn sẽ gặt hòa giải

Vì vậy, hãy cẩn thận với những gì bạn gieo hôm nay; nó sẽ quyết định những gì bạn sẽ gặt mai sau.

Đoạn đường Em đi

Đăng An

Trong bóng tối trên căn gác nhỏ. Bóng dáng người phụ nữ đang ngồi bất động. Đôi mắt buồn hướng nhìn ra khung cửa sổ. Nàng đắm chiêu ngắm nhìn cây thánh giá đứng bơ vơ trên nóc nhọn của nhà thờ. đằng xa là dãy đồi cát trắng phản chiếu trên mặt nước mênh mông chảy dài ra cửa biển. Vài chiếc thuyền đánh cá nhẹ nhàng trôi lênh đênh theo giòng nước lung linh dưới tia nắng mặt trời nhấp nhô theo ngọn gió. Vài con chim én lượn bay ngang qua thành phố trong buổi chiều êm ả. Khung cảnh thơ mộng trên phố biển Qui Nhơn không làm cho trái tim Thu rung động. Nàng cảm thấy tâm hồn trống trải với cảm giác không bình yên như những tháng ngày qua. Bài toán cuộc đời đã làm cho Thu bối rối. Thu ngồi suy nghĩ cố gắng tìm ra đáp số cho thân phận mình. Một đáp số vừa yêu thương, chờ đợi nhưng không tránh khỏi tủi nhục ân hận thương đau. Cảm tờ giấy nhắn tin của Huy. Người chồng xa vắng từ trại tù cải tạo nay đã trở về. Nhìn lại nét chữ quen thuộc sau thời gian xa cách. Nỗi nhớ mong đã làm Thu xúc động trong lòng. Một niềm vui bất ngờ Huy vẫn còn sống mà từ mấy năm qua Thu sống trong mong chờ, hy vọng. Lời nhắn tin của Huy hẹn gặp lại Thu trong đêm Giáng Sinh đã làm cho Thu lo lắng, đau khổ. Nàng cu ngồi suy nghĩ mãi cho đến khi mặt trời đã ngã về chiều. Bóng tối cô đơn đầy nước mắt quyết định một bài toán mà Thu vừa tìm ra đáp số.

Gió biển về đêm càng thổi lạnh. Bóng Thu lặng lẽ bước đi trên con đường biển trong chiếc áo dài màu trắng, mái tóc dài buông xõa ngang vai. Hình dáng tuổi học trò thuở nào một thời quên lãng. Đêm nay trong ngày hội ngộ. Thu muốn Huy nhớ lại kỷ niệm tình yêu trong tuổi học trò đầy mơ mộng, lãng mạn năm xưa. Khi Thu đi ngang qua ngôi trường " Nữ Trung Học Qui Nhơn " nằm đối diện con đường biển với hàng dừa xanh chạy dài trên bãi cát trắng. Thu đứng nhìn lại ngôi trường xưa nay đã cũ, phủ đầy rêu phong.

Những vết đạn loang lỗ vẫn còn để lại trên những vách tường, chưa xóa hết quá khứ hoang tàn đổ nát. Khi những lần đạn vô tình bắn vào sân trường, trong một ngày đau thương chia lìa, tan tóc. Nhìn cánh cửa trường xiêu vẹo khép kín trong đêm tối. Làm cho Thu ngậm ngùi, thương tiếc một thời tuổi trẻ qua mau. Một chút kỷ niệm buồn còn sót lại, khi Thu nhìn chiếc ghế đá năm

xưa Huy và Thu thường ngồi nay đã sứt mẻ, nằm chơ vơ đơn độc bên cạnh thân cây dừa ngã nghiêng nằm sát trên mặt cát. Chiếc ghế đá đã gọi lại cho Thu những buổi tan trường, cùng Huy trong bộ quân phục Hải Quân màu trắng. Cùng sát vai nhau ngồi nhìn sóng biển rạt rào, mang theo bọt biển trắng xóa đập mạnh trên bãi cát. Tung tóe giống như bông tuyết trắng tung bay trên mặt nước, mang cả âm thanh dập dồn, giận dữ bỗng chốc nhẹ nhàng như lời trữ tình êm dịu cuốn trôi theo giòng nước. Làm sao Thu quên được mối tình đầu ngỡ ngàng tình cờ gặp Huy tại nhà Thoa bạn cùng lớp với Thu. Đang ôm cây đàn cất lên giọng hát ngọt ngào như rót nhẹ vào lòng những tâm hồn cô đơn đang thiếu vắng tình yêu. Khuôn mặt điển trai với đôi mắt buồn sâu thẳm đã cuốn hút trái tim Thu xao xuyến trong lần đầu gặp gỡ tại nhà Thoa. Huy là bạn thân của Lâm anh của Thoa. Sau vài lần gặp nhau Thu và Huy yêu nhau cho đến ngày Thu lầy xong bằng trung học. Thu về làm Vợ Huy chỉ một năm rồi chia tay trong ngày đầu thành phố Qui Nhơn bị thất thủ.

Gần đến quán cà phê " Dạ Cầm " nơi Huy đã hẹn. Thu hồi hộp bước và quán. Ánh đèn mờ ảo, tiếng nhạc hòa tấu với bản nhạc " Đêm Thánh Vô Cùng " thánh thoát nhẹ nhàng rót vào lòng Thu man mác một nỗi buồn, tiếc nhớ kỷ niệm xưa trong những ngày có Huy bên cạnh cùng đi lễ Giáng Sinh năm nào. Vừa thấy bóng dáng Thu. Huy vội bước đến bên Thu mừng rỡ nói:

- Anh rất xúc động không ngờ Em đã nhận tin và đến đây. Anh cứ ngỡ rằng suốt cuộc đời sẽ không còn hy vọng gặp lại Em. Tiếng nói của Huy như từ cõi xa xăm vang nhẹ bên tai. Làm cho Thu dâng lên niềm xúc cảm tuôn trào. Thu lặng người nhìn Huy rồi ôm chặt lấy Huy run...run...khóc. Tiếng khóc nghẹn ngào không lẫn nỗi niềm thương nhớ mà từ bấy lâu nay mà Thu cố dồn nén ở trong lòng. Bàn tay gầy guộc, ngón tay chai cứng nắm nhẹ bàn tay Thu một cảm giác đầm ấm mà Thu tưởng chừng như một giấc mơ. Thu ngược nhìn khuôn mặt Huy để tìm lại nét xưa. Nhưng nét mặt Huy hôm nay thay đổi quá nhiều. Từng nếp nhăn trên da mặt xạm nắng. Khuôn mặt khắc khổ, cặp mắt vô hồn, thân hình gầy yếu làm cho Thu không cảm nổi đắng cay trong lòng, xót xa nói:

- Trông Anh hôm nay khác xưa nhiều quá! Nhìn lại Anh, Em thấy cõi lòng như tan nát
Huy cười gượng trả lời:

- Chính Anh cũng không ngờ hôm nay gặp lại Em.
Một niềm hạnh phúc mà Chúa đã ban cho Anh

còn sống trở về bên Em trong đêm Giáng Sinh mà mỗi đêm Anh hằng cầu nguyện.

Sau những câu đối đáp ngắn ngủi. Huy và Thu đi đến cái bàn nằm khuất trong quán. Hai tách cà phê nóng đặt trên bàn. Mùi cà phê ngọt ngào thơm phức làm cho tinh thần Huy sống khoái. Huy nắm chặt tay Thu buồn rầu kể lại những biến động trong ngày di tản năm xưa.

- Anh nhớ rõ ngày định mệnh đã chia lìa Anh và Em vào buổi sáng tháng ba năm 75. Đơn vị của Anh được lệnh di tản. Trước khi rời bến chiếc tàu ghé vào bãi biển Qui Nhơn chờ đợi để đón người thân. Khi tàu vừa cập bến. Anh vội chạy nhanh về nhà để đón Em và Gia Đình cùng di tản. Nhưng Anh không gặp Em. Anh liền đến nhà Ba, Má Em lại thấy trong nhà không còn ai? Lúc đó Anh hết hoảng lo sợ không biết cả nhà Em đi đâu? Vì không còn thời gian chờ đợi Anh phải trở về chiếc tàu Hải Quân. Khi vừa xuống tới biển Anh thấy một khung cảnh hỗn loạn. Số người đang tràn xuống tàu quá đông kể cả Lính Bộ Binh và binh chủng Thiết Giáp lái những chiếc xe tăng từ trên bờ chạy thẳng xuống biển. Anh vừa xuống bãi cát thì nghe tiếng súng nổ, đạn bay mịt mù. Mọi người chạy tán loạn, xe tăng bốc cháy. Anh

cố gắng chạy nhanh xuống tàu bất ngờ bị trúng đạn phía sau lưng. Anh vừa ngã xuống thì chiếc tàu cũng vừa ra khơi. Lúc đó Anh bất tỉnh không còn biết gì nữa. Khi tỉnh dậy Anh đang nằm trong trạm xá ở trong tù cải tạo, chung quanh là rừng núi. Hằng ngày phải đi lao động cực nhọc, đói khát, chống chọi bao cơn bệnh đang hành hạ. Chấp nhận cơn lạnh thấu xương mỗi khi đêm về. Một ngày trôi qua là một ngày hy vọng và biết mình vẫn còn sống, làm thân phận một kẻ bại trận hằng ngày phải nghe những lời sỉ nhục, tinh thần hoang mang lo sợ không biết ngày về. Anh đã từng chứng kiến bao xác Anh, Em đồng đội đã bỏ mình nơi chốn hoang vu xa lạ. Giọt nước mắt thương đau khóc cho Bạn Bè nằm xuống giống như chính Anh tự khóc cho thân xác mình. 5 năm dài Anh sống trong hy vọng, niềm an ủi duy nhất giúp Anh có nghị lực vượt qua cơn ác mộng. Anh phải cố gắng sống để trở về bên Em.

Giọng kể của Huy đượm nét u buồn chứa đầy nỗi uất hận làm cho Thu đau lòng chua xót. Thu mím chặt môi ngen lòng với hai hàng nước mắt đang chảy dài. Thu lau nhẹ giọt nước mắt buồn tủi kể lại sự việc cho Huy nghe trong ngày đầu đau thương năm ấy!

- Trong giờ phút thành phố Qui Nhơn sắp mất Ba Má, Em đến nhà báo tin Gia Đình phải đi di tản.

Cả nhà muốn Em đi cùng. Nhưng Em từ chối phải đợi Anh về cùng đi. Lúc đó! Ba Má sợ nếu chờ Anh thì không còn thì giờ lúc đó tình hình cấp bách Gia Đình Em phải đi ngay. Em nói Gia Đình cứ đi trước Em gặp Anh rồi sẽ tìm cách đi sau. Khi Ba, Má Em đi rồi. Em chạy xuống bến cảng vào thẳng doanh trại tìm Anh nhưng không còn ai nữa? Em nghe tin chiếc tàu Hải Quân đang đậu ở bờ biển. Em tức tốc chạy xuống biển không ngờ hai bên đang đánh nhau. Em không dám đến gần chỉ đứng đằng xa khi nhìn thấy chiếc tàu từ...từ...

rời bến Em đứng chết lặng buồn tủi khi không còn ai? ở bên cạnh. Em lủi thủi trở về nhà vừa lo, vừa mừng Anh đã thoát nạn. Hy vọng nay mai Anh sẽ về tìm Em. Chỉ trong một ngày mà cuộc đời Em đã thay đổi. ngày hôm đó! cũng là ngày cuối cùng thành phố Qui Nhơn đã bị mất. Khoảng một tuần sau căn nhà của Ba, Má Em bị tịch thu. Còn Em cũng là nạn nhân phải ra khỏi nhà vì Em là vợ của người Lính VNCH.

Biết rõ hoàn cảnh của Thu đã sống trong những tháng ngày buồn tẻ, bơ vơ lạc lõng không nhà, không người thân bên cạnh. Làm cho Huy thương cảm rồi nói:

- Trong lúc một mình Em sống ở đây. Em sống ra sao? Cuối cùng Em có liên lạc được Gia Đình không?

Thu lắc đầu như muốn khóc nói:

- Từ khi vắng Anh, Em không biết tin Gia Đình Em đang sống ở đâu? Em có dò hỏi nghe tin, hình như đang ở nước ngoài hiện tại Em chưa liên lạc được. Mấy năm trôi qua Em sống trong những ngày tủi nhục đầy nước mắt. Cuộc sống cơ cực. Em làm đủ thứ nghề. Nhưng cuối cùng vừa đủ sống. Căn nhà của chúng mình đã bị nhà nước lấy. Hiện tại Em đang thuê một căn gác ở đường Bạch Đằng đối diện đầm Thị Nại Đang nói Thu ngừng lại. Trong lòng thắc mắc hỏi lại Huy.

- Làm sao? Anh biết Em còn ở đây mà nhờ Thoa liên lạc với Em.

Huy nhìn Thu khẽ nói:

- Sau khi Anh được thả về. Anh đến căn nhà chúng mình năm xưa. Anh thất vọng khi thấy căn nhà đã đổi chủ. Anh đi lang thang khắp nơi tìm Em nhưng không ai? biết Em cả! Cuối cùng tình cờ gặp lại Thoa bạn Em khi xưa. Nhưng Thoa cũng không biết Em đang ở đâu? Thoa nói Anh viết vài hàng nhắn tin Em để Thoa cố gắng đi tìm Em. Mấy ngày trôi qua Anh sống trong lo âu, chờ

đợi. Hy vọng đêm nay Em sẽ đến. Vừa thấy Em bước vào quán trong chiếc áo dài trắng đã làm cho Anh bồi hồi xúc động. Một kỷ niệm thời xa xưa bỗng chốc hiện về mà Anh cứ ngỡ mới như ngày nào chúng mình quen nhau.

Những lời chia xẻ mang thân phận chia lìa của Huy và Thu không thể nào kể xiết. Huy và Thu ngồi tâm sự cho đến khi tiếng chuông ngân của nhà thờ vang lên. Huy cùng Thu nắm tay nhau ra khỏi quán đi về phía nhà thờ trong đêm Giáng Sinh hạnh phúc.

Tiếng gà gáy đánh thức Huy dậy trong buổi sáng giữa không khí xe lạnh. Vừa thức giấc nhìn Thu không còn nằm bên cạnh. Huy vội vàng bước xuống giường tìm Thu. Bất ngờ Huy thấy một lá thư nằm trên bàn. Huy run rẩy cầm lá thư đọc nhanh. Những lời Thu viết làm cho Huy không cầm nổi nước mắt. Trái tim đau đớn cho một đời nghiệt ngã mà Huy và Thu vừa gặp nhau trong ngắn ngủi để rồi xa nhau

Thành phố biển Ngày...Tháng...Năm

Anh Huy yêu!

Khi Anh đọc xong lá thư.Em biết rằng Anh rất là đau khổ vì không còn có Em bên cạnh. Trước khi gặp Anh đã nhiều đêm Em không ngủ được , cứ suy nghĩ miên man. Em phải làm gì? khi nghe tin Anh trở về. một sự thật phũ phàng. Em không muốn dối lừa tình thương yêu chân thật của Anh đã dành cho Em. Một lời tâm sự cuối cùng. Mong rằng Anh thấu hiểu, thông cảm hoàn cảnh vì Em là vợ của người lính VNCH. Em đã bị xã hội ngược đãi chính trên Quê Hương mình. một lý lịch kỳ thị, phân chia giai cấp đã đưa Em đến hố sâu của cuộc đời. Với một người con gái yếu đuối chưa một lần va chạm với đời, làm sao Em chống chọi bao nỗi gian truân khi chủ nghĩa thù nghịch, nhiều nhượng trong xã hội mới. Tâm hồn trong

trắng không cho Em được miếng cơm no ấm hằng ngày. Lòng tự trọng Em đã đánh mất trên những chuyến xe với những món hàng tầm thường mà phải cất giấu. Đoạn đường Em đi qua đầy sự rủi ro và đầy nước mắt. Mỗi món hàng bị tịch thu là Em đánh đổi bằng cặp mắt lừa dối, trái tim gian dối trên những tuyến đường đầy rẫy trạm kiểm soát.

Cuối cùng Em bị gục ngã đầu hàng cho số phận. Ngày đầu bán thân, cầm đồng tiền nhe nhóp, tủi nhục Em muốn khóc cho thật nhiều, để giọt nước mắt khô cạn, cho trái tim trở thành chai đá, cho Em có đủ nghị lực chấp nhận lối sống đê hèn để

chờ ngày Anh về. Em không dám biện hộ quá khứ tội lỗi của Minh. Mỗi khi đêm về trong phòng vắng Em có nghĩ đến cái chết . Nhưng Em không can đảm vì còn nghĩ đến Anh.

Ngày nghe tin Anh về. Em rất là mừng đã bao năm chia lìa, xa cách Em mong đợi một hạnh phúc tầm thường mà Em tưởng rằng Chúng Ta mãi...mãi...bên nhau. Một sự thật đau lòng Em không đủ can đảm đối diện nói với Anh. Em rất sợ Anh sẽ hất hăng,tổn thương khi biết vợ Minh là con điếm không hơn, không kém. Dù cho Anh có tha lỗi cho Em. Nhưng lương tâm Minh cũng không tha thứ được. Làm sao? Chúng Ta sống hạnh phúc khi ở với người Vợ đã qua biết bao nhiêu người đàn ông. Hay nghe những lời mĩa mai, miệt thị như ngọn roi vô hình xé nát trái tim Anh. Thành phố biển này tuy hiền hòa. Nhưng đôi lúc hạnh phúc Chúng Ta sẽ bị ngọn sóng biển cuốn trôi. Em đã từng nghĩ chọn một con đường vĩnh viễn không còn ở trên cõi đời này. Để Anh giữ mãi kỷ niệm đẹp trong tâm hồn Anh. Nhưng Em không can đảm từ giã cõi đời khi chưa gặp lại Anh lần cuối. Con đường Em chọn sẽ rời xa Anh và xa thành phố biển thân yêu. Một vị ngọt tình yêu của Anh và Em sẽ nhớ mãi trong lòng.

Cuối thư Em thành thật xin lỗi Anh. cuộc đời Anh và Em gặp nhau trên một đường thẳng không có gạch nối song song. Bài thơ Em viết tặng Anh. Thay cho lời nói chia tay, để Chúng Ta còn nhớ mãi dù xa cách nhưng đời vẫn còn nhớ nhau.

Em vẫn biết nỗi lòng Anh sâu kín
Dấu chung đường,hình bóng vẫn chia đôi
Đường Em đi mang u hoài nỗi nhớ
Đường Anh về, nặng lối nhỏ yêu thương.

Đọc xong lá thư. Trái tim Huy đau đớn, giọt nước mắt chảy dài thương xót, đắng cay mà Thu đã trải qua. Một cảm giác cô đơn trống vắng giữa căn phòng xa lạ. Huy đứng nhìn cây thánh giá bơ vơ đứng giữa bầu trời mây xám giăng ngang qua làn nước mắt mờ nhạt. Huy lặng nhìn chấp tay cầu nguyện làm dấu Amen.

Tiền bạc cũng như đàn bà: muốn giữ nó thì phải săn sóc nó, bằng không nó đi tạo hạnh phúc cho người khác.

E. BOURDET

Giải trí có giải thưởng SUDOKU

Luật chơi: Có tất cả 9 hàng, 9 cột và 9 khung. Số từ 1 đến 9 chỉ được xuất hiện một lần ở mỗi hàng, mỗi cột và mỗi khung.

Giải thưởng: giải đáp đúng sẽ được tặng một năm báo VNNS. Đáp số xin gửi về địa chỉ tòa soạn trước ngày 10-12-2015.

	5					8		3
4			3		2			9
1				4	8			
6			8			3		
8				5				7
		4			3			1
			6	2				8
9			1		5			2
7		2					3	

Mẫu giới thiệu VNNS đến gia đình bè bạn

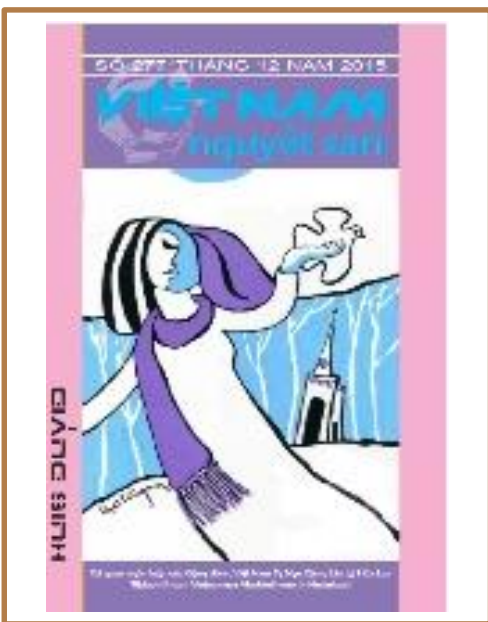
- tên người giới thiệu:.....
- số độc giả:.....
- địa chỉ:.....
- giới thiệu độc giả mới tên:
- địa chỉ:.....

Gratis examentraining: Wiskunde & Natuurkunde

Voor: VWO-6 , HAVO-5 en VMBO-4 –leerlingen.

Neem contact op (Luyện thi miễn phí Toán – Vật Lý Cho thí sinh Tú Tài II, Tú Tài I và Trung Học Đệ Nhất Cấp Liên lạc):

Trần Hữu Sơn

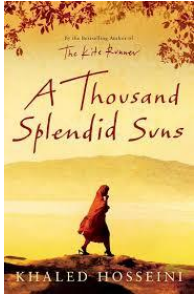

**ĐỌC VÀ ỦNG HỘ BÁO VIỆT NAM NGUYỆT SAN
€ 30 MỘT NĂM**

Địa chỉ liên lạc
Ban Quản Trị VNNS
Kroeten 9 – 4871 JT Etten-Leur
Nederland

Email: hpnguyen@congdonghoalan.com
Telefoon: +31(0)765038426

IBAN:NL16 INGB 0001 5086 64 t.n.v. AVVN

Ngàn ánh dương rực rỡ

Khaled Hosseini
Trúc Hà dịch

Chương 18

Một tuần lễ trôi qua, vẫn không có tin của Tariq. Rồi một tuần nữa lại đến và đi.

Để giết thời giờ, Laila sửa lại cái cửa lưới mà ba nó vẫn chưa làm. Nó đem hết mấy cuốn sách của ba nó xuống, lau bụi và sắp xếp theo mẫu tự. Nó đi đến đường Con Gà cùng với Hasina, Giti và má của Giti là bà Nila, cũng là thợ may và có thời may chung với người thợ may áo cho má nó. Chính trong tuần lễ đó, Laila chợt hiểu rằng, trong tất cả những nỗi khổ con người phải chịu, không có hình phạt nào nặng hơn là sự chờ đợi.

Lại một tuần nữa trôi qua. Laila thấy mình bị mắc vô một màn lưới ý tưởng khủng khiếp. Tariq sẽ không bao giờ trở về. Ba má Tariq đã dọn nhà đi luôn rồi; chuyến đi Ghazni chỉ là một mưu đánh lừa, một sự dàn dựng của người lớn để tránh cho hai đứa nhỏ khỏi phải đau khổ chia tay.

Một trái mìn đã nổ trúng Tariq lần nữa, như hồi năm 1981 lúc Tariq 5 tuổi, cái lần cuối ba má nó dẫn nó đi Ghazni. Lúc đó Laila vừa mới sinh nhật ba tuổi. Lần đó Tariq đã may mắn, chỉ mất một chân; thật may lắm mới còn sống sót. Những ý tưởng này cứ lảng vảng trong đầu Laila.

Rồi một buổi tối, Laila thấy có ánh đèn mờ nhấp nháy ở cuối đường. Một âm thanh nó không kèm được, tựa như giữa tiếng rít và tiếng hỏn hỏn, thoát ra từ miệng nó. Nó vội vã lôi cái đèn pin dưới gầm giường ra, nhưng đèn không cháy. Laila đập nó thật mạnh vô bàn tay, rồi nguyên rửa mấy cục pin chết tiệt. Nhưng rồi nó chẳng màng. Tariq đã về. Laila ngồi nơi mép giường, choáng váng vì nhẹ nhõm, nhìn ánh đèn vàng chớp tắt thật đẹp.

Hôm sau, trên đường đến nhà Tariq, Laila thấy thằng Khadim với nhóm bạn của nó bên kia đường. Thằng Khadim đang ngồi xổm dưới đất và dùng que gỗ vẽ cái gì đó trên mặt đất. Trông thấy Laila, thằng Khadim bèn bỏ cái que và ngo

ngọay mấy ngón tay của nó. Nó nói gì đó khiến cho cả bọn cười khúc khích. Laila cúi đầu, đi thật nhanh.

“Mày làm sao vậy?” Laila kêu lên lúc Tariq ra mở cửa. Rồi nó mới chợt nhớ là chú của Tariq là thợ hớt tóc. Tariq đưa tay sờ đầu mới cạo trọc lóc của nó, và mỉm cười nhe hàm răng trắng không đều của nó.

“Được không?”

“Giống như mày mới nhập ngũ vậy.”

“Muốn sờ thử không?” Tariq cúi đầu xuống.

Những sợi tóc ngắn và cứng cọ vô lòng bàn tay của Laila khiến nó thích thú. Khác mấy thằng kia, tóc tụi nó che sọ đầu nhọn và những chỗ u khó coi, đầu của Tariq tròn đẹp và không có chỗ u lồi lõm. Lúc Tariq ngẩng đầu lên, Laila thấy gò má và trán Tariq rám nắng.

“Sao đi lâu vậy? Laila hỏi.

“Ông chú bị bệnh. Vô đi. Vô nhà đi.”

Nó dẫn Laila qua hành lang vô phòng khách. Laila thích mọi thứ trong ngôi nhà này. Cái thảm cũ rích trong phòng khách, cái khăn phủ ghế được may bằng những miếng vải nhỏ chắp nối, sự ngổn ngang bình thường trong cuộc sống của Tariq: mấy cây vải của má nó, những cây kim của bà cắm trong mấy cuộn chỉ, những tờ tạp chí cũ, cái hộp đàn phong cầm trong góc phòng chỉ chờ có người mở ra.

“Ai đó?” tiếng má của Tariq hỏi vọng lên từ dưới bếp.

“Laila,” Tariq trả lời.

Nó kéo ghế cho Laila ngồi. Phòng khách sáng sủa vì có cửa sổ đôi nhìn ra sân. Trên bệ cửa sổ là mấy cái lọ không mà má của Tariq thường dùng để ngâm cà pháo và làm mứt cà rốt.

“Con muốn nói con dâu của ta,” cha của Tariq tuyên bố khi ông bước vô phòng. Ông là thợ mộc, một người đàn ông dáng người rắn chắc, tóc bạc, độ hơn sáu mươi tuổi. Răng cửa bị hỏ, và đôi mắt hơi nheo của một người sống cuộc đời phần lớn ở ngoài trời. Ông dang rộng hai cánh tay đón Laila và nó được chào đón bởi cái mùi mặt cưa dễ chịu và thân quen của ông. Họ hôn nhau trên má ba lần.

“Ông cứ gọi nó như thế rồi nó sẽ không đến nữa đâu,” má của Tariq bảo lúc bà bước vô phòng.

Bà bưng cái mâm trên có cái tô lớn, cái muống và bốn cái chén. Bà đặt mâm lên bàn. “Kệ ông già.” Bà đưa tay ôm mặt của Laila. “Gặp cháu, bác vui lắm. Lại đây, ngồi xuống đi cháu. Bác có đem về một ít trái cây ngâm nước đây.”

Cái bàn to, làm bằng thứ gỗ thô màu sáng, và mấy chiếc ghế đều do cha của Tariq tự đóng. Trên bàn trải tấm khăn bằng nhựa màu xanh rêu lấm tấm hình trắng lười liềm và ngôi sao nhỏ. Vách tường phòng khách hầu như treo đầy hình của Tariq ở mọi lứa tuổi. Trong vài tấm hình chụp xưa nhất, nó còn đủ hai chân.

“Cháu nghe nói em của bác bị bệnh,” Laila nói với cha của Tariq, vừa nhúng muống vô chén nước ngâm nho khô, hạt pistache và trái đào. Ông châm điều thuốc lá. “Ừ, nhưng bây giờ khỏe rồi, nhờ Trời.”

“Bị đột biến tim. Lần thứ nhì,” má của Tariq bảo, vừa đưa mắt nhìn chồng như muốn cảnh cáo.

Cha của Tariq phì phèo điều thuốc vừa nháy mắt với Laila. Nó bắt gặp mình lại có ý tưởng rằng cha mẹ của Tariq trông giống như ông bà của Tariq vậy. Má của Tariq chẳng đã sanh Tariq lúc bà đã hơn bốn mươi đó sao.

“Ba cháu khỏe không?” má Tariq hỏi.

Từ khi biết bà, lúc nào Laila cũng thấy bà đội tóc giả. Bộ tóc đã trở màu tím lu cam. Ngày hôm ấy, bộ tóc được kéo thấp xuống tận chân mày, và Laila trông thấy cả những sợi tóc bạc hai bên mép tai của bà. Có những hôm bộ tóc nằm cao trên trán. Tuy nhiên đối với Laila, má của Tariq chẳng bao giờ có vẻ đáng thương trong bộ tóc giả đó. Laila chỉ nhìn thấy một gương mặt bình tĩnh và tự tin, cặp mắt khôn ngoan, cử chỉ dễ mến và từ tốn.

“Dạ, khỏe,” Laila trả lời. “Vẫn làm ở lò bánh mì Silo, và khỏe ạ.”

“Còn má cháu?”

“Bữa khỏe, bữa không. Vẫn thế thôi ạ.”

“Ừ,” bà trầm ngâm nói, vừa đặt muống xuống chén. “Thật là khó, khó vô cùng khi làm mẹ mà phải xa các con trai của mình.”

“Ờ lại ăn trưa chứ?” Tariq hỏi.

“Bắt buộc rồi,” má Tariq nói. “Bác đang nấu súp thịt hầm khoai đậu đây.”

“Cháu không dám làm phiền.”

“Phiền gì?” bà nói. “Nhà bác đi có mấy tuần mà cháu trở nên khách sáo như vậy sao?”

“Thôi được, cháu sẽ ở lại,” Laila đỏ mặt, cười nói.

“Vây nhé.”

Sự thật, Laila rất thích ăn cơm ở nhà Tariq, cũng như nó ghét những bữa cơm ở nhà nó. Ở nhà Tariq, không có cảnh ăn cơm một mình; lúc nào họ cũng ăn với cả gia đình. Laila ưa mấy cái ly uống nước bằng nhựa họ dùng, và phần tư trái chanh luôn luôn nổi lênh bênh trong bình nước. Nó ưa cái cách họ bắt đầu bữa ăn với một chén sữa chua lạnh, họ vắt cam chua vô mọi thứ, ngay cả sữa chua, và cả cách họ chọc ghẹo nhau một cách nhẹ nhàng, vô hại.

Trong bữa ăn, câu chuyện tiếp nối không ngừng. Mặc dù Tariq và cha mẹ là người dân tộc Pashtun, khi có mặt Laila, họ nói tiếng Ba Tư để cho nó hiểu, mặc dù Laila cũng hiểu được phần nào tiếng Pashto của họ vì đã được học ở trường. Ba Laila từng nói có sự căng thẳng giữa dân thiểu số Tajik của họ và dân Pashtun của Tariq, là dân tộc lớn nhất ở A Phú Hãn. Ba nó nói, người Tajik lúc nào cũng cảm thấy bị họ coi thường. Những vị vua Pashtun đã cai trị đất nước này gần 250 năm đó Laila, còn người Tajik chỉ có chín tháng hồi năm 1929.

Còn ba, ba có cảm thấy bị xem thường không? Laila hỏi.

Ba nó kéo vạt áo chùi cặp kính. Theo ba, điều đó tầm bậy - và rất nguy hiểm nữa - khi nói tới là người Tajik, anh là người Pashtun, còn anh kia là người Hazara, và chị kia là người Uzbek. Chúng ta đều là người A Phú Hãn cả, chỉ nên biết như vậy. Tuy nhiên khi một nhóm cai trị những nhóm khác quá lâu... thì sẽ có sự khinh thường, có sự ganh đua. Hiện giờ cũng có, trước giờ vẫn có.

Có thể, nhưng Laila chưa bao giờ cảm nhận điều đó trong nhà Tariq, nơi mà những vấn đề đó thậm chí chưa từng xảy ra. Những lúc ở chơi bên nhà Tariq, Laila luôn có cảm giác tự nhiên, dễ dàng, không hề cảm thấy rắc rối bởi những dị biệt về bộ tộc hay ngôn ngữ, hay bởi những ác cảm ganh ghét cá nhân làm ô nhiễm không khí như ở nhà nó.

“Chơi bài không?” Tariq hỏi.

“Ừ, lên lầu chơi đi,” má của Tariq bảo, vừa khó chịu quơ tay xua khói thuốc của cha Tariq. “Bác làm cho xong món súp.”

Trong phòng Tariq, hai đứa nằm xấp giữa phòng và thay phiên nhau chia bài. Một chân quơ trên không, Tariq kể cho nó nghe về chuyến đi của

mình. Mấy cây đào nhỏ nó phụ chú nó trồng. Con rấn nó bắt được ngoài vườn.

Phòng này là nơi Laila và Tariq làm bài tập, nơi hai đứa xây tháp bằng những lá bài và chơi đùa vẽ chân dung của nhau. Nếu trời mưa thì hai đứa đứng tựa cửa sổ, uống nước cam Fanta nóng có hơi, nhìn những giọt mưa to dần, chảy trên kính.

“Nghe đây này,” Laila nói. “Cái gì đi vòng quanh thế giới nhưng lại đứng trong góc?”

“Khoan đã.” Tariq đẩy người lên và xoay cái chân giả của nó lại. Nó nằm nghiêng người, tựa lên khuỷu tay, mặt nhăn nhó.

“Đưa cái gối đó đây.” Nó đặt cái gối dưới chân nó. “Vây, đỡ rồi.”

Laila nhớ lại lần đầu Tariq cho nó coi cái chân cụt. Năm đó Laila sáu tuổi. Nó lấy ngón tay chọc vô chỗ da căng bóng lưỡng ngay dưới đầu gối trái của Tariq. Ngón tay nó đã chạm phải những cục u nhỏ và cứng ở chỗ đó, và Tariq đã nói cho nó biết đó là những miếng xương mọc ra sau khi cưa chân. Nó đã hỏi Tariq phần chân cụt còn lại có đau không, và Tariq bảo đau lúc cuối ngày, khi chỗ đó sưng lên và không còn vừa với cái chân giả nữa, như ngón tay không còn vừa với cái đê vậy. Đôi khi cái chân cụt cũng bị cọ xát, nhất là khi trời nóng, khiến cho đỏ và phỏng da, tuy nhiên má nó có kem bôi khá tốt. Cho nên cũng không quá tệ.

Laila đã bật khóc. Sao mà lại khóc? Tariq đã đeo cái chân cụt vô. Mà biểu tao cho mà coi mà, đồ con gái mít ướt! Tao mà biết mà khóc thì tao đã chẳng cho mà coi.

“Con tem,” Tariq nói.

“Cái gì?”

“Câu đó. Câu trả lời là con tem. Ăn trưa xong, mình đi sở thú chơi.”

“Mày biết câu đó này rồi, phải không?”

“Hoàn toàn không.”

“Mày ăn gian.”

“Còn mày, ganh tị.”

“Ganh tị cái gì?”

“Sự thông minh nam giới của tao.”

“Sự thông minh nam giới của mày? Chắc không? Vây chứ ai luôn luôn thắng cờ tướng, mày nói coi?”

“Tao cho mày thắng.” Tariq cười. Cả hai đứa đều biết không phải vậy.

“Và ai rớt toán hả? Mày đến nhờ ai giúp mày làm bài tập toán chứ hả, mặc dù mày học trên một lớp?”

“Tao còn học trên hai lớp nữa kìa, nếu môn toán không làm tao chán.”

“Vây chắc mày cũng chán luôn môn địa lý.”

“Sao mày biết? Thôi im đi. Vây mình có đi sở thú hay không?”

Laila mỉm cười. “Thì đi.”

“Tốt.”

“Tao nhớ mày.”

Im lặng. Rồi nửa cười nửa nhăn nhó, Tariq quay lại nhìn Laila với vẻ khó chịu. “Mày sao vậy?”

Laila tự hỏi đã bao nhiêu lần nó, nhỏ Hasina và nhỏ Giti đã nói với nhau cũng ba chữ này, nói không chút do dự, chỉ sau hai ba ngày không gặp nhau? Hasina ơi, tao nhớ mày. Ồ, tao cũng nhớ mày. Qua cái nhăn mặt của Tariq, Laila hiểu được thêm một điều rằng con trai khác với con gái ở điểm này. Chúng không muốn phô trương tình bạn, chúng không có nhu cầu thôi thúc phải nói những chuyện như thế với nhau. Laila tưởng tượng các anh nó chắc cũng vậy thôi. Laila vỡ lẽ ra là bọn con trai nghĩ về tình bạn cũng giống như chúng nghĩ về ánh mặt trời: đương nhiên có, không thắc mắc, cứ hưởng những tia nắng đẹp nhưng đừng nhìn thẳng vô đó.

“Chọc mày thôi.” Laila nói.

Tariq lườm nó một cái dài sọc. “Chọc hay quá.” Nhưng Laila thấy hình như cái nhăn mặt của Tariq đã dịu bớt. Và hình như đôi má rúm nắng của Tariq cũng đang đỏ lên.

Laila nào có muốn kể cho Tariq biết. Thật ra nó đã định bụng không nói cho Tariq nghe. Sẽ có người bị thiệt, bởi vì Tariq sẽ không bỏ qua đâu. Nhưng khi hai đứa trên đường đi tới trạm xe buýt thì nó lại nhìn thấy thằng Khadim đang đứng dựa tường. Mấy thằng bạn nó đứng chung quanh, hai ngón tay cái của nó thọt vô khoen dây nịt. Nó nhe răng cười với Laila với vẻ thách thức.

Cho nên Laila bèn kể cho Tariq nghe. Câu chuyện buột khỏi miệng nó mà nó không cần được.

“Nó làm gì?”

Laila kể lần nữa.

Tariq chỉ tay về phía Khadim. “Nó hả? Thằng này hả? Chắc không?”

“Chắc.”

Tariq nghiêng răng, lẩm bầm gì đó bằng tiếng Pashto Laila không nghe được. “Chờ đây,” Tariq bảo, bây giờ bằng tiếng Ba Tư.

“Đừng, Tariq.”

Tariq đã băng qua đường.

Khadim nhìn thấy Tariq trước. Nụ cười của Khadim tắt dần, nó đầy người khỏi tường. Nó bỏ tay khỏi khoen dây nịt và đứng thẳng người lên, ra vẻ đe dọa, mấy thằng kia nhìn theo hướng mắt đăm đăm của nó.

Laila nghĩ phải chi mình đừng nói. Chuyện gì sẽ xảy ra khi tụi kia hòa với nhau? Tụi nó có mấy đứa - mười? mười một? mười hai? Nếu tụi nó đánh Tariq thì sao?

Lúc đó thì Tariq đã đến và dừng lại cách Khadim và đồng bọn chỉ vài thước. Một thoáng đắn đo, Laila nghĩ có lẽ Tariq đã đổi ý, và lúc Tariq cúi người xuống, Laila tưởng Tariq sẽ giả vờ bị sút dây giày và quay trở lại. Nhưng rồi hai bàn tay của Tariq bắt đầu hoạt động và Laila chột hiệu.

Bọn kia cũng đã hiểu khi thấy Tariq đứng thẳng người trên một chân. Rồi khi Tariq bắt đầu nhảy lò cò về phía Khadim, để sau đó chạy nhào tới, cái chân giả nó tháo ra dơ cao quá vai như một thanh kiếm.

Mấy thằng vội vàng tránh hét qua một bên, mở đường cho Tariq lao thẳng tới Khadim. Rồi bụi mù trời, kèm theo những cú đâm đá và những tiếng kêu đau đớn.

Thằng Khadim không bao giờ còn dám quấy rầy Laila nữa.

Tối hôm đó, như mọi khi, Laila chỉ dọn bàn cho hai người. Má nó nói không đói. Nếu có hôm nào bà đói thì má nó nhất định đòi đem đĩa cơm của mình vô phòng, trước khi ba nó về tới nhà. Tối lúc Laila với ba nó ngồi vô bàn ăn thì má nó thường đã ngủ hoặc nằm thao thức trên giường.

Ba nó bước ra khỏi phòng tắm, mái tóc trắng vì dính bột lúc ông về đến nhà, giờ đã gội sạch và chải ra phía sau.

“Mình ăn gì vậy Laila?”

“Mì nước còn thừa bữa trước.”

“Được đấy,” ông nói, vừa gấp cái khăn lau tóc.

“Sao, tối nay mình phải học gì vậy con? Cộng phân số hả?”

“Đúng ra là chuyển phân số ra hỗn số.”

“À. Đúng rồi.”

Mỗi tối cứ sau bữa cơm, ba lại giúp nó làm bài tập của trường và ông cho nó làm thêm một số bài nữa. Đây là cách để Laila đi trước các bạn cùng lớp một hay hai bước, không phải bởi vì ông không đồng ý với các bài tập của trường - ngoại trừ những bài tuyên truyền. Trên thực tế, ông nghĩ điều duy nhất người Cộng sản đã làm đúng

– hay ít ra cũng có ý định - mĩa mai thay, là trong lãnh vực giáo dục, lãnh vực nghề nghiệp của ông mà ông đã bị đuổi việc. Cụ thể hơn là giáo dục phụ nữ. Chính phủ đã tài trợ các lớp học chống mù chữ cho tất cả phụ nữ. Gần hai phần ba sinh viên của trường Đại học Kabul ngày nay là phụ nữ, ông bảo, những phụ nữ đang theo học ngành luật, y khoa, kỹ thuật.

Phụ nữ luôn luôn chịu khổ ở đất nước này, Laila ạ, tuy nhiên bây giờ dưới ách cộng sản, có lẽ họ được tự do hơn, và họ được hưởng nhiều quyền hơn từ xưa tới nay, ông nói nhỏ nhỏ. Ba nó luôn phải hạ giọng vì biết má nó không chấp nhận, dù chỉ xa gần nói tốt về người cộng sản. Nhưng thật sự như vậy, ba nói, đây là thời điểm tốt cho phụ nữ ở A Phú Hãn. Và con có thể tận dụng lợi điểm đó, Laila. Đương nhiên quyền tự do cho phụ nữ - nói tới đây ông lắc đầu buồn bã – cũng là một trong những lý do tiên khởi khiến những người ở bên kia phải cầm vũ khí.

Khi nói “bên kia”, ông không ám chỉ Kabul, là nơi trước giờ vẫn tương đối cởi mở và tiến bộ. Ở Kabul này, phụ nữ giảng dạy ở đại học, điều hành các trường học, làm việc trong các cơ quan chính phủ. Không, ba nó muốn ám chỉ các khu vực bộ tộc, nhất là những vùng nói tiếng Pashto ở phía Nam hay phía Đông gần biên giới Pakistan, nơi mà người ta rất hiếm thấy phụ nữ đi ngoài đường, có chãng nữa thì phải trùm kín người và đi cùng nam giới. Ông muốn nói đến những vùng mà người ta còn sống theo luật bộ tộc cổ xưa nên đã nổi lên chống lại cộng sản với các sắc lệnh của họ nhằm giải thoát phụ nữ, xóa bỏ hôn nhân cưỡng bức, và nâng tuổi kết hôn tối thiểu của con gái lên 16. Ở những nơi đó, ba nó nói, người ta coi đó là điều xúc phạm đến truyền thống xưa hàng thế kỷ của họ, khi phải theo lệnh của chính phủ - một chính phủ vô thần nữa chứ - cho con gái ra khỏi nhà, đi học và đi làm việc bên cạnh đàn ông.

Chúa cấm chuyện đó! Ba nó thích nói một cách mĩa mai. Rồi ông thở dài và nói, Laila, con gái yêu của cha, kẻ thù duy nhất mà người A Phú Hãn không đánh bại được là chính họ.

Ba nó kéo ghế ngồi xuống bàn, chাম bánh mì vô tô súp của ông. Laila quyết định trong bữa ăn sẽ kể cho ba nó nghe chuyện Tariq xử thằng Khadim, trước khi hai cha con bắt đầu làm bài tập phân số. Nhưng nó không bao giờ có dịp. Bởi vì, ngay lúc đó có tiếng gõ cửa, và đứng bên ngoài là một người lạ mặt đem tin đến.

(còn tiếp)

Tiếp theo kỳ trước.

Người Việt Nam nhìn đất nước từ bên ngoài

Xin hãy chọn người có mắt, còn thông minh có học hành, để lãnh đạo đất nước, vì những kẻ không thấy gì, không biết gì, về những điều đang diễn ra trước mắt mình thì làm sao tiên đoán được những điều sẽ xảy ra trong tương lai từ vài chục đến vài trăm năm trước.

Ở các nước tiên tiến hiện nay, làm chính trị cũng là một nghề, phải học hỏi về chuyên nghiệp để có tầm nhìn và học những kinh nghiệm của người trước. Người muốn theo đuổi làm nghề chính trị phải học những ngành, những nghề có ảnh hưởng xa gần đến vấn đề này, ta không lạ gì thời nay mà có gia đình, có dòng tộc, đời cha, đời con, đời cháu đều ra ứng cử để làm tổng thống. Đây rõ ràng không phải là cha truyền ngôi cho con, rồi con truyền ngôi cho cháu làm chủ tịch nước như ở nước Cộng Sản Bắc Hàn, mà ở đây là các nước dân chủ, có truyền thống từ lâu đời và dân chủ nhất nhì thế giới như ở Mỹ.

Người làm chính trị phải học hỏi từ còn nhỏ, ở những trường chuyên nghiệp, sau khi tốt nghiệp phải đi vào xã hội trong những ngành nghề có liên hệ tới những hoạt động xã hội, thường là ngành về ngoại giao, để am tường về những hoạt động chính trị. Các nước tiên tiến trong khi tranh cử, họ có sàng lọc, để tìm ra những ứng cử viên có tài năng, giỏi và rất giỏi để lãnh đạo đất nước, nhờ vậy đất nước của họ mới tiến lên.

Hẳn nhiên, những kẻ quan tâm bình thường đến chính trị cũng nhận ra rằng. Làn sóng tỵ nạn của các dân tộc Châu Phi qua ngõ Syria vào bờ biển Ý để đến Âu Châu ước chừng khoảng 4 triệu người, làm cho các chính quyền ở Âu Châu nhất là Đức, Pháp gặp những khó khăn. Đây là những nguyên nhân do con người làm ra chứ không có định mệnh nào cả.

Chúng ta nhớ lại Ukraine là một quốc gia mới dành được độc lập trong khối Liên Xô trước đây (1989), muốn gia nhập khối Euro làm Nga bất bình, Nga mới đem quân vào Ukraine và xúi dân nổi dậy. Âu Châu phong tỏa bằng cách không mua khí đốt của Nga (Nga sống nhờ xuất cảng dầu hỏa và khí đốt sang các nước Âu Châu), các cường quốc như Mỹ đã tìm ra dầu và khí đốt và trong một hai năm nữa sẽ đông lạnh chuyển bán

cho các nước ở Âu Châu. Nguồn dầu khí của Liên xô không bán được, giá dầu lại xuống làm ảnh hưởng đến kinh tế của Liên Xô.

Khối Ả Rập sản xuất lượng dầu khí hàng triệu thùng mỗi ngày, Syria cũng nằm trong những quốc gia ở vùng này, nếu số lượng dầu của khối Ả Rập giảm sút, thì làn sóng người ra đi tỵ nạn kinh tế đến các quốc gia Âu Châu tăng đột biến làm cho các nước Âu Châu bối rối, không giải quyết được vì mùa đông sắp tới. Bởi vậy, tình hình thế giới hiện nay do sự can thiệp của các nước lớn như Mỹ, Liên Xô và một số nước ở Châu Âu này mới làm ngưng lại được làn sóng người tỵ nạn, mà đa phần là tỵ nạn về kinh tế do người ở các nước trong vùng Syria đổ tới. Thế giới từ trước đến nay có thay đổi là do bàn tay của con người. Nhất là các nước lớn có nhiều quyền lực về chính trị.

Thế giới của tương lai, hiện tại và ngày mai, lệ thuộc lớn vào yếu tố con người, vào thế lực của các cường quốc, có thế và có lực. Không bao giờ lệ thuộc vào các quốc gia nhỏ, chậm tiến, các quốc gia chậm tiến chỉ bị lệ thuộc. Người Việt của chúng ta không quan tâm hay quan tâm quá ít đến tình hình chính trị, nhất là tình hình chính trị thế giới mà ngày nay thế giới (địa cầu) như một căn nhà chung, không còn riêng rẽ như thửa xưa mạnh ai người đó sống được. Nếu chịu theo dõi tin tức mỗi ngày thì ta thấy nó liên tục đổi thay giá cả những mặt hàng quan yếu của đời sống như: giá cả đô la, Euro, tiền Anh, đồng Yên, đồng tiền của Trung Cộng, giá vàng, giá xăng dầu, giá thực phẩm như gạo, bắp, cà-phê . . . Dù không muốn, người làm kinh tế, người trồng trọt lớn, hay sản xuất ra những mặt hàng cũng phải có nơi tiêu thụ, nếu không, sản xuất làm ra sẽ bị ối đọng, không có thị trường tiêu thụ các sản phẩm.

Bởi thế giới như một căn nhà chung, mọi thông tin mỗi ngày mà ta không bén nhạy thì sự thua thiệt, lỗ lã chắc chắn là sẽ xảy ra liền. Thế giới hôm nay mỗi người cần biết đọc, biết viết, và hơn thế nữa mới có thể tiếp nhận thông tin, nhất là thông tin trên mạng internet, mới có thể hòa nhập và sống chung, sống với con người cùng thời. Khác hẳn thửa xa xưa thời vua chúa phong kiến. Có những tin, những biến cố đã xảy ra ở một vùng nào đó trên thế giới mà cả hàng chục năm sau ta mới đọc, mới biết.

Cái não trạng từ thửa xa xưa ấy của những dân tộc chậm tiến, bị lệ thuộc, quen làm thân nô lệ, ỷ lại vào mẫu quốc, khi được mẫu quốc ban ơn,

theo cái lòng từ bi thì tưởng rằng mẫu quốc tử tế, nhưng không phải vậy. Tâm trạng của các mẫu quốc, bao giờ cũng muốn ru ngủ, ve vãn thuộc địa, vì cái thù xa xưa ấy, các nước ở trời Âu bên này địa cầu muốn có và duy trì các thuộc địa, để bòn mót sức lao động, tài nguyên khoáng sản, thổ sản, dầu mỏ mà bản thân thuộc địa không có, để phục vụ cho mẫu quốc.

Ý đồ này đã có từ nhiều trăm năm trước. Bởi vậy, ta thấy một số các quốc gia ở trời Âu, có tàu thuyền thừa đầu, nhờ có súng đạn, chất nổ, đã đem quân đội đi khống chế các nước ngoài và đặt các quốc gia yếu thế, còn sơ khai đó làm thuộc địa như: Pháp cai trị nước Việt Nam cả trăm năm. Cai trị Campuchia, Lào, các nước vùng châu Phi. Nghĩa là phần đất nào còn bán khai thì họ đặt chân đến. Khi đến họ mệnh danh là đem văn minh vật chất đến cho những dân tộc còn bán khai, nhưng thực tế là đặt nê đô hộ trên quốc gia, dân tộc đó. Chỉ khi nào dân tộc đó đứng lên chống lại mãnh liệt thì họ mới nói ra về anh chị, kẻ đàn anh, để trả lại cho dân bản địa nền độc lập của xứ sở họ, chưa kể việc họ còn quây nát các xứ thuộc địa, xúi quẩy bè phái chia rẽ lẫn nhau, nói theo kiểu bình dân là (đâm bị thóc, thọc bị gạo).

Về địa hạt này, phải nhìn vào thực tại, đến thời, đến lúc phải trả lại nền độc lập cho quốc gia họ như: chính quyền Anh trả lại nền độc lập cho người bản xứ như Ấn Độ. Pháp trả lại nền độc lập cho Việt Nam, Campuchia, Lào, các nước vùng Châu Phi, cho đến hiện nay, chính quyền của nước Pháp vẫn còn chi phối nhiều ở các nước Châu Phi, đây là trường hợp chẳng đặng hay bắt buộc phải. Thực ra, các mẫu quốc có nhiều quốc gia thuộc địa sớm nhận ra làn sóng chống đối của các nước bị làm thuộc địa, sớm trả nền độc lập cho họ, để giữ ảnh hưởng về lâu về dài, là những quốc gia thức thời. Những mẫu quốc cù nhầy, muốn cai trị, hay duy trì sự lệ thuộc càng lâu càng sinh ra nhiều khó khăn về những liên hệ dân số, con lai và nhiều hoàn cảnh xã hội khác.

Điểm chung lại, không có dân tộc nào yêu thương mình bằng dân tộc mình, yêu lấy mình, dù cho bên ngoài có xúi bẩy cách nào, chia rẽ cách nào, thì tựu trung, chỉ có người của dân tộc đó họ mới gắn bó lấy nhau. Các dân tộc thuộc loại mẫu quốc chỉ có chia rẽ năm bè bảy đảng người dân thuộc địa để dễ cai trị, nắm đầu mà thôi. Đây là điểm nằm lòng, các dân tộc nhỏ bé, yếu thế phải hiểu, phải biết mà đề phòng.

Nhân cái biến cố lịch sử 30-04-1975 người Việt Nam phải bỏ đất nước ra đi tỵ nạn ở khắp các nước trên thế giới, nhân cái biến cố này, chúng ta cố gắng bỏ đi được cái não trạng, quan điểm người Tây phương ngu dốt hơn chúng ta, thực tế cái não trạng đó đã có từ rất lâu trong đầu của chúng ta, đây là một đánh giá nông cạn và sai lầm của một số người không biết, không có quan tâm về ý niệm tự do dân chủ và nhân quyền, chỉ va chạm hời hợt từ bên ngoài với người Tây mà cho họ là người không có cái nhìn sâu sắc, là dại mà chúng ta cho là khôn. Thực tế, họ khôn ngoan và chín chắn hơn chúng ta gấp 100 lần, nhờ vậy, trước đây vài trăm năm họ đã đem quân xâm lược và cai trị được nước ta. Người ngoài, tự đứng vào được nhà mình, làm chủ được tình hình, đặt ra những luật lệ để điều hành được Việt Nam không phải là người dở đâu. Nên ta phải có quan điểm và nhìn nhận người Tây phương họ có tính toán và khôn hơn chúng ta nhiều.

(Còn tiếp)

Nguyen - Truong Administratiekantoor

- Khai thuế (Inkomsten belasting) tư nhân
 - Quản lý về kế toán, tài chính và thuế vụ cho doanh thương và tư nhân.
 - Địa chỉ tin cậy, kinh nghiệm
 - Giải thích rõ ràng dễ hiểu
 - Giá đặc biệt cho đồng hương
- Particulier: belastingaangifte IB
- Ondernemers: overstapking 30%

Xin liên lạc: Trang Trương
Simon van Ooststroomhof 41
2341 KG Oegstgeest

Tel: 071-5760175

E-mail adres: truong1961@yahoo.com

Lời hay

Điều sai lầm duy nhất là phủ nhận những gì trái tim mình thật sự cảm nhận.

-

The only wrong thing would be to deny what your heart truly feels.

Khuyết danh

Bạn có biết

Có thể bạn chưa biết hết về chiếc điện thoại di động của mình.

Chiếc điện thoại di động (ĐTDD) ngày nay đã trở thành một điều cần thiết cho mỗi người chúng ta trong sinh hoạt hàng ngày. Thế nhưng, khi có một chiếc ĐTDD người ta chỉ biết 2 công dụng chính là nhận cuộc gọi hoặc gọi đi, cùng lắm là “lướt” Web, chơi game, chat với bạn bè mà thôi ...

Theo ước tính, toàn thế giới hiện có đến khoảng 4,5 tỷ người dùng ĐTDD, nhưng số người hiểu cho hết những công dụng của chiếc điện thoại có lẽ chỉ khoảng 10% số người sử dụng! Một số sử dụng đó sẽ giúp chúng ta “thoát hiểm” một cách ngoạn mục, nếu ta biết được những “tuyệt chiêu” của chiếc ĐTDD.

Trường hợp phổ biến nhất là lúc cần gọi, hay đang gọi ĐTDD lại báo... hết pin!

Đừng hốt hoảng khi bạn gặp trường hợp này ở những nơi không thể sạc pin. ĐTDD nào cũng được thiết kế với lượng pin dự trữ, tương đương với 50% dung lượng pin khi được sạc đầy. Vấn đề là biết được cách nào để khởi động nguồn pin dự phòng đó.

Đơn giản thôi, chỉ cần bấm: *3370# thì bạn sẽ thấy pin của bạn lại đầy 50% lần vạch báo dung lượng... Lúc đó, bạn có thể tiếp tục các cuộc gọi ít ra trong vài tiếng đồng hồ nữa! Xin nhắc lại, chỉ cần 6 động tác trên bàn phím, khởi đầu là dấu hoa thị (*), tiếp đến là 4 chữ số (3370) và kết thúc với dấu thăng (#): điện thoại của bạn sẽ báo đang có 50% dung lượng!

50% là phần năng lượng dự trữ trong máy điện thoại gọi là "Third Hidden Battery Power" để điều hành bộ phận báo hết pin của máy và lưu trữ các dữ liệu như ngày giờ, danh sách phone book... Khi bạn sạc lại pin, lượng pin dự trữ sẽ đầy lại trước khi lượng pin của máy được sạc đầy.

Ở Mỹ số Điện Thoại cấp cứu là 911 nhưng bạn hãy nhớ

- số điện thoại cấp cứu trên toàn thế giới là 112, số này được tất cả các ĐTDD công nhận.

Nếu chẳng may bạn đi lạc vào rừng, trượt chân trên núi tuyết, bị lạnh cóng ở Bắc Cực, hay bất cứ một nơi nào đó, nếu không có ai cứu thì bạn sẽ chết. Hãy bình tĩnh bấm số 112 trên điện thoại di động của bạn.

Khi bạn bấm số 112, ĐTDD của bạn sẽ tự động tìm bất cứ mạng khẩn cấp nào hoặc những số cấp cứu nào gần nhất, rồi tự động nối mạng cho bạn với đường dây đó. Điều thú vị là con số cấp cứu 112 này có thể thao tác ngay cả khi bàn phím đang bị khóa mà bạn không biết mật mã để mở ra.

Bạn cứ thử đi, nhưng ngay khi máy thông thì phải ngắt cuộc gọi, kéo lực lượng cấp cứu sẽ tìm đến bạn đấy !

Trường hợp xe hơi của bạn có chìa khóa điện tử (tức là loại chìa khóa bấm để mở cửa hay khóa cửa xe) mà bạn sơ ý bỏ quên chìa khóa trong xe, rồi xe tự động khóa cửa lại, hoặc bạn làm mất chìa khóa xe. Bạn chớ vội lo.

Nếu bạn có một chìa khóa điện tử phụ đang cất ở nhà thì bạn nên dùng ĐTDD của bạn gọi về nhà cho thân nhân của bạn, để nhờ người nhà giúp bạn mở cửa xe theo các bước như sau:

- Bước 1: Bạn để điện thoại di động của bạn gần sát cửa xe của bạn.

- Bước 2: Bảo người nhà lấy chìa khóa điện tử của xe để sát vào điện thoại di động của họ, và bấm nút mở xe.

- Bước 3: Khi người nhà bấm nút mở cửa xe, thì xe của bạn dù đang ở một thành phố nào đi nữa, sẽ được mở cửa.

Nếu chìa khóa xe bạn để quên trong xe thì bạn tiếp tục lái bình thường. Nhưng trong trường hợp bạn đã bị mất chìa khóa, thì sau khi mở được cửa xe theo cách trên, bạn có thể rút dây điện nối

ở phần start cho nổ máy xe, và chạy tạm đến chỗ thợ làm chìa khóa để làm chìa khóa phụ !

Mỗi ĐTDD đều có “số căn cước” (serial number) hay còn gọi là ID của máy.

Bạn cần làm ngay sau khi đọc bài này. Hãy bấm các phím *#06#

(xin nhắc lại: hoa thị (*), dấu thăng (#), hai số 06 và kết thúc bằng dấu thăng (#)... lập tức màn hình điện thoại sẽ hiện lên một hàng số gồm 15 con số nối tiếp nhau. Đây là số căn cước của máy. Bạn phải ghi 15 số này vào cuốn sổ, hay một miếng giấy bỏ riêng trong bóp của bạn để khi cần có thể lấy ra.

Trong trường hợp bạn bị mất máy điện thoại, hãy gọi cho công ty đang cung cấp dịch vụ nối mạng. Ở Việt Nam có các công ty như Mobifone, Vinaphone, Viettel, FPT... Thông báo cho họ biết số căn cước của máy. Công ty sẽ khóa ngay điện thoại của bạn, và kẻ nào lấy chiếc điện thoại đó cũng không thể sử dụng được. Nếu khi bạn tìm lại được điện thoại thì nhớ gọi cho công ty cung cấp dịch vụ để mở khóa, và bạn tiếp tục sử dụng.

Nếu bạn bị mất điện thoại di động, và nghi có kẻ đang sử dụng máy của bạn, bạn chỉ cần mang số Serial Number gồm 15 con số này đến báo cho cảnh sát. Ở Việt Nam thì không biết như thế nào, nhưng ở Mỹ và các nước tiên tiến khác thì cảnh sát và ngành An ninh Viễn thông sẽ dùng vệ tinh theo dõi số Serial Number để biết máy của bạn đang ở địa chỉ nào, và cảnh sát sẽ đến đó lập biên bản tịch thu máy, và người sử dụng máy của bạn sẽ bị mời về văn phòng cảnh sát để lấy lời khai, và đưa ra tòa xét xử.

Nhiều trường hợp người đang sử dụng đã mua của một kẻ khác nên cảnh sát đã phanh phui được cả một đường dây tội phạm trộm cắp điện thoại. Nếu bạn đi ra Chợ Trời (Flea Market) để mua lại ĐTDD đã qua sử dụng, hãy nhớ bấm phím *#06# để lấy ra hàng 15 con số. Yêu cầu người bán ký nhận có bán cho bạn cái máy điện thoại với hàng số đó để nhớ có ai đi truy tìm thì bạn không phải là người ăn cắp!

* * *

Làm thế nào để biết nguồn gốc nơi sản xuất ĐTDD của bạn? Hãy đếm từ trái qua phải trên dãy số gồm 15 con số của Serial Number.

Tại con số thứ 7 và thứ 8, bạn sẽ biết quốc tịch nơi sản xuất ra chiếc máy điện thoại của bạn đang sử dụng:

- Nếu số hàng 7 và 8 là số 02 hoặc 20 thì máy điện thoại của bạn được sản xuất tại Trung Cộng, điều này có nghĩa là chất lượng của nó khá tệ, không bảo đảm!

- Nếu hai số đó là số 08 hoặc 80 thì máy điện thoại của bạn được sản xuất tại Đức (Germany) nên chất lượng bảo đảm rất tốt.

- Nếu hai số này là 01 hoặc 10 thì máy điện thoại của bạn được sản xuất tại Phần Lan (Finland) theo tiêu chuẩn Âu Châu nên rất tốt.

- Nếu hai số kia là 13 thì đáng buồn cho bạn vì máy của bạn được sản xuất tại Azerbaijan với phẩm chất rất tệ ngang với... hàng mã để đốt cúng cô hồn!

Nhiều người mua nhầm máy điện thoại có số 13 của Azerbaijan hay số 02 hoặc 20 của TC nên khi sử dụng đã bị nổ, cháy khi sạc pin. Để tránh những trường hợp này, nên bấm số Serial Number của máy để biết xuất xứ sản xuất trước khi mua!

- Nếu hai số ở hàng thứ 7 và thứ 8 là hai số 00 tiếp nhau thì chắc chắn máy ĐT Di Động của bạn được sản xuất ngay chính quốc gia phát minh ra nó.

Ví dụ: iPhone có số 00 là do Apple của Mỹ sản xuất; hoặc Galaxy có hai số 00 là do chính hãng Samsung của Nam Hàn sản xuất.

Garage Trung Tran

Karel Doormanstraat 36 - 6651 ZM Druten
(Industrieterrein Kerkeland)

Reparatie & onderhoud van alle
automerken en wij zorgen ook voor APK,
verkoop van occasions

Tel. 0487-519467.
Gsm. 06-55775918

Góc Bạn Trẻ

Lts. Trangđài Glassey, một bạn trẻ sinh trưởng và lớn lên tại Hoa Kỳ, nhân một cơ duyên cô ngỏ lời muốn qua trang này để chia sẻ những tâm tư của giới trẻ hải ngoại nói chung. Trong số này, Trangđài Glassey sẽ chia sẻ cùng chúng ta qua mục phỏng vấn mang tên “Giữa Đòng”. Kính mời quý độc giả theo dõi sau đây:

GIỮA ĐỒNG

Trong dòng sống Âu Mỹ hay trong xã hội hiện đại nói chung, cơn lốc của trào lưu đa văn hóa tạo nên một không gian mới, và có thể quyến rũ người ta ‘quên’ văn hóa gốc của họ - cho dù đó là Tây, Tàu, Ý, Việt. Đây cũng là hiện thực đối với những thế hệ trẻ Việt Nam hải ngoại (và nhất là trong nước) hiện nay.

Vậy, có phải các thế hệ trẻ sinh trưởng ở hải ngoại không cần đến văn hóa Việt. Có phải môi trường văn hóa chủ lưu nơi họ đang sống đã quá phong phú, quá bận rộn, quá ‘ngẫu’ và đã chiếm hầu hết tâm tư thời gian của họ? Vậy họ có cần Việt tính không? Có cần hương vị Da Vàng không? Có cần nhận diện với một nền văn hóa ‘mờ nhạt’ không? Bát canh của Mẹ có ý nghĩa gì? Ánh mắt của Cha có còn chút gì thăm thiết chăng?

Trangđài muốn khởi xướng “GIỮA ĐỒNG” để qua các cuộc trao đổi thân mật cũng như những bài viết về những đề tài mà các bạn trẻ quan tâm, cột báo này xin được làm diễn đàn lưu động nối kết các bạn trẻ Việt gốc ‘hải ngoại’ trẻ thế giới, và đưa ra những suy nghĩ của tác giả cũng như của các thế hệ ngoại biên về chính họ.

Trong số đầu tiên này, “GIỮA ĐỒNG” phóng cái nhìn mới về sự hiện diện của người Việt hải ngoại: để coi đó là một sự bắt đầu, một sự khai phóng của Hương Việt đi vào quỹ đạo thế giới, trong ý thức về những đa tuyến trầm ca của lịch sử dân tộc.

* * *

Trắc Nghiệm Bản Sắc với

Michelle Thùy Linh Nguyễn (MN)

Trangđài Glassey-Trần Nguyễn (TGT) thực hiện & hiệu đính bằng Anh ngữ và chuyển sang Việt ngữ tại Đại học Stanford, CA.

(Hình: Olivier Glassey-Trần Nguyễn.)

TGT: Xin chào Michelle. Cám ơn em đã nhận lời phỏng vấn. Trước hết, xin hỏi em về những suy nghĩ về kinh nghiệm sinh trưởng trong một gia đình Mỹ gốc Việt.

MN: Em không thể nói là nó quá khác biệt đối với những gia đình khác ở Mỹ. Nhưng em có thể khẳng định là em rất cảm kích có được một di sản văn hóa phong phú. Rất thích thú và nhiều hương vị. Khi đã trưởng thành, em cũng nhận chân được những sự khác biệt của văn hóa Việt so với văn hóa Mỹ mà trước đây em hay lấy làm hổ thẹn. Đó là một giai đoạn tất yếu mà thanh niên Á Mỹ phải trải qua, và giúp cho em có cái nhìn cởi mở và chấp nhận hơn đối với những văn hóa khác và những kinh nghiệm mới.

TGT: Hãy kể cho độc giả nghe một chút về tuổi học trò của em.

MN: Cũng khi trầm khi bổng, thưa chị. Cũng may là đa số “bổng.” Ba mẹ đã tạo cho em rất nhiều cơ hội tốt. Từ khi em bắt đầu học tiểu học trong một môi trường khá đa dạng và dung hòa, em cũng không gặp vấn đề khó khăn đáng kể nào. Năm học cấp hai, em chuyển đến một trường không được cởi mở cho lắm và phải chịu cảnh bị cười giễu là dân Á Châu, bọn Tàu giả mạo, những câu như “Tao không thích bọn Tàu chúng mày.” Cũng khó khăn lắm, nhưng em trưởng thành hơn nhờ đó.

TGT: Em nhận diện chính mình như thế nào: người Việt, Mỹ gốc Việt, người Mỹ, 60:40, hay như thế nào?

MN: Em là người Mỹ gốc Việt – 30:70. Em tin là bản sắc văn hóa của em đã ảnh hưởng rất nhiều đến quá trình trưởng thành hiện nay và sau này của em, nhưng nơi chôn nhau cắt rốn của em, quê hương của em, lại là Hoa Kỳ. Đối với em, tính từ “Việt” là hiện thân của một đất nước mà em chỉ được biết qua chuyện kể và những chuyến thăm 3 tuần. Em hy vọng Việt Nam sẽ trở nên thân thuộc với em hơn trong tương lai. Thật ra, em cũng thấy rất khó để có thể nói như thế nào là căn bản “Việt” và như thế nào là căn bản “Mỹ.”

TGT: Em vừa tốt nghiệp trung học, vậy giai đoạn chuyển mình từ một cô bé trở thành thiếu nữ cho em cảm giác như thế nào?

MN: Cũng hơi... sợ thừa chạ. Có nhiều thử thách và trách nhiệm chờ đợi phía trước, và em chỉ có thể hy vọng là em đang sẵn sàng để đương đầu với những điều đó. Có khi em cảm thấy hình như cuộc sống chỉ ngồi đây chờ cho em vừa quen với môi trường thì lại đẩy em ngay vào một biến thay đổi khác. Ban đầu thì không dễ chịu lắm, nhưng cuối cùng thì em biết em sẽ trưởng thành hơn.

TGT: Tiểu luận tốt nghiệp của em là một quyển sách về người Mỹ gốc Việt ở California. Em thực hiện dự án đó như thế nào?

MN: Dự án của em chú trọng về cả người Mỹ gốc Việt ở vùng Bay lẫn về văn hóa Việt Mỹ. Em cố gắng làm tất cả những gì có thể trong một tháng được cho phép để hoàn tất dự án này. Thoạt đầu, em có hai mục đích: một có tính cá nhân, một có tính cách cộng đồng. Về phần cá nhân, em muốn bơi ngược dòng để tìm về dòng văn hóa đã dưỡng dục em. Em cảm thấy như mình đang đánh mất nó quá nhanh trong dòng sông Hoa Kỳ. Mục đích cộng đồng của em là để giới thiệu, giáo dục. Em sinh trưởng trong những khu vực có ít người Mỹ gốc Việt, và phần lớn, không ai biết gì nhiều về văn hóa Việt Nam. Em chỉ muốn sao mọi người tại trường của em và trong vùng em ở biết một chút về nền văn hóa đã đặt nền móng cho nhân diện của em hôm nay. Về tác phẩm là quyển sách, thì em rất đam mê viết lách, nhiếp ảnh, và thiết kế mỹ thuật... cho nên thực hiện một quyển sách thiên về hình ảnh hình như là sự kết hợp tốt nhất cho cả ba đam mê này.

Nghiên cứu và liên lạc tìm người cho chương “Con Người” (bên cạnh “Địa Điểm” và “Âm Thực”) cho em nhiều thích thú nhất trong những việc em đã làm từ trước đến nay. Em đã được

gặp thật nhiều người rất thú vị trong một khoảng thời gian rất ngắn. Câu chuyện trao đổi lúc nào cũng lý thú, và em học hỏi rất nhiều từ mỗi người. Cuối cùng, em chỉ muốn được trình bày những khuôn mặt khác nhau đã góp phần tạo nên cộng đồng Việt Mỹ. Em muốn nhân mạnh tính đa dạng trong một cộng đồng sắc tộc vì thông thường, có nhiều người hay quơ đũa cả nắm về một sắc dân nào đó.

TGT: Trong dự án này, em thấy điều gì là hay nhất?

MN: Một trong những điều tuyệt vời nhất trong dự án này là nhận biết được tầm quan trọng của sự giúp đỡ từ mọi người để em có thể đạt được kết quả như ý. Trong suốt tháng Tư vừa qua em đã nhờ cậy và tin tưởng vào sự giúp đỡ của rất nhiều người, từ việc lấy hẹn để gặp với họ hay chỉ đơn giản là cho phép em chụp hình trong lúc họ nói chuyện. Đây là cả một bài học về cách giao tiếp và đối thoại. Em cũng nhận ra rằng việc sắp xếp thứ tự trong một dự án như thế này rất quan trọng, mà em thì chắc chắn là không giỏi sắp xếp cho lắm. Một điều rất hay nữa là em biết cách để tự xuất bản một quyển sách. Em vẫn thích viết, và khi còn nhỏ, ước mơ duy nhất của em là trở thành một tác giả, và bây giờ em có thể biến ước mơ đó thành sự thật.

TGT: Trong gia đình, ai có ảnh hưởng đối với em nhiều nhất? Tại sao, và ảnh hưởng như thế nào?

MN: Ba Mẹ của em có ảnh hưởng đến em rất nhiều. Em chỉ có thể tưởng tượng Ba Mẹ em đã phải vất vả như thế nào để có được ngày hôm nay - một chỗ đứng trong xã hội để có thể cho phép em dành thời gian cho dự án này thay vì phải đi làm một tuần 7 ngày, mỗi ngày 8 tiếng. Ba Mẹ đã bắt đầu với hai bàn tay trắng, nhưng với một mục đích, và không bao giờ ngừng nghỉ để nỗ lực làm việc đạt đến mục đích đó. Em chỉ có thể hy vọng là em cũng có đủ nghị lực để noi theo Ba Mẹ.

TGT: Vào đại học, em dự định theo đuổi chuyên ngành nào?

MN: Em vẫn luôn quan tâm đến những vấn đề liên quan đến tình cảm và tính cách con người, và mối quan hệ của những đề tài này với khoa học. Cho nên, ở thời điểm này, em dự tính học ngành Tâm Sinh Học. Em có nhiều đam mê khác, nên em cũng định chờ xem khi vào trường thì có đổi ý không.

TGT: Em mong ước sẽ đạt được điều gì trong tương lai?

MN: Em hy vọng sẽ tận dụng hết tiềm năng của mình. Để góp phần cho xã hội, cho dù những đóng góp đó có ít ỏi đi nữa trong đời sống của những người xung quanh. Và em hy vọng là một khi em vào đời và bắt đầu đi làm, em sẽ có một công việc mà em thích và em sẽ nói tiếng Việt thạo hơn bây giờ.

TGT: Rất cảm ơn em cho một cuộc đối thoại rất thú vị. Xin chúc em mọi điều may lành, và cảm ơn em đã chia sẻ suy tư của em với độc giả Việt Nam Nguyệt San.

MN: Em rất hân hạnh được trò chuyện với chị. Xin cảm ơn chị.

Hồi Chuông Thánh Thiện

*Đường phố đông vui dưới ánh đèn màu
Hàng Thông đẹp với ngàn Sao lấp lánh
Là biểu tượng đêm Giáng Sinh trong sáng
Gió hân hoan hòa quyện tiết trời Đông
Mang hoa Tuyết về cài giăng khắp lối
Giọt Sương khuya cũng đồng tình xe mới
Trải lòng mình trên thảm cỏ tươi xanh
Cùng chờ đợi một hồi chuông thánh thiện
Tiếng ngân vang rung động trái tim người
Tâm mở rộng làm món quà dâng tặng*

11 2015 HTN

Chí Làm Trai

Nguyễn Công Trứ

*Vòng trời đất dọc ngang, ngang dọc.
Nợ tang bồng (1) vay trả, trả vay.
Chí làm trai Nam, Bắc, Đông, Tây,
Cho phỉ sức vẫy vùng trong bốn bể.*

*Nhân sinh tự cổ thù vô tử,
Lưu thủ đan tâm chiếu hãn thanh. (2)
Đã chắc rằng ai nhục ai vinh,
Mấy kẻ biết anh hùng khi vị ngộ.*

*Cũng có lúc mưa dòn sóng vỗ,
Quyết ra tay buồm lái với cuồng phong.
Chí những toan xẻ núi lấp sông,
Làm nên tiếng anh hùng đâu đấy tỏ.*

*Đường mây rộng thênh thênh cử bộ,
Nợ tang bồng trang trắng, võ tay reo
Thành thơ thoi túi rượu bầu.*

(1) Tang bồng: từ "tang bồng hồ thỉ" -- cung bằng gỗ dậu, tên bằng cỏ bồng. Theo Lễ Kinh: cha mẹ mới sinh con trai, lấy cung tên bằng gỗ dậu và tên bằng cỏ bồng treo ở ngoài cửa, có ý mong cho con mình sau này lấy cung tên làm nên sự nghiệp vang thiên hạ.

(2) Hai câu thơ trong bài Quá Linh Đình Dương của Văn Thiên Tường đời Tống. Người ở đời chẳng ai mà không chết, phải làm sao lưu lại tấm lòng son soi trong sử xanh.

TRUYỀN THÔNG XÃ HỘI DÂN SỰ

Ở ĐÂU RA ANG SAN SUU KYI ?

Người dân VN nhìn qua cuộc bầu cử tự do của Miến Điện mà thèm thuồng, rồi từ đó có nhiều người than vãn VN ta chưa có được một người như Suu Kyi.

Thật ra muốn có được một Suu Kyi thì phải có hàng vạn hạt cát, mỗi người cứ tự nguyện làm một hạt cát cho đến khi đồng cát tràn ra thì sẽ có ngay Suu Kyi xuất hiện, không chỉ một mà còn nhiều hơn nữa.

Suu Kyi hay Mandela của chúng ta có thể đã có rồi nhưng họ đang cô đơn trong tù hoặc đang bị vùi dập ở nơi nào đó thôi.

Những người trong CLB nhà báo tự do như Điều Cày, Tạ Phong Tần...hay những người trong nhóm Trần Huỳnh Duy Thức, Lê Công Định...hay trong nhóm Nguyễn Xuân Nghĩa, Trần Đức Thạch, Trần Anh Kim, Phạm Thanh Nghiên... có thể trở thành Suu Kyi hay Mandela lắm chứ nếu như họ không bị cô đơn. Họ là những người đi tiên phong nên họ rất cô đơn, họ mới xướng ra là bị dập tắt ngay tức khắc dù tổ chức họ xướng ra rất khiêm tốn và hợp pháp như CLB nhà báo tự do, soạn thảo tân hiến pháp, treo biểu ngữ chống

Tàu cộng...Nhưng không có họ đi tiên phong thì không có XHDS như ngày nay.

Thời của họ chỉ dăm ba người viết lách tự do nhóm lại thành một câu lạc bộ ngành nghề hoàn toàn hợp pháp đã bị nhà nước vô pháp này hốt gọn vào tù. Ngày nay thì lập ra cả một hội nhà báo độc lập có chủ tịch và các phó chủ tịch với cả gần 100 hội viên công khai xiển dương đường lối dân chủ, chống độc đảng nhưng nhà cầm quyền không dám đụng đến bất cứ một ai kể cả ban lãnh đạo. Được như vậy là do bây giờ đã có đám đông, đã có nhiều hạt cát tụ lại thành lực lượng quần chúng đông đảo hơn trước rất nhiều nên nhà cầm quyền phải kiêng dè.

Nhưng tiếc thay người tình nguyện làm hạt cát vô danh còn ít quá so với tình hình đang phát triển hiện nay. Qua cuộc biểu tình phản đối chuyến viếng thăm của Tập Cận Bình vừa rồi đã cho thấy điều đó.

Bằng cảm tính cũng thấy rằng có trên 90% người VN đều căm phẫn những hành động ngang ngược, cướp đảo, bắt cóc, đặt dàn khoan, ức hiếp ngư dân, lấn đất biên giới của bọn Tàu cộng. 90% đó đều không đồng tình về chuyến viếng thăm của Tập, đều muốn nhân dịp này thể hiện điều đó ra cho Tập thấy.

Thế nhưng sau khi các lời kêu gọi biểu tình được tung ra thì trên toàn quốc chỉ có một số rất ít những người ở Hà Nội và Sài Gòn hưởng ứng tham gia.

Lẽ ra không cần lời kêu gọi, mỗi người dân có lương tâm với đất nước, vào những ngày này hãy tự động bước ra đường bày tỏ tình cảm căm ghét chính đáng của mình đối với TCB như một nhóm rất nhỏ các công dân Hà Nội đã tự phát làm vào sáng ngày 3/11 trước nhà hát lớn thành phố hay như một nhóm lão thành đi dự đám giỗ rồi bộc phát làm tại một xóm vắng ở quận Thủ Đức.

Trong chuyện biểu tình phản đối TCB hầu như ai cũng có thể làm được nhưng ai cũng không dám làm và ai cũng không muốn làm.

Sau biểu tình, nhiều người không dám tham gia biểu tình lại hăng hái lên tiếng nhận xét này nọ, chỉ đạo này nọ, phải như thế này thế kia, tại sao

để đàn áp, tại sao để bị đánh, tại sao bị đánh không dám đánh lại....Buồn cười nhất là có người cao đạo hỏi tại sao có ít người tham gia trong khi bản thân họ không tham gia. Hình như ai cũng cho rằng bày tỏ lòng yêu nước là nhiệm vụ của ai đó, của tổ chức nào đó chứ không phải của chính họ. Họ làm như họ là người nước ngoài chứ không phải là người VN.

Với các câu hỏi tại sao ở trên, xin được trả lời rằng: Tại vì các bạn không tham gia nên ít người, tại ít người nên mới bị đàn áp, bị đánh đập. Nếu như hôm biểu tình sáng ngày 5/11 chỉ cần có thêm chừng 1000 bạn nữa tham gia thì chắc chắn sẽ không bị đàn áp, không bị bọn an ninh giả dạng côn đồ đánh đập.

Cuộc biểu tình vào chiều ngày 4/11 mà tôi có tham gia chỉ với số lượng gần 200 người thì đã không bị đàn áp rồi. Đó là tín hiệu rất tốt cho các bạn còn sợ sệt tham gia vào cuộc tổng biểu tình vào sáng ngày 5/11. Thế nhưng vẫn không ai dám bước xuống đường dù số lượng người lên mạng chữ Tập có đến hàng triệu.

Ngay cả cuộc biểu tình sáng ngày 5/11, ban đầu vẫn không bị đàn áp, nhiều nhóm biểu tình từ nhiều hướng nhập lại thành số đông kéo nhau đến gần lãnh sự quán Tàu cộng rồi diễn qua các đường phố hàng mấy tiếng đồng hồ nhưng vẫn chưa bị đàn áp. Tuy nhiên về cuối số lượng người tham gia không tăng lên, lại quá ít ỏi nên công an mới thấy dễ dàng đàn áp và hốt gọn lên xe. Một nhóm cát thì xúc đi quá dễ.

Tui viết ra những dòng này với tư cách là một hạt cát bé nhỏ - Tui luôn luôn và hằng hái làm hạt cát bé nhỏ trong mọi sự kiện bởi tui biết mình chỉ là 1 hạt cát nhưng có nhiều hạt cát như vậy sẽ hữu ích biết bao.

Lúc đó thì San Suu Kyi, Mendela sẽ xuất hiện.

@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@

NHÌN MIỄN ĐIỆN, NGHĨ VỀ VIỆT NAM

Nguyễn Hưng Quốc

Cuộc bầu cử tại Myanmar đã kết thúc. Tuy chưa có kết quả chính thức nhưng qua số phiếu đã đếm, người ta được biết đảng Liên minh Dân chủ Toàn quốc do bà Aung San Suu Kyi lãnh đạo chắc chắn sẽ chiến thắng vang dội với khoảng 80% phiếu bầu. Đây là cuộc bầu cử tự do đầu tiên tại nước này kể từ năm 1990, năm bà Aung San Suu Kyi cũng thắng cử lớn nhưng giới quân nhân lại không công nhận, hơn nữa, còn quản thúc bà, có lúc còn bắt bà bỏ tù để tiếp tục nắm giữ quyền hành một cách độc đoán trong suốt gần 25 năm vừa qua.

Trong lần bầu cử này, tình hình có vẻ khả quan hơn. Với sự hiện diện đông đảo của các nhà quan sát quốc tế, cuộc bầu cử diễn ra một cách tự do và minh bạch, không hề có bất cứ dấu hiệu đàn áp hay gian lận lớn nào. Khi kết quả bầu cử đã khá rõ, đảng Liên minh Đoàn kết và Phát triển hiện đang cầm quyền tuyên bố thua cuộc và chấp nhận phán quyết của các cử tri. Tổng thống Thein Sein, sau khi chúc mừng bà Suu Kyi, đã tuyên bố tôn trọng kết quả bầu cử và hứa hẹn sẽ sớm tiến hành các cuộc thương thảo với bà Suu Kyi để thành lập chính phủ mới.

Khả quan, nhưng con đường phía trước còn khá nhiều gập ghềnh.

Thứ nhất, theo hiến pháp do các nhà quân phiệt trước đây soạn thảo, để lên làm tổng thống, toàn bộ gia đình người ấy phải có quốc tịch Myanmar, và như vậy, bà Suu Kyi sẽ không thể trở thành tổng thống Myanmar được vì chồng bà (đã quá cố) và hai đứa con bà đều mang quốc tịch Anh. Bà Suu Kyi cho biết, với tư cách lãnh tụ đảng cầm quyền, bà sẽ lãnh đạo từ đằng sau hay phía trên tổng thống mới. Tuy nhiên, điều đó đòi hỏi một cấu trúc quyền lực mới, chưa từng có tại Myanmar. Không ai biết được kiểu cấu trúc mới ấy có thực sự có hiệu quả hay không.

Thứ hai, quyền lực của giới quân đội vẫn còn khá lớn: Một là, họ được phân bố 25% số ghế trong cả Thượng viện lẫn Hạ viện mà không cần phải ứng cử và tranh cử. Hai là, họ được ưu tiên nắm giữ các chức vụ quan trọng như bộ trưởng quốc phòng, bộ trưởng nội an và bộ trưởng an ninh biên giới. Như vậy, để làm việc có hiệu quả, đảng Liên minh Dân chủ Toàn quốc của bà Suu Kyi phải hợp tác chặt chẽ với phe quân đội, một điều rất khó khăn vì trong suốt 25 năm qua, quan hệ giữa họ nhuốm đầy cay đắng. Họ không những

không tin nhau mà còn thù hận nhau. Công việc đầu tiên của chính phủ mới, do đó, sẽ là một nỗ lực hoà giải thực sự, theo đó, mọi người cùng quên đi quá khứ để vững tiến về tương lai, nhằm phát triển đất nước không những chỉ trong lãnh vực kinh tế mà còn trong lãnh vực chính trị với ưu tiên là càng ngày càng tự do và dân chủ hơn. Bất kể những khó khăn và thử thách còn trùng trùng trước mắt, mọi người, từ dân chúng Myanmar đến các chính khách Tây phương, đều vui mừng, xem cuộc bầu cử vừa qua là một sự đột phá trong tiến trình dân chủ hoá tại Myanmar. Nhiều người Việt Nam cũng chia sẻ sự vui mừng ấy và tự hỏi: Bao giờ thì một sự kiện quan trọng như vậy sẽ diễn ra ở Việt Nam?

Vâng, bao giờ thì Việt Nam có được một cuộc bầu cử tự do như Myanmar?

Trước khi trả lời câu hỏi ấy, cần lưu ý là tiến trình dân chủ hoá tại Myanmar mà kết quả cụ thể là cuộc bầu cử tự do vào ngày 8 tháng 11 vừa qua xuất phát từ ba yếu tố chính:

Thứ nhất, họ có một lãnh tụ khôn ngoan, can đảm và được mọi người, từ dân chúng Myanmar đến cộng đồng quốc tế yêu mến và tin cậy, đó là bà Aung San Suu Kyi, người được trao giải Nobel Hoà bình năm 1991.

Thứ hai là sự thức tỉnh của giới lãnh đạo Myanmar: sau mấy chục năm cai trị đất nước với bàn tay sắt dẫn đến hậu quả là đất nước càng ngày càng bị cô lập và nghèo đói, từ năm 2011, giới quân phiệt quyết định thay đổi chính sách bằng cách cho thành lập một chính phủ dân sự, thả các tù nhân chính trị, cởi bỏ hệ thống kiểm duyệt, chấp nhận đa đảng, cho phép tiến hành các cuộc bầu cử tự do.

Thứ ba là ý thức chính trị rất cao của dân chúng Myanmar: theo quan sát của giới truyền thông quốc tế, trong ngày bầu cử vừa qua, người ta đã đổ xô đi bầu một cách rất tích cực. Người ta bỏ công ăn việc làm để đi bầu cử. Người ta kiên nhẫn đứng xếp hàng rồng rắn trước các thùng phiếu cả nhiều tiếng đồng hồ để được bỏ phiếu. Nhiều người thuộc gia đình quân nhân, đáng lẽ bỏ phiếu cho đảng cầm quyền vốn thân quân đội, vẫn quyết định bỏ phiếu cho đảng Liên minh Dân chủ Toàn quốc của bà Suu Kyi với ước vọng đất nước được thay đổi.

Những yếu tố ấy có ở Việt Nam hay không?

Câu trả lời rất đáng buồn: Không có. Hay, lạc quan hơn chút: Chưa có.

Việt Nam chưa có một lãnh tụ đối kháng nào có tầm vóc như bà Suu Kyi. Nhỏ hơn một chút, cũng chưa có. Hoàn toàn chưa có. Chúng ta có nhiều người quan tâm đến đất nước, đủ can đảm để lên tiếng phản đối các chính sách độc tài của nhà cầm quyền, sẵn sàng chấp nhận các hành động trấn áp thô bạo và đê hèn của nhà cầm quyền, nhưng chưa có ai, trong họ, nổi bật hẳn lên như một lãnh tụ. Họ đều là chiến sĩ chứ chưa phải là lãnh tụ. Tên tuổi của họ chưa đủ lớn để thu hút sự chú ý của cả người Việt lẫn người ngoại quốc. Chung quanh họ chưa có một tổ chức nào đủ mạnh để có thể được xem là một lực lượng đối trọng của chính phủ.

Giới lãnh đạo Việt Nam, cho đến nay, vẫn chưa có sự tỉnh ngộ như giới lãnh đạo Myanmar. Tất cả những người từng muốn thay đổi theo xu hướng ít nhiều dân chủ hoá, như Trần Xuân Bách (1924-2006) hay Trần Độ (1923-2002), đều đã qua đời. Trong giới lãnh đạo hiện nay, không có người nào có tầm nhìn mới và đủ dũng khí để bênh vực cho tầm nhìn mới của mình. Tất cả hầu như chỉ tập trung vào việc bảo vệ lợi ích của bản thân; và để bảo vệ lợi ích của bản thân, họ phải bảo vệ đảng. Mà đảng thì càng lúc càng xa rời quần chúng, hơn nữa, càng đi ngược lại các lợi ích của dân tộc.

Cuối cùng, hình như dân Việt Nam, nói chung, chưa có được ý thức chính trị sâu sắc và mạnh mẽ như người dân Myanmar. Đã nhiều người ghi nhận một hiện tượng phổ biến ở Việt Nam hiện nay: chứng vô cảm. Rất ít người thực sự quan tâm đến đất nước. Phần lớn chỉ loay hoay kiếm sống, hoặc khi đã có rủng rỉnh chút tiền bạc, mải mê hưởng thụ. Việt Nam càng lúc càng bế tắc, kinh tế càng lúc càng suy thoái, đạo đức xã hội càng lúc càng suy đồi: người ta mặc kệ. Trung Quốc càng lúc càng lộng hành ngoài biển và đảo Việt Nam: người ta cũng mặc kệ. Chủ nghĩa mặc-kệ-nó lan tràn ở mọi giới.

Nhưng như vậy, chúng ta tuyệt vọng chăng?

Thật ra, cũng không hẳn. Kinh nghiệm mùa xuân Ả Rập vào đầu năm 2011 cho chúng ta một bài học khác: Cuộc cách mạng nổ ra một cách hoàn toàn tự phát, không hề có sự chuẩn bị nào từ dân chúng, không hề có sự thức tỉnh của giới cầm quyền và cũng không hề có một nhà lãnh đạo nào cả. Vậy mà, chỉ trong vòng chưa tới một năm, cả mấy chế độ độc tài lần lượt bị sụp đổ.

Nếu các chế độ độc tài được hình thành theo nhiều cách, sự sụp đổ của chúng cũng rất khác nhau. @

Gia chánh

Bún Suông

Nguyên Liệu:

Xương Gà

1 ký tôm tươi loại lớn

½ ký giò sống

Ức Gà 2 miếng

Giò lụa 1 cây

hành tây, chanh

Bún

Hành, ngò, tiêu, nước mắm, ớt,
rau sà lách, rau thơm, giá sống.

Hành phi

Sate tôm

1 lon nước dừa tươi

Tỏi

Cách Làm: Tôm lột vỏ, rút chỉ đen, rửa sạch, cho vào tô, đổ lon nước dừa tươi ngâm khoảng 30 phút. Sau đó đổ ra rổ cho ráo thật ráo, cho vào máy xay, xay cho nhuyễn, cùng với vài tép tỏi, rồi trộn tôm vào giò sống. Cho thêm 2 muỗng cà phê nước mắm, 1/2 muỗng đường, 1/2 muỗng muối, 1/2 muỗng hạt tiêu xay, trộn đều.

Xương gà rửa sạch cho vào nồi, cho muối hớt bọt cho nước lèo được trong. Thả 2 miếng ức gà vào luộc chung, luộc sôi chừng 15 phút, ức gà chín, vớt ra, nhớ hớt bọt đều.

Trong lúc hầm xương cho nước lèo, thì lấy bát tôm + giò sống, múc từng muỗng cho vào miếng plastic xong cuộn lại dài chừng 3, 4 cm. Xếp vào đĩa, cho vào magnetron khoảng 2 phút, bỏ ra, tháo miếng plastic ra. Nêm nếm nồi nước lèo cho thật ngon, lấy 1 củ hành tây nướng sơ cho vào nồi nước lèo cho ngon ngọt thêm. Luộc bún, cho ra rổ cho ráo nước. Khi nếm nồi nước lèo ngon, thì vớt hết xương ra, vớt luôn củ hành tây ra. Đổ nước lèo qua cái rây lỗ nhỏ cho nước lèo thật trong. Đun sôi trở lại, nhẹ nhàng bỏ từng miếng tôm vào nồi nước lèo đun sôi, khi tôm nổi lên, vớt tôm ra bát.

Bún bỏ ra bát, bày vài lát giò lụa, thịt gà, và xếp vài con tôm lên. Chan nước lèo lên, rắc thêm

hành ngò, hành phi, dọn ra ăn với rau sà lách, rau thơm, giá sống, chanh, ớt, nếu thích cho thêm sate tôm vào, rất ngon..

Chè Đậu Xanh Bột Báng

Vật liệu :

1. 300gr đậu xanh cà. Loại đậu đã đãi vỏ. Vo sạch đậu, để ráo.

2. 100gr bột báng, vo sạch, cho bột báng vào một nồi nhỏ, đổ nước vào cao hơn mặt bột chừng hai lòng tay, ngâm chừng mười lăm phút rồi bắc lên bếp, nấu thấy nước sôi là tắt bếp, đậy nắp nồi, để khoảng nửa giờ hoặc hơn, quan sát thấy bột nở lớn chừng 5- 6 ly là được nhưng cũng tùy bột tốt, xấu mà nở lớn, nhỏ khác nhau. Nếu thấy bột chưa nở nhiều thì mở lửa nấu sôi lại, và cần thì châm thêm nước sôi, rồi lại tiếp tục ngâm bột trong nước sôi. Khi thấy bột nở lớn đều để bột qua một cái rây cho ráo. Thời gian để bột nở lớn hoàn toàn tùy vào chất lượng bột bạn đang có.

3. Một cây lá dứa nhỏ chừng 5 – 7 tép lá. Lặt rửa sạch, bó lại cho gọn. Lá dứa dùng để tạo mùi thơm cho chè, nếu không có lá dứa thì có thể dùng bột vani.

4. 300gr dừa nạo. Cho dừa vào túi vải với 1 chén nước ấm vắt lấy nước cốt, để riêng. Cho vào khoảng 2 lít nước ấm nữa vắt lấy nước dừa dảo. Nếu có nước cốt dừa đóng lon thì tùy ý pha loãng để nấu.

5. Chuẩn bị khoảng 300 đến 400gr đường cát trắng tùy ý muốn ngọt ít nhiều để gia giảm. Pha 1 muỗng súp bột năng với 1 chén nhỏ nước lọc.

6. Cho lá dứa, đậu xanh, nước dừa dảo vào một cái nồi vừa đủ, nấu sôi nhỏ lửa, thấy đậu mềm thì vớt bỏ lá dứa, cho đường vào, vẫn nấu nhỏ lửa và khuấy đều tay cho đường tan thì bỏ bột báng vào, nấu sôi lại trong vài phút nữa. Ở lúc này, tùy ý muốn chè đặc ít nhiều thì châm nước bột năng vào từ từ, vừa châm vừa khuấy đều cho chè sánh lại theo ý riêng nhưng đừng nên làm đặc quá mà chỉ hơi sánh là được. Nếu không thích dùng nước bột để làm đặc chè thì tùy ý. Cho nước cốt dừa vào khuấy đều là xong. Nếu không có lá dứa thì khi chè đã được, cho vào khoảng 2 hay 3gr vani.

7. Tùy thích ăn chè nóng ấm hoặc để nguội ăn với nước đá bào. Nếu định dùng ăn chè với nước đá thì nên nấu ngọt nhiều.

Trang Giáo Dục

Nhằm tìm hiểu thêm về nền giáo dục của Hòa Lan, Trang Giáo Dục của báo Việt Nam Nguyệt San sẽ cố gắng, phổ biến, giới thiệu đến quý độc giả một số tin tức, số liệu và dữ kiện liên quan đến việc học của con em.

Để cho Trang Giáo Dục được hữu ích hơn, chúng tôi kính mong được đón nhận đóng góp thường xuyên và thiết thực của quý độc giả.

Các câu hỏi liên quan đến giáo dục, đến việc học hành thi cử của con cháu, hoặc thành quả của các con em đạt được ở nhà trường, sau các kỳ thi,...là những đóng góp vô cùng quý giá.

Số báo tháng này, Trang Giáo Dục bàn về **TOPTALENT - HỌC SINH XUẤT SẮC.**

Ngày 10 maart 2014, ông Dekker, Thứ Trưởng Bộ Văn Hóa - Giao Dục và Khoa Học Khoa Học đã gửi đến lưỡng Viện Quốc Hội Hòa Lan một dự án 4 năm (2014-2018) về kế hoạch thực hiện các học sinh xuất sắc – **Het Plan van Aanpak Toptalent 2014-2018.**

Một trong các điểm chính trong dự án này là kể từ niên khóa 2015 -2016, Bộ Giáo Dục thừa nhận giá trị danh xưng “ **Ưu Tú – Cum Laude** “ trên danh sách điểm thi cũng như trên văn bằng trúng tuyển các kỳ thi Trung Học Phổ Thông như VBBO, HAVO, VWO và cả trên văn bằng tốt nghiệp các trường Trung Học hay Cao Đẳng Chuyên Nghiệp MBO và HBO, nếu các thí sinh đạt điểm thị trung bình của tất cả bộ môn **từ 8,0 điểm trở lên.**

Được biết, từ trước đến nay, Cum Laude chỉ dành riêng cho các sinh viên xuất sắc tốt nghiệp từ các trường Đại Học và tại một vài trường Cao Đẳng.

Nhưng kể từ niên khóa 2015-2016, Bộ Giáo Dục đã nâng cao giá trị của các học sinh xuất sắc bậc Trung Học Phổ Thông cũng như Chuyên Nghiệp. Với danh xưng **Ưu Tú – Cum Laude** này, ngoài cái cảm giác “ mình được thừa nhận là học sinh giỏi ”, các em có thể được dễ dàng tuyển chọn vào các chương trình giáo dục kế tiếp; như được

ưu tiên chọn các phân khoa đại học có quá nhiều sinh viên ghi danh hơn số sinh viên do nhà trường quy định.

Trong văn thư của ông Thứ Trưởng Giáo Dục Dekker gửi đến Lưỡng Viện, còn đề cập đến kế hoạch khuyến khích các học sinh xuất sắc, thông minh vượt trội trong lớp.

Theo ông Thứ Trưởng, Bộ Giáo Dục khuyến khích các trường nên tạo cơ hội thuận tiện cho các học sinh chăm học, có thể nhanh chóng hoàn tất chương trình các môn học của lớp mình đang học, có cơ hội học thêm, học trước chương trình của các năm cao hơn.

Nói một cách khác, nếu quý vị phụ huynh nhận thấy con cháu của chúng ta học giỏi, học các môn của lớp dễ dàng, có thể thảo luận với thầy cô ở trường để cho các em được học thêm lớp cao hơn. Ngày xưa chúng ta hoi là “ học nhảy “ – “ học bằng”.

Một học sinh lớp 3 VMBO, lớp 4 HAVO hay lớp 5 VWO,...có thể thi lấy bằng tốt nghiệp cuối chương trình học nếu như nhà trường cùng với phụ huynh thấy rằng em ấy có đủ khả năng. Các em ở bậc sơ cấp, tiểu học cũng được khuyến khích như vậy. Một em học groep 4 chẳng hạn, nếu thấy các bài toán quá dễ và làm hết các bài tập, có thể được cô hay thầy giáo cho làm các bài của groep 5 hay 6,....

Đã có một số trường áp dụng kế hoạch “ khuyến khích và đào tạo các tài năng trẻ “. Một vài thí điểm như sau:

Trường sơ cấp: Basisschool Laterna Magica ở Amsterdam.

Tại trường này, bắt đầu niên khóa 2015-2016, lớp học không còn giới hạn theo tuổi mà theo trình độ. Các em, lớn nhỏ không cần thiết, nếu cùng một trình độ, có quyền học chung với nhau. Một em 7 tuổi, bình thường theo học groep 4, nếu học giỏi, có thể vào học với các em 10, 11 tuổi ở groep 7 hoặc 8,....

Trường Đại Học De Radboud Universiteit ở Nijmegen từ niên khóa 2014-2015 đã thu nhận 25 học sinh xuất sắc lớp 5, và lớp 6 VWO của 13 trường trung học quanh vùng, theo học để lấy Tín Chỉ (một phần của Chứng Chỉ) của 10 môn khoa học từ “ elementaire deeltjes, via o.a. de minimale cel en milieu tot kosmologie....”
Nhớ lại ngày xưa....

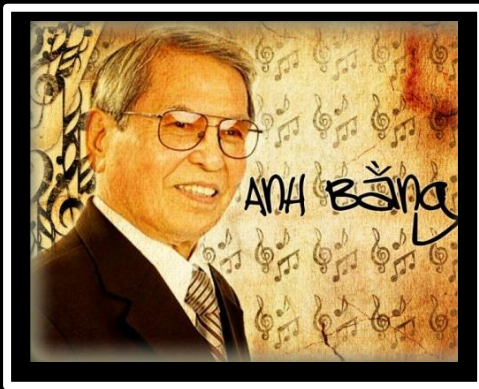
Trước đây, vào cái thời Miền Nam chưa bị Việt cộng dùng vũ lực cưỡng chiếm, nền giáo dục của Miền Nam đã phát triển khá xa so với các nước trong khu vực vùng Đông Nam Á.

Để khuyến khích tinh thần thi đua học hỏi, tại các trường trung học thường có giải thưởng cuối năm, trao tặng cho các học sinh xuất sắc từng bộ môn, từng lớp hay cả trường. Ngoài ra, hằng tháng, trường còn trao tặng giấy khen thưởng cho các em xuất sắc trong tháng. Nhờ vậy, học sinh mới tranh nhau học cho giỏi.

Ngoài ra, trong các kỳ thi, như Trung Học Đệ Nhất Cấp, Kỳ Thi Tú Tài I và kỳ thi Tú Tài Toàn Phần (Tú Tài II), Bộ Giáo Dục đã khích lệ các thí sinh bằng cách xác nhận trên văn bằng giá trị khả năng của mỗi thí sinh tùy theo điểm trung bình các môn thi đạt được trong các kỳ thi. Bộ Giáo Dục Ấn Định khen thưởng như sau :

Điểm thi trung bình từ 5 đến 6 :	Hạng THỨ
Điểm thi trung bình 7:	Hạng BÌNH THỨ
Điểm thi trung bình 8:	Hạng BÌNH
Điểm thi trung bình 9 – 10	Hạng ƯU

Trần hữu Sơn

Thương tiếc nhạc sĩ Anh Bằng

Vào khoảng 9:00 tối ngày 12/11/2015, nhạc sĩ Anh Bằng đã thanh thản ra đi về nước Chúa, trước sự tiễn đưa đầy thương tiếc của gia đình, con cháu tại tự gia thành phố Orange Nam California, hưởng thọ 89 tuổi.

Nhạc sĩ Anh Bằng tên thật là Trần Anh Bường, sinh năm 1926 tại huyện Nga Sơn, tỉnh Thanh Hoá. Năm 1954, ông cùng gia đình di cư vào Sài Gòn, ở tại Bà Chiểu.

Trong giai đoạn 1954-1975 ông đã sáng tác rất nhiều ca khúc đã trở thành quen với những người yêu nhạc của Miền Nam Việt Nam thuộc mọi tầng lớp: Nỗi Lòng Người Đi, Chuyện Tình Lan Và Diệp, Nếu Vắng Anh, Người Thợ Săn Và Đàn Chim Nhỏ... Ông đã từng gia nhập quân lực Việt Nam Cộng Hoà vào năm 1957 trong binh chủng Công Binh, sau đó chuyển sang Nha Tâm Lý Chiến. Ông là một thành viên trong nhóm sáng tác Lê Minh Bằng, quản lý nhà xuất bản và hãng đĩa Sóng Nhạc.

Năm 1975, sống cùng gia đình di tản sang cư ngụ tại California. Ông tiếp tục hăng say hoạt động trong lĩnh vực âm nhạc, thành lập trung tâm sản xuất băng nhạc Dạ Lan và Trung Tâm Asia. Ông là một trong những nhạc sĩ có số lượng ca khúc sáng tác ở hải ngoại nhiều vào bậc nhất: Anh Còn Nợ Em, Khúc Thụy Du, Mai Tôi Đi... Với hơn 600 ca khúc để lại cho đời, nhạc sĩ Anh Bằng là một cây đại thụ của nền tân nhạc Việt Nam mà ít có nhạc sĩ nào sánh kịp.

Cộng đồng Việt Nam Tỵ Nạn Cộng Sản Tại Hòa Lan thành kính phân ưu cùng tang quyến và kính tiễn biệt người nghệ sĩ tài hoa: Anh Bằng.

Nguyện cầu cho ông sớm về nước Chúa.

Y Học – Sức Khỏe

Dinh Dưỡng ở Người Tuổi Cao

Bác sĩ Nguyễn Ý-Đức

Theo Viện Lão Khoa Hoa Kỳ, trong lãnh vực khoa học về người già, có một bộ-ba (triad) không thể tách rời và là những bộ phận của một tổng thể. Đó là dinh dưỡng-sức khỏe-hóa già (nutrition-health-aging).

Đề cập tới vấn đề dinh dưỡng ở tuổi già, giáo sư Nguyễn Thiện Thành có viết “Người có tuổi như đèn treo trước gió, cơ thể ngày một yếu dần. Tính tình, khẩu vị cũng bỗng nhiên thay đổi. Chính vì thế, người cao tuổi cũng cần một chế độ dinh dưỡng đặc biệt để hạn chế tối đa, phòng ngừa những bệnh thường dễ xâm nhập”.

Như vậy thì dinh dưỡng người già có vai trò quan trọng trong phẩm chất đời sống của quý vị này. Tới tuổi già, có nhiều thay đổi sinh lý tự nhiên như tiêu hóa khó khăn, khẩu vị giảm, ít làm việc chân tay cho nên nhu cầu năng lượng bớt đi. Do đó sở thích và nhu cầu dinh dưỡng cũng phải thay đổi theo. Các thay đổi này ảnh hưởng tới sự chuyển hóa thực phẩm cũng như loại thực phẩm tiêu thụ. Vì vậy quý cụ cũng nên để ý tới những món ăn thích hợp trong bữa cơm của mình.

Nói chung thì người già có thể giảm phần nào về số lượng thực phẩm trong bữa ăn nhưng phẩm chất (quality) món ăn vẫn phải tương tự như khi còn trẻ. Món ăn cần cô đọng, có đầy đủ các chất dinh dưỡng chính yếu là tinh bột, đạm, béo và các vitamin, khoáng chất, nước.

Vài điều cần lưu ý:

Người cao niên không nên giới hạn dinh dưỡng, trừ khi tuyệt đối cần vì một bệnh mãn tính nào đó. Nếu tiêu hóa được thì cứ ăn đúng phần ăn đã sắp đặt

Thực phẩm không quá cứng, dính, dai khiến cho các bác khó nhai & nuốt.

Thay đổi độ đậm đặc thực phẩm như bằm, cắt nhỏ để dễ nhai nuốt.

Khích lệ vận động cơ thể đều đặn như đi bộ, làm việc nhà, quét sân... để giúp tiêu hóa thực phẩm và giảm táo bón

Nếu mau no, ăn bữa chính vào buổi trưa.

Khích lệ ăn chung với người khác như vậy sẽ vui vẻ ăn nhiều & ngon miệng hơn.

Không lạm dụng thuốc nhuận tràng, rượu.

Hậu quả của suy dinh dưỡng:

Suy dinh dưỡng đưa tới thương tổn thể chất và tâm thần như:

- Dễ mắc các chứng bệnh truyền nhiễm vì hệ miễn dịch suy yếu;

- Tăng rối loạn với các bệnh chuyển hóa thực phẩm;

- Giảm khả năng hoạt động trí óc cũng như chân tay;

- Tăng nguy cơ tử vong vì suy nhược tổng quát, dễ đau ốm và khó phục hồi khi bị nan bệnh.

Món ăn nên dùng

Các loại ngũ cốc toàn vẹn, phong phú hóa và tăng cường như gạo còn chất cám có nhiều sinh tố, chất xơ.

Rau có màu sáng chói như cà rốt, broccoli có nhiều chất chống oxy hóa.

Trái cây màu sậm như dưa, trái mâm xôi (berries)

Chế phẩm từ sữa có ít chất béo như sữa chua, sữa không đường

Đậu khô, các loại hạt, cá, gà vịt, thịt nạc, trứng

Dầu thực vật lỏng, chất béo ít bão hòa.

Uống nhiều nước.

Người già cần bổ sung:

- B6 và Folic acid rất thường thiếu ở NCT

Người tuổi cao thường hay bị thiếu nước vì cảm giác khát nước giảm vì thế cần uống đầy đủ.

Cần tiêu thụ đầy đủ chất đạm nam 63g, nữ 50g/ngày. Ít hơn trong suy gan, thận hoặc ít nhu cầu. Tăng thêm trong ung thư, loét da tư thế nằm

Về tinh bột, mỗi bữa hai/ba bát cơm là đủ.

- Khi cảm giác nếm ngửi giảm, cần dùng thêm kẽm, folate, A, B12 và tăng một chút gia vị vào món ăn.

Bổ sung C, D, folic acid, sắt vì thường hay bị thiếu trong phần ăn

Dinh dưỡng thường không cung cấp đủ C cho nhiều NCT. Tác dụng chống oxy hóa của vitamin C có thể trì hoãn nhiều bệnh liên quan tới sự hóa già.. Sinh tố C có nhiều trong chanh, cam, dâu, cà chua, súp lơ xanh. Rất ít trong cá thịt.

(Xem tiếp trang 55)

Cười chút chơi

Mê tín

Hai gã trộm đang dọn đồ trong một căn hộ. Bỗng ở ngoài đường có tiếng còi hụ của xe cảnh sát. Một gã nói:

- Nhảy qua cửa sổ, mau!
- Sao, nhảy từ lầu 13 này ư?
- Lúc này mà mày còn mê tín! Nhảy đại đi.

Nhâm rồi

Một bệnh nhân tâm thần nghĩ mình là cái radio nên cứ hát hò ông ổng suốt ngày làm mọi người rất khó chịu. Sau một thời gian chữa chạy không có hiệu quả, bác sĩ nghĩ ra một kế, bèn bảo anh ta rằng:

- Anh là cái radio thì tai bên phải của anh là nút tắt mở. Vì vậy hễ tôi véo tai thì anh phải im ngay lập tức.

Nói xong véo tai anh chàng. Anh chàng vội ngoan ngoãn "tắt đài". Từ đó trở đi, bác sĩ luôn luôn dùng cách đó để khoá miệng anh ta.

Cho đến một hôm khi anh ta lại bắt đầu rên rỉ mấy câu vọng cổ, bác sĩ liền đi tới véo tai. Anh ta không im mà chuyển sang hát bài khác. Lại véo, lại đổi bài. Bác sĩ vừa giận dữ vừa ngạc nhiên quát:

- Tại sao tôi đã tắt rồi mà anh vẫn còn hát? Anh bệnh nhân thật thà đáp:
- Thưa bác sĩ, tại bác sĩ véo tai bên trái. Tai bên trái là nút chuyển đài khác.

Cướp lịch sự

Trên phố vắng, một thanh niên hỏi người phụ nữ qua đường:

- Thưa bà, bà thấy gần đây có ông cảnh sát nào không ạ?
- Ồ, không có đâu, nhưng có chuyện gì xảy ra thế?
- Không, hãy đưa túi xách của bà ra đây!

Túy quyền... hèn

Hai bọm nhậu đi ngược chiều đụng nhau. Bọm này nổi giận xô bọm kia té nhào, nên đặc ý cười ha hả:

- Công nhận túy quyền của mình lợi hại thiệt, mới xô nhẹ một cái là bốn năm thằng té nhào liền. Bọm kia lồm cồm ngồi dậy, lè nhè giọng bất bình:
- Bốn năm thằng bầy xúm đánh một người say như tao thiệt là hèn.

Buồn quá

Trong quán rượu, anh thanh niên gặp một người bạn đang uống một mình:

- Trông anh buồn quá! Có chuyện gì thế?
- Mẹ tôi mất vào tháng sáu để lại cho tôi 3.000 đô la.
- Xin chia buồn cùng anh!
- Thế rồi vào tháng bảy, bố tôi lại chết và để lại 7.000 đô la.
- Trời đất! Chỉ trong có 2 tháng mà anh mất đi những người thân yêu nhất. Tôi hiểu vì sao anh lại buồn tới mức này.
- Chưa hết đâu anh ạ! Tháng tám vừa rồi, dì tôi lại chết và để lại cho tôi 10.000 đô la.
- Anh thật là người bất hạnh.
- Nhưng buồn hơn nữa là tháng này chả có ai chết cả.

Nguyên nhân

Một bà mẹ trẻ đưa cô con gái đến bệnh viện thần kinh khám nghiệm.

- Thưa bác sĩ, con bé này cách đây một năm cứ hét: "Tôi sắp đẻ trứng vàng đây", rồi vỗ cánh loạn xạ và còn kêu cục cục nữa.
- Tôi hiểu rồi, thế nhưng dù cô ấy có những điều bất thường như vậy mà bà vẫn nấn ná suốt cả năm mới chịu đem đi khám sao?
- Dạ! Tôi nghĩ không chừng nó đẻ trứng vàng thật cho nên tôi chờ quan sát xem sao!.

Người đuổi theo xe

Chàng trai nọ chạy thực mạng đuổi theo một chiếc xe buýt chở đầy du khách, nhưng chiếc xe đỗ dốc rất nhanh.

"Dừng lại đi."

Một người khách tốt bụng thò đầu ra cửa sổ hét lớn với anh chàng:

"Câu không đuổi kịp nó đâu, đợi chuyển sau vậy!"

"Nhất định cháu phải đuổi kịp ạ."

Chàng trai trẻ vừa nói vừa thờ hồng hộc: "Vì cháu là tài xế xe này mà."

Cảnh cuối cùng

Một đạo diễn Mỹ cho quay một phim trinh thám. Đạo diễn đã mệt nhưng vẫn cố gắng làm việc, ông nói với diễn viên đóng vai chính:

"Anh phải nhảy từ ngôi nhà này xuống đường". Diễn viên đứng trên tầng lầu nhìn xuống, nhăn mặt nói:

"Làm sao nhảy được, cao những ba tầng sẽ gãy cổ mất".

Đạo diễn nói:

"Điều đó chẳng sao cả, cảnh này là cảnh cuối cùng mà".

Lá Thư Tòa Soạn.

Vinh danh Thiên Chúa trên trời Bình an dưới thế cho người thiện tâm

Câu nói giản dị, nhưng hàm chứa ý nghĩa thật thanh cao làm cho tâm hồn ta thanh thản, nhẹ nhàng vì đã có đấng cứu thế đã đến ngự trị trên thế gian đầy dẫy những đau thương, phiền muộn.

Vào ngày 13 tháng 11 vừa qua người dân Paris đã vừa trải qua nỗi kinh hoàng bởi nhóm người thuộc IS (Islamische Staat) đã đánh bom, bắt cóc làm con tin gây náo loạn thủ đô nước Pháp. Hành động hung bạo này kết cuộc đã cướp đi 130 nhân mạng trước sự ngỡ ngàng, bàng hoàng của mọi người. Thật không ai ngờ trước điều này có thể xảy ra giữa lòng thủ đô đã từng được mệnh danh Kinh Đô Ánh Sáng.

Xin hãy cầu nguyện cho các nạn nhân và cho cả người gây ra án mạng được siêu thoát, hương hồn của họ được bình an nơi cõi vĩnh hằng, không còn vướng bận những ân oán, khổ đau nơi thế gian này nữa. Và để chúng ta, những người còn ở lại thế gian này, cùng nhau chào đón mùa Giáng Sinh, mùa của thanh bình nhân loại một cách trọn vẹn. Gia đình sum họp quây quần bên nhau, bên cây thông lấp lánh hiền hòa.

Trong khung cảnh của những ngày Giáng Sinh an bình và trước ngưỡng cửa của ngày đầu năm (Tết Dương Lịch) ban biên tập VNNS kính chúc quý độc giả, quý vị cộng tác viên cùng toàn thể quý quyến vui hưởng mùa Giáng Sinh an bình hạnh phúc và năm mới an khang thịnh vượng.

Để chuẩn bị cho số báo kỳ tới **VNNS278 chủ đề: Xuân Bính Thân 2016** sẽ được phát hành vào thượng tuần tháng Giêng 2016. Xin quý văn-, thi sĩ, quý vị cộng tác viên gửi bài về tòa soạn trước ngày 28-12-2015.

VNNS.

Danh sách độc giả trả tiền báo tính từ 11-10-2015 đến 22-11-2015						
stt	ngày trả tiền	Tên	vùng	số độc giả	số tiền	ghi chú
1	19-10-2015	D N Nguyen	?	?	60	*
2	19-10-2015	Nguyen van Ba	Nijmegen	375	30	
3	26-10-2015	Ly Trinh Luong	Venray	325	30	
4	27-10-2015	Le Van Thanh	Hoorn	851	30	
5	30-10-2015	Hr. HP Le & Mw. TH Nguyen	?	?	60	*
6	2-11-2015	Vu Van Oanh	Leeuwarden	316	30	
7	3-11-2015	Chu Q.C.	Assendelft	600	30	
8	6-11-2015	Tran Huu Son	Nieuwegein	509	30	
9	9-11-2015	Le T Minh Chau	Hoofddorp	674	30	
10	16-11-2015	Vy Van Vuong	Eindhoven	693	30	
11	16-11-2015	Tong Minh Hoang	s-Gravenhage	137	30	
* Quý độc giả DN Nguyen và Hr. HP Le & Mw. TH Nguyen liên lạc về tòa soạn để xác nhận. Cảm ơn !						
* * Cảm ơn độc giả Trương Văn Thanh đã gửi thư xác nhận						

Y Học và Sức Khỏe (tiếp theo của trang 51)

Đề nghị khẩu phần như sau:

- Buổi sáng: điểm tâm với cereal + sữa+ 1 trái cây như táo, chuối; 1 tuần lễ ăn trứng tráng một lần với bánh mì; ăn sô nầu với đậu phọng + ruốc hoặc muối vừng; bánh cuốn chả hoặc tô phở nhỏ.
- Cơm trưa: một khay thức ăn với một khoanh cá hoặc miếng thịt, hoặc chục con tôm. + rau luộc+ chút nước mắm+ bát canh. Nên luộc, hấp mương, kho thịt cá hơn là chiên rán.
- Tối ăn nhẹ nhiều rau, đậu phụ vài lưng chén cơm + ly sữa
- Ăn cá hai tuần một lần
- Thịt cá to bằng lòng bàn tay là đủ.
- Nước uống: trà hoặc nước lạnh, giới hạn nước có hơi.
- Tráng miệng: nửa quả cam, quả chuối lâu lâu sữa chua hoặc vài thìa kem.

Chúc quý cụ AN KHANG

A= Ăn uống quân bình, lành mạnh

N=Ngủ nghỉ 6-7 giờ mỗi đêm

K=Không khí trong lành để thở

H=Hoạt động đều đặn

A=Ánh sáng mặt trời cho da thẩm tươi, nhiều sinh tố D

N=Nước tinh khiết để uống

G=Giữ lòng thanh thản, an vui.- (Trích trong Nếp Sống Mới)

Bác sĩ Nguyễn Ý Đức

@@

BCH CỘNG ĐỒNG VNTNCS/HI TỔ CHỨC

Mừng Xuân Bình Thuận 2016

Thứ bảy ngày 23-1-2016, tại Olympus 11 * 6832 EL Arnhem.
Thời gian từ 18 giờ đến 1 giờ

Mây Hồng Band

Quốc Hùng **Huy Tài**

Như Loan Thảo Quyên Thy Hà Hoàng Mai Vũ Thủy

Ban Tổ Chức Trân Trọng Kính Mời

Vé vào cửa €10
dưới 15 tuổi miễn vé